

Ref.: CP 12/20

A la Sala Carles Pi i Sunyer de la Casa de la Ciutat de Barcelona, amb pantalla central de control, el VINT-I-SET DE NOVEMBRE de 2020, s'hi reuneix el Plenari del Consell Municipal, en sessió ordinària, sota la presidència de l'Excma. Sra. Ada Colau Ballano. Hi concorren les Imes. Sres. i els Ims. Srs.: Joan Subirats Humet, Janet Sanz Cid, Laura Pérez Castaño, Jordi Martí Grau, Lucía Martín González, Eloi Badia Casas, Jordi Rabassa Massons, Marc Serra Solé, Gemma Tarafa Orpinell, Jaume Collboni Cuadrado, Laia Bonet Rull, Albert Batlle Bastardas, Montserrat Ballarín Espuña, David Escudé Rodríguez, Francesc Xavier Marcé Carol, Maria Rosa Alarcón Montañés, Joan Ramon Riera Alemany, Ernest Maragall i Mira, Elisenda Alamany i Gutiérrez, Miquel Puig i Raposo, Montserrat Benedí i Altés, Jordi Coronas i Martorell, Eva Baró i Ramos, Gemma Sendra i Planas, Max Zañartu i Plaza, Jordi Castellana i Gamisans, Marina Gassol i Ventura, Elsa Artadi Vila, Neus Munté Fernández, Ferran Mascarell i Canalda, Jordi Martí Galbis, Francina Vila i Valls, María Luz Guilarte Sánchez, Francisco Sierra López, María Magdalena Barceló Vereá, Celestino Corbacho Chaves, José Bou Vila, Óscar Ramírez Lara, Manuel Valls Galfetti i Eva Parera Escrichs, assistits pel secretari general, el Sr. Jordi Cases Pallarès, que certifica.

Hi és present l'interventor municipal, el Sr. Antonio Muñoz i Juncosa.

La sessió no presencial va ser convocada i se celebra en virtut del que disposa l'article 46.3 de la Llei 7/985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, segons redacció donada pel Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, pel qual s'adopten mesures urgents complementàries en l'àmbit social i econòmic per fer front a la covid-19.

El Sr. SECRETARI constata l'efectiva connexió per via telemàtica de tots els assistents a la sessió mitjançant el sistema de videoconferència gestionat des de la sala virtual esmentada i acredita la seva identitat, així com l'existència de quòrum legal.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència obre la sessió a les deu hores i cinc minuts.

A) Aprovació de l'acta de la sessió ordinària de 30 d'octubre de 2020

La Sra. GUILARTE indica que el Grup Municipal de Cs, un cop més, vota en contra de l'aprovació de l'acta i diu que a la proposició del seu grup n'explicarà el motiu.

Es dona per llegida l'acta de la sessió ordinària de 30 d'octubre de 2020 del Plenari del Consell Municipal, l'esborrany de la qual ha estat tramès a tots els membres del consistori, i S'APROVA amb el vot en contra dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho.

B) Part informativa

a) Despatx d'ofici

En compliment de l'article 63.1 del Reglament orgànic municipal, es comuniquen les resolucions següents:

1.- Decret de l'Alcaldia, de 29 d'octubre de 2020, que nomena el Sr. Diego Hernández

Gràcia com a membre del Consell Municipal del Districte d'Horta-Guinardó, en substitució de la Sra. Maria Calvet Anglada.

- 2.- Decret de l'Alcaldia, de 29 d'octubre de 2020, que designa membre del Consell Rector de l'Institut Municipal de Serveis Socials de Barcelona la Ima. Sra. Gemma Tarafa Orpinell, en substitució de la Ima. Sra. Lucía Martín González.
- 3.- Ban de l'Excma. Senyora Alcaldessa, de 17 de novembre de 2020, pel qual, atesa la situació excepcional ocasionada per la covid-19, s'amplia per a determinades categories de vehicles el termini a partir del qual produirà efectes l'ordenança relativa a la restricció de la circulació de determinats vehicles a la ciutat de Barcelona amb l'objectiu de preservar i millorar la qualitat de l'aire.
- 4.- Decret de l'Alcaldia, de 17 de novembre de 2020, que indica que mentre es mantingui la vigència de l'estat d'alarma establert pel Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, pel qual es declara l'estat d'alarma per contenir la propagació d'infeccions causades pel SARS-CoV-2, l'IMSS podrà fer servir la tramitació contractual d'emergència, prevista a l'article 120 LCSP, inclosos els ADOPs-J, en els seus estrictes termes i terminis.
- 5.- Decret de l'Alcaldia, de 17 de novembre de 2020, que modifica el Decret d'Alcaldia S1/D/2016-832, de 23 de març, pel qual s'aprova la creació de la Comissió de Contractació Pública Socialment Responsable en els termes següents: modifica el nom de la Comissió de Contractació Pública Socialment Responsable que passarà a denominar-se Comissió de Contractació Pública Sostenible, i modifica la composició de la comissió esmentada per tal d'adaptar-la a l'organització executiva municipal vigent.
- 6.- Decret de l'Alcaldia, de 17 de novembre de 2020, que incorpora entitats a la Taula de Contractació Pública de l'Ajuntament de Barcelona i en determina la composició.
- 7.- Decret d'Alcaldia, de 17 de novembre de 2020, que designa la Ima. Sra. Laura Pérez Castaño, tinenta d'alcaldia de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI, representant de l'Ajuntament de Barcelona al Patronat de la Fundació Privada Instituto de Salud Global Barcelona.
- 8.- Decret de l'Alcaldia, de 17 de novembre de 2020, que cessa la Sra. Susanna Porcar i Portela com a membre del Consell Municipal del Districte d'Horta-Guinardó, amb efectes des de 9 de novembre de 2020.
- 9.- Decret de l'Alcaldia, de 19 de novembre de 2020, que cessa com a membres dels consells municipals dels districtes corresponents, les persones següents, amb efectes des de 16 de novembre de 2020:

Districte de Sarrià - Sant

Gervasi

Sra. Montserrat Martín Vivas

Districte de Gràcia

Sr. Xavier Farrés Torrecabota

Sra. Sílvia Manzano Quintana

Sra. Sílvia Mayor i Gutiérrez

Districte de Sant Andreu

Sra. Anna Satorra Sansano

- 10.- Decret de l'Alcaldia, de 19 de novembre de 2020, que nomena com a membres dels consells municipals dels districtes corresponents, les persones següents:

Districte de Sarrià - Sant

Gervasi

Sr. Jaume Oliva Sala

Districte de Gràcia

Sra. Berta Carnicer Martí

Sr. Jordi Folch Romaní

Sra. Maria del Carmen Lleó Ribal

Districte d'Horta-Guinardó

Sra. Maria del Carme Cánovas Manzano

Acord de la Comissió de Govern de 5 de novembre de 2020

- 11.- (DP-20878) DESCONSIGNAR la quantitat d'1.426.760,08 euros de la partida 0701 22611 93311 corresponent del Pressupost municipal de l'any 2020, import aprovat a favor de la societat OCA Inspección Técnica de Vehículos, SA, en concepte d'indemnització, en el marc de l'acord transaccional entre l'Ajuntament de Barcelona i la societat OCA Inspección Técnica de Vehículos, SA, aprovat per acord del Plenari del Consell Municipal en sessió de 28 de febrer de 2020, assolit dins les actuacions del procediment ordinari núm. 104/2019-C del Jutjat de Primera Instància núm. 21 dels de Barcelona, acord transaccional, però, que no fou ratificat judicialment i que va perdre la seva executivitat arran de recaure la sentència número 60/2020 de 27 de maig de 2020 dictada pel Jutjat de Primera Instància núm. 21 de Barcelona, tot l'anterior d'acord amb l'informe de la Direcció de Patrimoni de 20 d'octubre de 2020, que consta a l'expedient a l'efecte de motivació i, com a conseqüència ANUL·LAR l'autorització, disposició i obligació de despesa per import d'1.426.760,08 euros; i DONAR COMPTE d'aquesta resolució a la primera sessió del Plenari del Consell Municipal que es celebri.

b) Mesures de govern

1. – Estratègia i accions del Centre de Coordinació per la Resposta Econòmica (CECORE).

El Sr. COLLBONI assenyala que la resposta d'emergència de l'Ajuntament i del Govern municipal davant les conseqüències econòmiques i socials que ha tingut la pandèmia a la ciutat i al conjunt del país es va començar a articular setmanes després que es declarés la situació de pandèmia global amb la creació del Centre de Coordinació de la Resposta Econòmica (CECORE) de Barcelona, compost per tots els òrgans, institucions, empreses i instituts públics de la ciutat que incideixen en la seva realitat econòmica. L'objectiu fonamental del CECORE és salvar llocs de treball, salvar empreses.

Posa de manifest que la primera prioritat era el front sanitari, i l'Ajuntament va col·laborar tant amb el Govern de l'Estat com amb el de la Generalitat, i també va fer-se

càrrec d'un segon front, econòmic, i d'un tercer front, social: gràcies a la col·laboració del conjunt del teixit associatiu, empresarial, sindical i econòmic de la ciutat, així com dels grups municipals de l'oposició, es va començar a confeccionar una estratègia compartida, consensuada, per fer front a la situació, amb la dotació, a més, d'un fons extraordinari de 90 milions d'euros, 30 dels quals s'han destinat a la resposta econòmica.

Indica que, amb aquest informe, que es va presentar el dilluns de la setmana passada, el Govern ret comptes de com s'estan executant les actuacions —en total, una seixantena— que en una primera fase van destinades sobretot a l'elaboració d'un pla de xoc per pal·liar les conseqüències de la brusca aturada de l'activitat econòmica, i, després, a dotar les empreses, els autònoms, les pimes i els treballadors i les treballadores dels instruments de resiliència, de recuperació i, fins i tot, de re invenció del seu negoci per adaptar-se als canvis que la covid està suposant en el teixit econòmic de la ciutat.

Explica que es va prendre la decisió de centrar-se en la petita economia de la ciutat, que és la gran economia de la ciutat, un teixit immens de pimes i autònoms que són els que articulen l'activitat econòmica, els que donen més ocupació a Barcelona, i això es va fer amb subvencions extraordinàries, ajuts, finançament, microcrèdits i crèdits i, fins i tot, fons d'inversió com el que es va aprovar fa uns dies, per evitar la destrucció de les empreses i ajudar-les a transformar-se i adaptar-se als nous temps.

Especifica que es va facilitar finançament immediat als sectors més castigats directament, amb una primera gran mesura destinada als autònoms que va tenir 16.000 beneficiaris directes, i es va desenvolupar el procés de digitalització —ahir mateix se'n va fer una ampliació de crèdit perquè està tenint molt bona acollida—, que inclou, entre altres actuacions, l'impuls del *marketplace* als mercats municipals. S'espera que d'aquí a sis mesos 2.000 paradistes de la ciutat siguin els protagonistes del primer *marketplace* publicoprivat, que posa a l'abast del conjunt de la ciutadania el producte fresc i de proximitat amb un procés que s'ha accelerat de manera extraordinària com a conseqüència de la crisi.

D'altra banda, comenta que, entre altres coses, s'ha actuat amb el comerç i amb l'economia de proximitat, s'ha incrementat el crèdit també de l'economia social i solidària, i s'ha fomentat l'ocupació amb ajuts directes a la contractació.

Per acabar, indica que el Govern està satisfet amb la feina feta fins ara amb aquestes 60 mesures, el 74% de les quals s'han destinat a pimes i autònoms; el 7%, a projectes estratègics, per començar a mirar cap al futur, que entén que és el que s'ha de fer a partir de l'any que ve amb el nou pressupost, un cop s'hagi superat el pitjor de la crisi, i un 6%, al sector per a les estratègies de digitalització.

El Sr. CASTELLANA agraeix la presentació de la mesura de govern per part del tinent d'alcaldia, el Sr. Collboni, i posa en relleu el treball intens que han fet tant el Govern municipal com els grups de l'oposició i la resta d'agents de la ciutat a l'hora de fer propostes i d'intentar tirar endavant en una situació molt complicada, de pandèmia, que implica aturades i repeses de l'activitat econòmica per tal de protegir la salut i la vida dels veïns i veïnes que fan que la situació econòmica i social sigui molt complicada. El Grup Municipal d'ERC considera —entén que hi ha bastant de consens en això— que les administracions han de vetllar perquè les mesures que es prenen per garantir la salut dels veïns i les veïnes no provoquin una crisi econòmica i social encara més profunda.

A continuació, comenta que el format de la mesura de govern és el d'una presentació, i, si bé de vegades es diu que una imatge val més que mil paraules, entén que hauria estat millor presentar la informació amb explicacions més detallades. D'altra banda, observa que hi ha un gràfic que es va repetint al llarg de tot el document en què s'explica el gran

impacte de les mesures preses per l'Ajuntament, quan aquest només gestiona un 4% del PIB de la ciutat, de manera que l'objectiu ha de ser palanquejar la resta del PIB, cosa que implica més recursos per gestionar i, sobretot, fer més èmfasi en polítiques multiplicadores. Respecte d'això, aquest grup entén que algunes de les mesures proposades redunden en espais en què el mercat ja actua, quan caldria fer molt més èmfasi en els espais en què el mercat no té prou incentius econòmics per actuar, i actuar amb el criteri de la rendibilitat social. Afegeix que hi ha molts àmbits en què la mesura de govern sembla un informe de qüestions que s'han fet i que en molts casos ja estaven previstes abans de la situació provocada per la covid. Remarca, però, que el Grup Municipal d'ERC des del primer moment va fer arribar diversos documents amb diferents propostes, i algunes s'han acabat implementant.

Per acabar, manifesta l'opinió d'aquest grup que l'Ajuntament ha de continuar exercint el paper de facilitar que el que dissenyen altres administracions amb més recursos acabi passant, i defensar Barcelona perquè allò que les altres administracions no fan bé se solucioni —per exemple, les situacions d'ERTO o d'atur—, ja que això també impacta sobre els barcelonins i les barcelonines.

La Sra. ARTADI diu al Sr. Collboni que el que va presentar el seu equip el dilluns de la setmana passada no és un informe, sinó un dossier de premsa. Li recorda que quan li van demanar on era l'informe darrere d'aquest dossier de premsa va dir: “No, és que nosaltres treballem així”, i subratlla que això no és retiment de comptes amb l'oposició i amb la ciutadania, sinó propaganda i comunicació, que, de fet, és un dels eixos d'aquest pla.

Qualifica de greu que el Govern consideri això un exercici de transparència, com diu diverses vegades a la presentació, ja que, per exemple, hi ha una corba que se suposa que és l'evolució de l'economia, però en cap moment no especifica què és (el PIB, el nombre d'establiments...), i de sobte parla de mesures de l'Ajuntament i apareixen unes fletxes que van cap amunt, però no concreta quines són les mesures, quin impacte tenen i per què fan canviar les mètriques que hi ha al darrere, que tampoc no se sap quines són. Afegeix que tampoc no hi ha la llista completa de les 60 mesures, ni els objectius, el públic al qual s'adreça cadascuna, el calendari exacte ni els resultats.

Aclareix que no vol dir que no s'hagi fet res, sinó que això no és un informe, ni una avaluació ni un retiment de comptes, ja que no hi ha una diagnosi prèvia i molt menys reavaluada a mesura que ha anat evolucionant la pandèmia: no es diu quines necessitats hi ha ni quins reptes s'estan intentant superar amb aquestes mesures i com han anat funcionant (no hi ha cap avaluació ni cap crítica sobre què ha funcionat i què no). Per exemple, no se sap si les 379 sol·licituds d'ajuts al lloguer són un èxit o bé la mesura ha estat insuficient i, per tant, s'ha de revisar, ja que únicament se'n fa una descripció acrítica.

D'altra banda, assenyala que els mercats no alimentaris són els grans oblidats d'aquest document (es van comprometre a ajudar-los i finalment han decidit no fer-ho), i hi ha una enorme mancança que és la segona onada, ja que l'informe es va fer a l'abril i al maig i no s'hi han afegit dades d'aquesta segona onada, cosa que confirma el que aquest grup ja va denunciar sobre el Pacte per Barcelona.

El Sr. SIERRA comenta que el Grup Municipal de Cs pensava que amb aquesta mesura de govern el Govern compliria una promesa electoral, el tractat del CECOR, però, en lloc d'això, parla del CECORE, i diu al Sr. Collboni que si està orgullós de la feina feta és que es conforma amb poc, ja que les mesures són insuficients i tenen nombroses deficiències, en primer lloc, i com a principal, la dotació pressupostària. Respecte d'això, posa de manifest que, segons el Govern, la modificació de crèdit que es va fer de

30 milions ja està exhaurida, i ara es fa una dotació de només 72 milions i no es diu per a què ni amb quines fases, i subratlla que els autònoms, empresaris i treballadors tenen necessitats ara i en tenien fa un mes, i empresaris, restauradors i hostalers ja tenen un enemic en la Generalitat, una administració que els ha tancat l'activitat, i el que han de tenir a l'Ajuntament és un aliat per compartir esforços i les necessitats imperioses que tenen. D'altra banda, subratlla que els diners que se'ls hagin de destinar són els diners que se'ls han de deixar de cobrar, ja que qui no ingressa no pot pagar.

A continuació, qualifica d'obvietat l'afirmació que la desescalada i l'evolució de la pandèmia dictarà l'evolució de la crisi econòmica, i diu al Govern que el que ha de fer no és reinventar l'economia —això sona a ministre comunista de consum que elimina els mitjans de comunicació i els clubs de futbol i, en canvi, blindar el joc i la publicitat del joc quan el joc és de l'Estat—, i que el suport i l'execució que fa de les mesures és insuficient, per exemple pel que fa a la digitalització del comerç. D'altra banda, manifesta preocupació pels biaixos ideològics que s'apliquen a mesures com l'"Enfortim": el Govern centra els esforços en l'economia social cooperativa i solidària, que és important, però no és l'única cosa per la qual s'ha de preocupar.

Per acabar, demana al Grup Municipal del PSC que prengui les regnes de Ciutat Vella i en deixi fora el Grup Municipal de BC per deixar de maltractar el districte.

El Sr. BOU agraeix l'explicació del Sr. Collboni i la presentació de la mesura de govern de seguiment de les accions que el CECORE ha dut a terme els últims tres mesos i les actuacions que té per endavant. Observa, però, que el fet d'haver implementat un 52% de les 60 mesures previstes, corresponents sobretot a la fase de pla de xoc durant els primers sis mesos de la pandèmia, no significa que la implementació hagi estat un èxit o que sigui suficient. Per exemple, el procés de flexibilització dels espais de terrassa va ser manifestament millorable tenint en compte el retard en les respostes a les sol·licituds o la quantitat de respostes negatives, segons ha lamentat el Gremi de Restauració, i la campanya de 300 euros d'ajuts a autònoms és insuficient. El Grup Municipal del PP demana al Govern que impulsi aquesta campanya amb ajuts de més import i que no només hi tinguin accés els autònoms residents a Barcelona, sinó també els que hi tenen la seu i el negoci, cosa que fa que aportin un benefici a la ciutat. D'altra banda, li demana un esforç en la promoció dels ajuts i avals, ja que moltes d'aquestes actuacions no han esgotat el pressupost previst, com ara B. Crèdits i els ajuts als lloguers, i hi ha mesures que es van anunciar fa mesos i que han patit retard, com ara el *marketplace* del comerç —aquest grup avui fa una pregunta a l'alcaldeessa respecte d'això. Valora, però, els programes destinats a millorar la capacitat professional de joves i els destinats a reduir la bretxa digital de la població.

A continuació, indica que, a parer seu, les dues prioritats principals de les polítiques d'ocupació han de ser, d'una banda, articular un potent pla d'avantatges a les empreses que creïn ocupació estable a Barcelona —el Grup Municipal del PP sempre ha defensat que, a més de donar subvencions, cal apostar sobretot pels avantatges fiscals lligats a la contractació i a la formació de treballadors—, i, d'altra banda, generar les condicions que facilitin la creació d'ocupació, una fiscalitat raonable disminuint les traves administratives, donant seguretat jurídica i posant la catifa vermella als emprenedors, en una situació en què no és fàcil invertir.

Per acabar, aquest grup demana a l'Ajuntament que ajudi els comerços que pitjor ho estan passant, ja que tenen uns ingressos mínims però cada mes han de fer front a despeses importants, i anuncia que a les seves al·legacions a les ordenances fiscals presentarà diverses rebaixes i demanarà que es destinin més ajuts directes al rescat de pimes i sectors.

El Sr. VALLS agraeix la presentació feta pel primer tinent d'alcaldia i felicita l'equip del Centre de Coordinació de la Resposta Econòmica.

Tot seguit, fa èmfasi en la seguretat a l'hora de transmetre la informació, un dels elements que pot fonamentar la reactivació, i demana als grups polítics que governen a la Generalitat o al Govern central o hi tenen influència que tinguin en compte que cal un marc estable per desenvolupar-hi l'activitat econòmica.

Observa que els fons de reactivació europeus, el Next Generation de la Unió Europea, no són pas mesures anticíclics, sinó de transformació econòmica, i demana que s'incideixi en la preparació de l'economia de la ciutat per impulsar-la cap a la transició digital respectant el medi en el qual vivim tots els ciutadans durant la fase que el Govern anomena "de reinvençió". Afegeix que el CECORE no pot ser només anticíclic: si bé cal ajudar les empreses, el teixit empresarial o comercial que avui està patint molt els efectes de la crisi i de la segona onada de la pandèmia, també cal pensar en el futur. El Grup Municipal de BxCanvi celebra que s'hagi fet autocrítica detectant les mesures que han estat efectives i les que no, una manera de fer que es podria traslladar a altres àrees del Govern municipal, ja que amb això hi guanyaria tothom, i demana al Govern que, dels 7 objectius estratègics, se centri sobretot en el manteniment del teixit empresarial de la ciutat i de l'ocupació —en aquest sentit va la proposició que presentarà després aquest grup—, ja que està en joc el futur de la ciutat i la possibilitat que una crisi econòmica derivi en una de social encara molt més profunda.

El Sr. COLLBONI agraeix les aportacions dels grups i les seves crítiques, ja que el Govern vol millorar dia a dia les seves propostes en un escenari excepcionalment complicat —mai no s'havia hagut de fer front a una crisi d'aquestes dimensions—, i diu que, afortunadament, avui poden fer una avaluació de les polítiques que ha desenvolupat el Govern municipal en aquest període: afortunadament, hi ha hagut 18.000 autònoms a Barcelona que han rebut ajuts directes, cosa que no pot dir la Generalitat, sis mesos després que hagi començat la crisi—; i, afortunadament, es poden millorar els ajuts als lloguers que es van donar des de l'Ajuntament i que han beneficiat 380 locals a la ciutat —el Govern de la Generalitat va trigar sis mesos a introduir aquests ajuts quan la crisi ja estava present—, de manera que hi va haver una reacció ràpida amb fons directes injectats al teixit econòmic, cosa de la qual creu que tothom ha d'estar orgullós.

D'altra banda, subratlla que el futur és pal·liar els efectes de la crisi, però també contribuir a la transformació del model econòmic, ecològic i digital, així com implementar mesures anticíclics, per a les quals també està concebut el pressupost municipal que en aquests moments se sotmet a debat.

Per acabar, assenyala que combatre l'atur i reactivar l'economia també significa més inversió pública, i observa que, per sort, ara hi ha sobre la taula un pressupost per discutir que pot contribuir a fer polítiques anticíclics i reactivar l'economia de la ciutat.

La Sra. ARTADI posa de manifest que el Grup Municipal de JxCat a l'octubre va demanar al Govern un informe per retre comptes i mesurar l'impacte de cadascuna de les mesures de suport a l'activitat econòmica, però el que s'ha presentat avui no és més que publicitat, i diu al Sr. Collboni que si està tan satisfet amb la feina que ha fet el seu equip, on hi ha gent molt bona, retiri el que ha presentat avui —si només presenten això, sembla que estiguin amagant alguna cosa— i presenti un informe de veritat que doni lloc a un debat sobre les mesures i sigui realment un exercici de transparència i de retiment de comptes. Entén que la ciutadania es mereix que entrin en matèria i que no es quedin en la publicitat del Govern municipal.

c) Informes

1. – Informe de seguiment 2019-2020 de la mesura de govern “Sumant aliances: Barcelona, ciutat lliure de violències masclistes”.

La Sra. PÉREZ recorda que fa un any es va presentar la mesura de govern “Sumant aliances: Barcelona, ciutat lliure de violències masclistes”, una mesura de govern que, amb 11 mesures i més de 100 accions, continua i amplia els esforços que han convertit l’Ajuntament en una referència en la lluita contra les violències masclistes, i explicita que la pandèmia ha obligat a fer-hi adaptacions i reprioritzacions, però no n’ha aturat la feina, que té dos objectius principals: trobar les aliances amb la societat per lluitar i aconseguir més sensibilització i implicació ciutadana, i millorar tots els processos de detecció, atenció i recuperació de les dones que es troben en una situació de violència masclista.

Posa de manifest que durant aquest primer any d’aplicació de la mesura s’ha avançat en l’impuls de sinergies amb els sectors educatius, laborals i de salut per transformar els imaginaris masclistes, que són els que legitimen les violències vers les dones; s’ha treballat per potenciar la capacitat de donar resposta des dels serveis tenint en compte la diversitat de les dones per raó d’edat, d’origen o d’orientació sexual; s’ha posat el focus en les violències digitals (durant l’estat d’alarma van augmentar les interaccions socials dels joves a través de les xarxes virtuals, i es va elaborar un document de recomanacions en l’àmbit de les violències masclistes en entorns digitals al qual s’ha dedicat el Premi 25 de Novembre i la campanya de comunicació d’enguany), i en l’àmbit educatiu s’han promogut actuacions de prevenció per fomentar l’educació sexual i afectiva (27 centres educatius i més de 500 docents han participat en el programa “Escoles per a la igualtat i la diversitat”, més de 1.800 nois i noies han participat en l’Audiència Pública que parlava de l’educació en la igualtat, i l’Agència de Salut Pública de Barcelona ha tirat endavant programes i activitats d’acció afectiva i sexual en l’àmbit educatiu, com ara el “Parlem-ne, no et tallis!” o l’ “1, 2, 3, emoció!”, que posen el focus en la prevenció de les violències).

A continuació, assenyala que un percentatge elevat de dones ha patit situacions d’assetjament sexual en l’àmbit laboral, i comenta que l’Ajuntament disposa d’un protocol propi per a la prevenció i col·labora amb els ens que participen en la institució amb l’objectiu que tots tinguin un protocol propi per a casos d’assetjament i un pla d’igualtat intern. Per garantir la implicació de tota la plantilla de l’Ajuntament en aquest àmbit, s’impartirà una formació obligatòria sobre assetjament sexual i per raó de sexe. D’altra banda, es continuarà donant suport també a les empreses que volen encetar mesures de foment de la igualtat. En aquests moments n’hi ha 63 que ja han iniciat el procés de reforçar la sensibilització i el compliment de mesures d’igualtat, i en els punts d’assessorament de defensa de dret laboral s’ha contractat personal específic per tractar qüestions de gènere i d’assetjament sexual.

Per acabar, observa que tirar endavant una mesura amb aquesta planificació aquest any ha estat molt complex, i sovint les tècniques deien que el repte d’aquest any era aixecar la persiana cada dia, també en l’àmbit de les violències masclistes, però subratlla que a Barcelona els serveis dedicats a atendre les dones s’han mantingut actius durant tota la pandèmia, cosa que no ha passat a tot el país, i s’han intensificat els esforços per arribar tant a les dones que ja estaven vinculades als serveis com a les que es podien sentir soles i no sabien com demanar ajut a la institució. Especifica que el SARA va continuar funcionant d’una manera molt proactiva i va reforçar el seguiment a les dones; la Unitat de Tràfic d’Éssers Humans va desenvolupar una campanya específica sobre el seu àmbit d’actuació; s’han reforçat les accions sobre LGTBI-fòbia i el servei d’atenció a homes, i

es va habilitar un servei telefònic perquè les dones poguessin resoldre qüestions jurídiques relacionades amb les violències masclistes.

La Sra. ALAMANY posa de manifest que enguany hi ha hagut 20 femicidis a Catalunya, la gran majoria perpetrats per parelles o exparelles, i en la meitat dels casos l'entorn coneixia la situació, cosa que evidencia que s'hi pot actuar i que tothom és clau per trencar el silenci, i explicita que les violències envers les dones no són ni fets aïllats, ni casuals ni fortuïts, sinó violències estructurals que formen part d'un sistema que de partida fa les dones desiguals: el patriarcat. Lamenta que alguns dels grups municipals no comparteixin aquest plantejament i, consegüentment, declinessin signar la declaració institucional pel 25N, ja que, a parer del Grup Municipal d'ERC, aquest és un element clau de la diagnosi que ha de permetre fer polítiques concretes per erradicar aquestes violències.

Tot seguit, agraeix a la regidora la presentació de l'informe i comenta que el Grup Municipal d'ERC, si bé celebra les 100 mesures planificades, considera que es podria ser encara més exigent. Per exemple, els plans d'igualtat per a les empreses participades per l'Ajuntament només s'estan treballant amb 7 d'elles, quan formen part de l'Ajuntament 4 entitats públiques empresarials, 9 organismes autònoms, 13 societats anònimes, 11 consorcis, 5 fundacions i 2 associacions. Aquest grup entén que encara hi ha molta feina a fer en aquest sentit. També considera molt baixa la dada d'11 escoles i 5 instituts que formen part de la Xarxa d'Escoles i Instituts per la Igualtat, la Coeducació i la No Discriminació.

A continuació, indica que, si bé gràcies a la mesura hi ha moltes guies, estudis i protocols que són necessaris, encara queden moltes actuacions per executar, com ara algunes de relacionades amb les noves masculinitats, el comerç, el transport públic, l'espai públic i l'oci, i subratlla que, a parer seu, l'Ajuntament no ha estat prou a l'altura en el suport a les entitats sense ànim de lucre que treballen per prevenir i intervenir amb les víctimes de violència masclista, a les quals sovint no els arriben les subvencions o els arriben subvencions limitades. D'altra banda, cal treballar pel que fa a les treballadores del SARA i a la fragilitat amb què viu la Unitat de Tràfic d'Éssers Humans, i el Grup Municipal d'ERC troba a faltar actuacions amb la judicatura de Barcelona i els col·legis professionals per millorar els processos judicials i evitar la revictimització.

En darrer lloc, remarca que encara cal fer molta sensibilització sobre les violències masclistes, i convida especialment el Govern a continuar posant el focus en les actituds masclistes: el focus no s'ha de posar en les víctimes, sinó en el fet que qui veu, sent o sap que algú proper és un assetjador o un abusador ha de trencar el silenci; cal deixar ben clar que qui ha de sentir vergonya i sobre qui ha de caure tot el pes de la llei i el càstig social és l'agressor i l'assetjador, i treballar en totes les institucions i en totes les organitzacions polítiques perquè acabi la impunitat.

La Sra. VILA posa de manifest que el Grup Municipal de JxCat va intentar fer moltes aportacions a la mesura de govern "Barcelona, ciutat lliure de violències masclistes" el novembre passat, amb la convicció que calen acords amplis que facin que les polítiques de gènere, les polítiques enfocades a les dones, que promoguin la igualtat i les oportunitats per a tothom, siguin de màxim consens i estructurals de les polítiques de l'Ajuntament. Per tant, aquest grup comparteix els grans eixos d'aquella mesura, i agraeix que avui es presenti aquest informe ampli que aborda molts aspectes diversos de la ciutat, referents a diferents serveis i polítiques en relació amb les violències masclistes. D'altra banda, entén que tots s'han d'unir per reforçar tots aquests serveis.

A aquest grup el preocupa especialment la resposta que estan donant en aquests moments els PIAD —cal apostar decididament pels PIAD i pel SARA, i això implica

dotar els professionals que hi treballen de recursos perquè puguin fer la seva feina en condicions òptimes—, ja que hi ha persones que es van adreçar al PIAD del seu barri o del seu districte fa dos mesos i encara no n'han rebut cap trucada. En canvi, quan s'adrecen al servei de l'Institut Català de les Dones, aquest sí que respon ràpidament i en menys d'una setmana tenen hora per a assessorament legal.

Subratlla que en una ciutat com Barcelona no pot passar el que està passant amb els PIAD, ja que si és una ciutat que lluita fermament contra les violències masclistes, cal que els serveis propis estiguin en ple funcionament, que funcionin bé i que les dones, en aquest cas, els sentin propers i útils, i no pot ser que professionals del mateix Ajuntament que treballen en serveis d'aquest àmbit s'estiguin adreçant en aquests moments també a l'ICD. Aclareix que no li sembla malament, en absolut, que la gent s'adreci a l'Institut Català de les Dones.

Tot seguit, comenta que està molt bé fer estudis i estan molt bé els estudis que recull la mesura, però els estudis no serveixen de gaire si a cada barri no hi ha un servei realment proper amb un horari d'atenció ampli en el qual qualsevol dona que pateixi una violència masclista o qualsevol experiència que la situï en una situació de vulnerabilitat trobi una porta oberta.

Per acabar, manifesta l'opinió del Grup Municipal de JxCat que cal una reforma estructural i una dotació de recursos per als PIAD de la ciutat i que és una necessitat urgent. Per tant, cal valentia política i determinació per part del Govern.

La Sra. BARCELÓ agraeix la presentació de l'informe de seguiment de la mesura i reafirma el compromís del Grup Municipal de Cs amb la lluita contra una de les pitjors xacres de la societat, la violència masclista: enguany han estat assassinades en aquest país 41 dones, i les dones maltractades han hagut de conviure amb els agressors durant el confinament i han patit molt també durant la desescalada, fets summament preocupants.

Dit això, demana que a la mesura s'inclogui un apartat i mesures sobre l'assetjament sexual de segon ordre; que es posin en marxa noves mesures per a les persones amb diversitat funcional que han patit o pateixen violència de gènere; que s'augmenti el nombre de traductors per a les dones migrants que han patit o pateixen violència masclista, que necessiten expressar-se en la seva llengua materna i, per tant, necessiten una atenció molt més personalitzada, i que s'acompanyin els programes d'atenció a les dones grans de mesures de suport econòmic, ja que sovint les dones grans han de continuar convivint amb el seu agressor perquè no disposen d'independència econòmica. A continuació, assenyala que l'informe obvia el que està passant al SARA, les queixes de les treballadores: el 2016 el Govern municipal va prendre la decisió, errònia, de remunicipalitzar els PIAD i el SARA, i va prometre unes condicions laborals que no es compleixen. Subratlla que és molt greu no complir allò que s'ha promès, i demana que se solucionin aquests problemes de les condicions laborals i que es doti de recursos un servei tan essencial com és el de l'atenció a les dones que pateixen violència masclista. D'altra banda, posa de manifest que durant el confinament els PIAD van estar tancats, i el Grup Municipal de Cs va demanar que es mantinguessin oberts, ja que quan les dones podien sortir, per exemple per anar a comprar o per anar a algun servei, tenien l'oportunitat d'anar-hi. Aquest grup espera que, si hi ha un altre confinament domiciliari —tant de bo no sigui així—, els PIAD estiguin oberts.

En darrer lloc, pregunta quan es preveu que entri en funcionament el servei d'atenció telefònica psicològica i social d'urgències 24 hores i com es farà el pressupost que queda per executar, i demana que, per fer una bona prevenció, es tingui en compte una dada molt important que recull l'informe que la Fundació Vicki Bernadet va presentar fa uns dies: durant el confinament, els menors van patir violència per part dels seus

abusadors sense poder posar-se en contacte amb ningú a qui recórrer.

El Sr. RAMÍREZ agraeix la presentació de l'informe de seguiment en una setmana en la qual s'ha celebrat el Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència envers les Dones, una violència que el Grup Municipal del PP sempre ha denunciat i que ha augmentat durant la pandèmia, tal com alerta l'OMS. Indica que aquest augment també s'ha vist a Barcelona, on l'assistència del SARA va augmentar en un 140% i els casos detectats han estat de més complexitat.

A continuació, explica que aquest grup considera més convenient parlar de violència de gènere, ja que les situacions de violència, assetjament o abús es poden donar entre persones del mateix sexe en relacions diverses i en diferents tipologies de parella, i subratlla que qualsevol forma de maltractament i de violència exercida contra les dones és una violació inacceptable dels drets humans en una societat compromesa amb la igualtat i la dignitat, i és una de les violacions més esteses i difícils de combatre, perquè ataca les dones sense distinció de raça, de lloc de naixement, d'edat o de condició social. A continuació, subratlla que l'Ajuntament de Barcelona ha fet passes molt importants per combatre aquesta xacra i millorar la protecció de les víctimes, i demana que no es caigui en el discurs de l'esquerra identitària que sovint presenta una visió manipulada del problema. En relació amb això, remarca que darrere de la violència envers les dones no hi ha una ideologia, com alguns diuen quan parlen d'heteropatriarcat o de coses semblants, i cal evitar assumir aquesta agenda lingüística d'aquests moviments de l'esquerra oportunista i el seu dogmatisme identitari: el que s'ha de fer entre tots és lluitar per evitar qualsevol tipus de violència a la societat, una lluita que no tindrà èxit si no es fa amb un gran esforç col·lectiu que impliqui totes les administracions, el poder judicial i fiscal, les forces i cossos de seguretat i les organitzacions socials especialitzades en violència de gènere, així com els mitjans de comunicació i tota la societat en conjunt.

Tot seguit, indica que el Grup Municipal del PP celebra que el projecte pilot Xarxa d'Escoles per a la Igualtat, la Coeducació i la No Discriminació hagi anat sumant centres educatius, però voldria saber per què el Districte d'Horta-Guinardó no hi participa. D'altra banda, recorda que el desembre del 2009 el cos de la Guàrdia Urbana de Barcelona va crear un grup motor de gènere, violència masclista i seguretat per valorar el desplegament del procediment operatiu en aquesta matèria, i pregunta si, tal com recull l'estudi, s'han elaborat indicadors de detecció, així com les dades de prevenció i coordinació amb altres serveis, com ara Mossos d'Esquadra.

Per acabar, fa èmfasi en la necessitat d'implementar les mesures pendents en l'àmbit coeducatiu, que s'han de centrar en les violències digitals, ja que l'edat de les dones que pateixen violència masclista cada cop és més baixa, i anuncia que el Grup Municipal del PP continuarà treballant i lluitant contra qualsevol tipus de violència a la societat.

La Sra. PARERA agraeix la presentació de l'informe, molt extens i detallat, i celebra, en nom del Grup Municipal de BxCanvi, el desenvolupament d'algunes mesures, per exemple en relació amb el sensellarisme femení, una qüestió preocupant, especialment en moments de crisi econòmica com l'actual, que deixa molta més gent al carrer. Celebra el gran pas que s'ha fet en aquest àmbit, així com l'establiment d'un únic protocol d'actuació, ja que la unitat d'actuació a tots els districtes proporciona seguretat jurídica. També celebra que s'hagi posat molta atenció en l'educació sexual: és important transmetre aquesta educació sexual a les escoles, transmetre aquest respecte i aquesta lluita contra les violències en l'àmbit educatiu. Observa, però, que en aquest sentit cal fer un sobreesforç, ja que de moment només s'arriba a un terç dels centres escolars de la ciutat. També troba encertada la incorporació de la perspectiva

intercultural i l'experiència migratòria.

No obstant això, aquest grup troba a faltar alguns elements en l'informe, com ara un calendari general més detallat, saber en quin percentatge estan executades les propostes, quines accions encara no estan iniciades i quan s'iniciaran, i una relació més detallada entre el pressupost i les actuacions que s'estan duent a terme. Observa que hi ha una convocatòria general de subvencions de prop de 400.000 euros, i pregunta quins projectes es finançaran i amb quins percentatges. Subratlla que és important que la lluita contra les violències no es converteixi en un *lobby*, però té la impressió que això cada cop és més un *lobby* polític, quan ha de ser una lluita que impliqui tota la societat, tant homes com dones. A aquest grup el preocupa la segmentació que es fa en aquest àmbit: es presta molta atenció a les violències masclistes i s'hi destinen molts recursos, però se'n presta molta menys a la violència contra els infants, contra la gent gran, contra l'home per part de la dona —també hi són i no se'n parla mai— i entre persones del mateix sexe, violències que no es poden deixar de banda, especialment en el cas dels infants que pateixen violència masclista dins la llar.

D'altra banda, subratlla que cal prestar atenció al llenguatge, ja que a l'hora de fer estadístiques s'inclouen moltes coses dins les agressions sexuals o els assetjaments sexuals i, en el fons, el que es fa és banalitzar unes actuacions que són molt greus, i també cal evitar la criminalització de l'home i, sobretot, respectar el principi d'innocència, que moltes vegades sembla que s'oblidi.

La Sra. PÉREZ agraeix els comentaris i observa que aquest any no tots els actors que estaven dins la mesura han pogut estar interpel·lables, i, pel que fa a la resta, el compromís de la mesura és desenvolupar-ho els propers tres anys.

Tot seguit, manifesta l'opinió que l'Ajuntament ha estat a l'altura en un moment molt complicat, i subratlla que aquesta mesura clau per a una ciutat lliure de violències masclistes ha d'anar molt acompanyada de les polítiques socials, ja que per lluitar contra les violències masclistes serà més clau que mai ampliar el marge de decisió de les dones i garantir les seves condicions materials. Per tant, caldran polítiques de renda, d'ajuts socials i d'habitatge que estiguin en el centre.

A continuació, informa que s'ha avançat en relació amb el telèfon d'atenció 24 hores: s'ha fet la formació al Servei d'Atenció d'Emergències i Urgències, i aviat es farà una devolució específica sobre la Guàrdia Urbana, que es presentarà amb el tinent d'alcaldia. Entén que s'ha avançat correctament també en aquest àmbit.

Per acabar, pregunta a la Sra. Vilà què fa l'Institut Català de les Dones, que és qui hauria de fer la planificació política pública que avui està liderant l'Ajuntament de Barcelona, a part d'agafar el telèfon, ja que ha estat anys sense una política pública planificada de violència masclista, i els milions d'euros que ha rebut del Pacte d'estat contra la violència de gènere els ha distribuït d'una manera aleatòria perquè no sabia què fer-ne. Afegeix que la Generalitat no destina res a habitatges per a dones víctimes de violència a Barcelona, mentre que l'Ajuntament hi destina 5 milions .

2. – Informe de seguiment 2019-2020 de la mesura de govern “Urbanisme amb perspectiva de gènere. Urbanisme de la vida quotidiana”.

La Sra. SANZ assenyala que aquest informe recull algunes de les mesures que es van presentar en el marc de la mesura de govern de 2017 que responia a la voluntat d'incorporar més mirades a l'hora de pensar i de fer ciutat, de fer urbanisme; a la voluntat de posar determinats col·lectius que havien estat exclosos de la planificació de la ciutat (dones, infants i persones grans) en el centre d'aquestes polítiques, dels projectes i de la transformació urbana de la ciutat. S'hi plantejava, per tant, un urbanisme feminista per fer una transformació real de l'espai públic per adequar-lo a les

necessitats de la vida quotidiana; un espai públic com un espai d'estada, de trobada i de joc on la vida reproductiva també ha de tenir lloc, i una concepció diferent de la convivència, de com es viu l'espai públic i com ens hi relacionem. Amb aquests objectius, el primer que s'ha fet és una diagnosi molt completa que determina alguns criteris, mitjançant nombroses actuacions, com ara les marxex exploratòries que s'han fet als barris a través del Pla de barris i dels col·lectius de dones que hi ha dins el projecte. També s'han fet enquestes sobre mobilitat (qui utilitza més el transport públic i qui el transport privat i, per tant, quines polítiques cal potenciar en aquest sentit) i processos participatius relacionats amb transformacions urbanes, com ara la de l'avinguda Meridiana o la de la superilla de Sant Antoni.

Dit això, assenyala que l'objectiu principal del Govern és, més enllà d'un projecte o d'un altre, dissenyar una nova manera de fer, i per això ha establert una guia amb indicadors de gènere per a la revisió de plans i projectes que ja ha permès definir el primer planejament urbanístic de la ciutat que incorpora tots aquests criteris, el nou 22@.

Per acabar, subratlla que l'urbanisme no és neutre i que el Govern continuarà treballant en la línia iniciada fa tres anys per aconseguir una ciutat millor per a tothom i amb tothom.

La Sra. PÉREZ indica que, a més de les eines esmentades per la Sra. Sanz, l'informe inclou el diagnòstic que s'ha fet amb els polígons de la franja Besòs, el projecte "Poligoneres", que recull la mirada dels polígons industrials de la franja Besòs i posa de manifest que només el 30% de les persones que treballen en el polígon industrial són dones i treballen majoritàriament en tasques administratives. A més, parla d'una percepció de l'espai públic a través de marxex, d'enquestes i d'observació de l'espai públic amb façanes cegues i carrers amb activitats que generen poques interaccions socials, especialment a la nit, i la percepció d'inseguretat és més gran en el cas de les dones.

Assenyala que aquesta serà una línia de treball del proper any, amb mesures específiques tant en l'àmbit econòmic com en l'àmbit urbanístic.

La Sra. ALAMANY diu que té la impressió que l'informe s'ha fet a correu, si bé sap que les regidores que l'han presentat es prenen molt seriosament la feina que fan, i a grans trets està d'acord amb tot el que han exposat.

Tot seguit, explica que quan el Grup Municipal d'ERC va demanar seguiment d'aquesta mesura de govern a la Comissió de Drets Socials la setmana passada ho va fer amb el convenciment que l'urbanisme de gènere és necessari, no només per justícia social i per fer participar actors als quals fins ara se'ls ha negat el dret a la ciutat, sinó també per qüestionar models caducs i començar a parlar de com s'entén la ciutat del segle XXI. A parer d'aquest grup —entén que el Govern hi està d'acord—, la ciutat del segle XXI ha de ser una ciutat propera i quotidiana on l'escala sigui el barri, i no una ciutat dispersa i segregada; ha de ser una ciutat en què l'urbanisme es pugui incorporar a altres disciplines socials, un urbanisme proper que planifiqui amb la gent i no des de les oficines i els despatxos; una ciutat on els millors plans siguin el resultat d'un procés comunitari i no d'un producte fet en una taula de dibuix.

A continuació, observa que, si bé a Barcelona a poc a poc els vianants han anat guanyant espai a l'asfalt, petits guanys dels quals aquest grup se sent corresponsable, tres anys després de la posada en marxa de la mesura hi ha coses que encara no s'han fet i que s'haurien de fer, com ara un mapa dels punts negres de la ciutat, una mesura inclosa a la negociació del pressupost de l'any passat, o l'assignació de la figura de responsable en urbanisme de gènere. D'altra banda, en cinc anys no s'ha aconseguit que les marxex

exploratòries arribin a tots els districtes. A parer seu, la mesura de govern és molt robusta en la fase teòrica de l'anàlisi, en la quantitat, però hi falta un pas per avaluar la qualitat de les intervencions, tal com diuen les companyes als districtes. A més, el Grup Municipal d'ERC opina que caldria actualitzar l'informe tenint en compte la situació de la covid (per exemple, les implicacions del toc de queda en les treballadores dels serveis essencials de la ciutat i la sensació d'inseguretat afegida).

En darrer lloc, subratlla que, si es vol un urbanisme amb perspectiva de gènere per construir una ciutat del segle XXI, cal tenir en compte que les institucions que governen les ciutats també en formen part i, per tant, també han de tenir les característiques desitjables per a altres espais. Observa que la sala on són ara mateix, per exemple, potser no es podria considerar un espai del segle XXI, ja que no és accessible per a una persona amb cadira de rodes, una persona invident o sorda hi tindria problemes, i no hi ha opció d'endollar el mòbil o el portàtil. Proposa a la Sra. Sanz i a la Sra. Pérez fer aquest camí plegades.

La Sra. VILA agraeix la presentació de l'informe per part del Govern, que el Grup Municipal de JxCat considera un exercici de transparència pel que fa a l'estat de l'espai públic des del punt de vista de la perspectiva de gènere, però observa que aquest informe és un exemple de l'expressió "el paper tot ho aguanta", així com d'una manera d'actuar molt habitual del Govern municipal, que fa grans declaracions de principis, però després, a la pràctica, en el dia a dia de la ciutat, no fa res o no fa gaire. D'altra banda, assenyala que l'informe parla de refugis climàtics, de protecció de les escoles, dels corredors verds i de les superilles, entre altres coses, i barreja un conjunt de mesures que es qualifiquen d'urbanisme de gènere quan no totes ho són en sentit estricte. Per exemple, parlar de posar tanques i jardineres en entorns escolars no és suficient per parlar d'urbanisme de gènere. A més, caldria aplicar moltes coordenades que el Govern avui no presenta. En relació amb això, esmenta una experiència personal: el cap de setmana passat va anar amb els seus fills a un xamfrà de l'Eixample a passar una estona al vespre i no percebien l'entorn com a segur, ja que estava brut i mal il·luminat.

A continuació, denuncia que la ciutat està mal il·luminada, un problema molt greu, ja que la il·luminació és un aspecte clau en relació amb la seguretat de les persones i, sobretot, amb la percepció que tenen les persones sobre la seguretat de la ciutat. Respecte d'això, posa de manifest que el Govern no està executant el Pla d'il·luminació vigent, que precisament va ser el primer pla municipal que tenia perspectiva de gènere en l'àmbit de l'urbanisme —ella mateixa va vetllar perquè fos així—, i no hi ha notícia ni de calendari ni d'inversions fetes, i es presenta un mapa buit d'accions, de manera que no se sap què s'està fent respecte a la il·luminació de la ciutat, fonamental des del punt de vista de la perspectiva de gènere perquè les dones se sentin segures i perquè molts col·lectius vulnerables se sentin segurs quan passen per l'espai públic o hi fan estada. El Grup Municipal de JxCat demana al Govern un nou impuls del Pla d'il·luminació.

Tot seguit, esmenta algunes de les mancances de l'informe referents a mobilitat: no hi ha una anàlisi de sinistralitat ni cap mesura concreta sobre el transport públic, quan se sap que les dones utilitzen més el transport públic que no pas el transport privat. L'informe, però, també inclou algunes mesures positives, com ara les marxés exploratòries, que van començar quan governava aquest grup, i l'aproximació als polígons, bones intencions per a projectes dels quals aquest grup espera més resultats — hi estarà molt atent.

La Sra. BARCELÓ comenta que aquest informe sembla un retalla i enganxa de diferents aspectes als quals s'ha afegit la perspectiva de gènere com a filosofia, però no com a mesures útils, i pregunta si l'informe l'ha fet l'Ajuntament o bé ha suposat algun cost econòmic afegit.

Dit això, assenyala que el Govern barreja urbanisme amb les desigualtats que continuen existint entre homes i dones, que evidentment s'han de treballar, i explica que, si bé el Grup Municipal de Cs està d'acord que Barcelona ha de ser una ciutat segura, amb atenció a les cures, foment de la natura i una bona mobilitat, no comparteix la fixació del Govern contra el cotxe i contra la moto. Entén que l'urbanisme que està implementant el Govern no s'adapta a les necessitats de les persones, sinó que és un urbanisme ple de populisme en què es pinten els carrers amb molts colors, es posen blocs de formigó que no donen cap seguretat i es fan espais que esdevenen laberints totalment intransitables.

Subratlla que per solucionar el problema i aconseguir un urbanisme amb perspectiva de gènere, que sigui positiu tant per a les dones com per als homes, cal augmentar la il·luminació, tal com demanen molts barris, i, per a això, cal identificar els punts foscos de la ciutat i establir un calendari d'obres i el pressupost, així com podar els arbres, que dificulten la il·luminació. D'altra banda, remarca que també cal millorar pel que fa a la neteja —només cal sortir de l'Ajuntament per veure com de bruta està la ciutat—, a la qual l'informe només dedica quatre ratlles.

A continuació, critica les ocurrencies del Govern en relació amb l'urbanisme, com ara les caòtiques superilles de la legislatura passada al districte de Sant Martí, i ara amb la intenció que tenen a l'Eixample, d'actuacions que tenen un cost de més de 30 milions d'euros. Subratlla que, independentment de si comparteixen o no el model d'urbanisme, no és el moment, amb les necessitats socials que hi ha, de gastar-se aquests diners.

D'altra banda, demana més lavabos a la via pública, una mesura necessària, i més accessibilitat (fa molt de temps que els grups municipals demanen la diagnosi dels punts de la ciutat que encara no són accessibles i les mesures que cal executar).

En darrer lloc, indica que el Grup Municipal de Cs està d'acord que cal augmentar la presència professional de les dones als polígons de la franja Besòs i adequar els espais que no estan adequats, però entén que per aconseguir la igualtat entre homes i dones caldria començar per l'Ajuntament, on la bretxa salarial entre les treballadores i els treballadors és d'un 16%, un percentatge que ha augmentat amb el Govern actual.

El Sr. RAMÍREZ indica que aquest informe planteja una mixtura d'usos a la ciutat on les diverses activitats puguin conviure i complementar-se, tant d'ús residencial com industrial, d'oci o de comerç, així com que els equipaments públics i privats prestin servei a tots els usuaris amb més eficiència i qualitat, i el Grup Municipal del PP està d'acord que cal avançar cap a una ciutat més justa, més equitativa, més segura, sense barreres i que sigui transversal, una ciutat on els carrers i les places siguin espais on ningú no es trobi discriminat o insegur, un objectiu que comparteixen tots els grups. Entén, però, que plantejar aquest canvi en els plantejaments urbanístics com una feminització urbanística no és encertat, ja que tothom vol una ciutat amb carrers més nets, amb espais més amples i segurs, amb un enllumenat públic que no deixi espais foscos que afavoreixen la delinqüència o la inseguretat, i amb zones verdes molt més agradables, però no es vol una ciutat així només per a les dones, sinó per a les persones de totes les edats, ja siguin homes o dones, sense cap tipus de distinció i sense haver d'aportar el debat ideològic de la feminització a un tema com aquest, sense haver d'introduir aquesta ideologia en l'urbanisme de la ciutat i sense haver d'assumir l'agenda lingüística d'una esquerra oportunista que fa servir el dogmatisme identitari també per aplicar l'urbanisme.

En posa com a exemple el projecte "Poligoneres", mitjançant el qual es volen transformar les zones industrials properes al riu Besòs, actualment molt masculinitzades i poc equitatives, per convertir-les en motors de la justícia de gènere en l'àmbit econòmic. Per aconseguir-ho, es pretenen introduir millores en l'accessibilitat (passos de vianants, creació d'espais d'estada, etcètera) i en la il·luminació, així com fomentar la

mixtura d'usos comercials i d'oci per generar una percepció de seguretat. Explica que, si bé el Grup Municipal del PP està d'acord amb la introducció d'aquestes millores i que s'afavoreixi la contractació de dones, no comparteix que calgui atribuir a un urbanisme deficient la menor presència de dones treballant en aquesta zona industrial de la ciutat, quan és més fàcil que les característiques de les activitats dels negocis que s'hi ubiquen en determinin el tipus d'empleats.

A continuació, explica que aquest grup no discuteix que s'incorpori una mirada de gènere en el desenvolupament de polítiques urbanístiques de la ciutat, però entén que darrerament s'està utilitzant l'urbanisme com una excusa per introduir de forma unilateral un canvi estructural i profund en el model de ciutat, una actuació que aquest grup rebutja de la mateixa forma que l'ús excessiu del feminisme per justificar els canvis de model urbà. És conscient que aquest no és un discurs políticament correcte, però entén que no s'ha de fer servir l'urbanisme com a ideologia. No obstant això, el Grup Municipal del PP continua compromès a treballar per millorar l'espai públic i la qualitat de vida de tots (dones, homes, infants, gent gran, responsables de comerços...), amb l'objectiu d'assolir una millor Barcelona per a tothom. Diu a la Sra. Sanz que el millor que poden fer per aconseguir això és deixar de desplegar el seu urbanisme tàctic i les seves ocurrencies en l'àmbit de l'urbanisme.

El Sr. VALLS lamenta que el Govern no faci cap anàlisi crítica de les mesures implementades ni reconegui res del que no ha funcionat, i espera que aquest prengui nota de les observacions dels grups de l'oposició i hi reflexioni. Observa, però, que l'informe inclou alguns elements positius, com ara la millora de l'enllumenat en alguns carrers, barris i polígons industrials perquè les dones s'hi puguin desplaçar amb més seguretat; el programa "Protegim les escoles" i el d'ampliació d'espais educatius amb motiu de la pandèmia de la covid-19, o la reforma del carrer Caracas, al districte de Sant Andreu.

D'intervencions que no estaven ben plantejades o no han tingut un bon resultat i que responen únicament a criteris ideològics i de partit i no atenen el que realment pugui interessar o convenir a la ciutadania, en destaca les reubicacions de contenidors, que en molts casos obliguen les persones a baixar de la vorera i travessar carrils bici, amb el perill que això implica, especialment per a persones grans o amb mobilitat reduïda, i la pacificació de carrers de l'Eixample, en relació amb la qual el Govern vol fer creure que dificultant la circulació de vehicles i posant jardineres i parterres millora l'entorn pel que fa a l'ecologia i al clima, quan la realitat amb la qual es troben els ciutadans directament afectats és una altra: el trànsit no es redueix, sinó que es trasllada a un altre carrer que passa a estar saturat de circulació, i el barri afectat en conjunt no guanya res, només soroll i fums en algunes zones. A més, els obstacles a la calçada impliquen perill d'accidents i un aprofitament nul o mínim per part dels vianants.

D'altra banda, subratlla que a la superilla de Sant Antoni es dificulten amb obstacles els encreuaments dels carrers, la qual cosa provoca que els veïns hagin de caminar més tant si volen i poden com si no. Afegeix que avui els espais que s'habiliten perquè la gent faci vida al carrer (bancs, jocs infantils a terra, etcètera) pràcticament no es fan servir, i les jardineres i els parterres pateixen una manca de manteniment greu. A més, amb l'actuació al carrer Aragó, aquesta via passarà de cinc carrils a tres, perquè un està ocupat per camions, furgonetes, vehicles privats, etc., tots aturats.

Conclou que l'urbanisme amb perspectiva de gènere es confon amb l'urbanisme tàctic patrocinat pel Govern municipal, quan el que Barcelona necessita és senzillament bon urbanisme i bona gestió.

La Sra. SANZ agraeix la majoria dels comentaris dels grups i subratlla que aquesta és

una mesura viva, de manera que s'hi anirà treballant i se n'aniran concretant moltes qüestions.

Tot seguit, fa èmfasi en la necessitat de disposar d'una diagnosi i d'uns criteris i instruments clars, ja que una cosa és el que pensi cadascú del que hauria de ser la perspectiva de gènere, i una altra, veure què diuen els professionals que desenvolupen aquestes actuacions i, sobretot, baixar als barris i escoltar què diuen les dones, que és la funció de les marxes exploratòries: les dones hi participen, s'apoderen i diuen com volen fer projectes i quins projectes necessiten, i d'aquí surten propostes com el "Polígoneres", amb visió d'espai públic i d'economia, o el "Vecina, baja tu silla", a la Verneda, de reapropiació de l'espai públic i de treball per tenir un espai públic molt més segur. Remarca que s'està construint una nova manera de fer que va tenyint tots els projectes.

A continuació, diu a la Sra. Vila, que ha parlat de transport públic i de mobilitat, que el transport públic més utilitzat i més ben valorat per les dones és el tramvia, cosa que cal tenir en compte a l'hora de tirar endavant determinades polítiques i de definir la nova manera de fer, que planteja la transformació de la ciutat des d'una perspectiva que no incorpora només la mirada de gènere de les dones, sinó que incorpora la mirada de tres col·lectius (dones, infants i gent gran), que han estat exclosos de la prioritització de l'espai públic, sovint vinculat a un determinat perfil d'home d'una determinada edat i que utilitzava el transport privat per anar a fer determinades activitats. Subratlla que cal redirigir això amb una proposta diferent, i això és el que s'està fent amb aquesta mesura en tots els plans que es fan, no només amb projectes concrets, sinó també amb planificació a anys vista de l'urbanisme, per exemple, quan es pensa el 22@ i es canvien els usos existents en una zona pensant en el futur de la ciutat.

Per acabar, torna a agrair les aportacions i anuncia que continuaran treballant amb totes i tots, tant a la Comissió de Drets Socials com a la Comissió d'Urbanisme, on la majoria de portaveus són homes, que voldria que també es fessin seu el seguiment d'aquesta mesura.

C) Part decisòria / executiva

- a) Ratificacions
- b) Propostes d'acord

COMISSIÓ DE DRETS SOCIALS, CULTURA I ESPORTS

3. – DESIGNAR el Sr. Guido Hugelshofer membre del Patronat de la Fundació Julio Muñoz Ramonet.

S'APROVA el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Maragall, Alamany, Puig, Benedí, Coronas, Baró, Sendra, Zañartu, Castellana i Gassol.

– (S20200381) Primer.- APROVAR el conveni marc de col·laboració a subscriure per l'Ajuntament de Barcelona i l'Institut Municipal de l'Habitatge i Rehabilitació de Barcelona (IMHAB) amb les entitats associatives representatives dels sectors de cooperatives i de fundacions d'habitatge i dels gestors de polítiques socials d'habitatge de Catalunya, la Federació de Cooperatives d'Habitatge de Catalunya, la Coordinadora de Fundacions d'Habitatge de Catalunya, l'Associació Xarxa d'Economia Solidària de Catalunya (Sectorial d'Habitatge Cooperatiu), així com l'Associació de Gestors de Polítiques Socials d'Habitatge de Catalunya (GHS), amb l'objectiu de cedir directament

en dret de superfície, per un termini màxim de 99 anys, sòls i finques provinents del patrimoni municipal del sòl i l'habitatge, a entitats socials sense ànim de lucre (cooperatives i fundacions d'habitatge) que es proposin per les entitats signants i, amb la col·laboració de la GHS, es designin per l'Ajuntament de Barcelona, per a la construcció de nou habitatge i rehabilitació d'edificis públics d'habitatges a la ciutat de Barcelona per al seu destí a protecció oficial i a polítiques socials, en règim de lloguer social i dret d'ús (cohabitatge). Segon.- VINCULAR i DESTINAR els sòls i finques que es descriuen a l'annex A del conveni, situades a l'avinguda de Vallcarca, 110, carrer de Gustavo Adolfo Bécquer, núm. 11X, carrer de Mossèn Amadeu Oller, núm. 17-21, carrer de Pere IV, núm. 115, carrer de Binèfar, núm. 26, carrer de Reina Amàlia, núm. 10, carrer de Rossend Arús, núms. 36 i 38, passeig de l'Exposició, núm. 38, passeig de Joan de Borbó, 44-45, via Augusta, núm. 375, via Augusta, núm. 383, via Augusta, núm. 389 i via Augusta, núm. 425, amb una previsió estimada de 292 habitatges, a les operacions patrimonials previstes en aquest conveni, per a la seva primera fase d'execució. Tercer.- ESTABLIR i ADMETRE la possibilitat d'incorporar i vincular a les operacions del conveni, per a una segona fase d'execució i ulteriors, nous solars i finques provinents del patrimoni municipal del sòl i l'habitatge, les ubicades al carrer d'Uldecona, núm. 11, i carrer de Sant Martí, núm. 12, amb una previsió estimada de 127 habitatges, i altres de no previstes en aquest moment. Quart. CONFERIR expressament a l'IMHAB, de conformitat amb l'article 3.1.g) dels seus estatuts, la realització, en nom i representació de l'Ajuntament de Barcelona, dels actes d'atorgament de les escriptures públiques de constitució dels drets de superfície, així com del conjunt de gestions i altres actes de domini, disposició i administració previstos en el mateix conveni per al compliment dels seus fins, respecte dels sòls i finques que es vinculen en aquest acte segons el punt dos de l'acord, i les que s'hi puguin incorporar amb posterioritat, i ATORGAR a l'IMHAB l'apoderament necessari per procedir a aquest efecte, havent de donar compte a l'Ajuntament de la constitució, transmissió, modificació i extinció dels drets reals de superfície, així com dels actes de gravamen sobre aquests béns, i liquidar i, si escau, ingressar anualment els resultats obtinguts. Cinquè.- CONDICIONAR els efectes del previst en l'acord quart pel que fa a la finca del carrer de Rossend Arús, núm. 36 i 38, i al solar del carrer de Mossèn Amadeu Oller, núm. 17-21, al fet que l'Ajuntament, prèvia tramitació del pertinent expedient patrimonial, recuperi de l'IMHAB la propietat d'ambdós béns immobles. Sisè.- FACULTAR àmpliament la regidora d'Habitatge i Rehabilitació de l'Ajuntament de Barcelona, en representació de l'Ajuntament de Barcelona i també com a presidenta de l'Institut Municipal de l'Habitatge i Rehabilitació de Barcelona, per a la signatura del conveni i les seves possibles addendes, per a l'adopció i formalització dels actes resolutoris específics d'inclusió o incorporació al conveni i assignació dels solars i les finques detallades a l'annex A del mateix conveni i d'altres solars o finques no previstes expressament en aquest acord i que siguin aptes per als fins del conveni, de retirada de solars i finques del conveni, així com l'adopció i formalització d'altres actes o acords específics per a l'execució del conveni que se'n derivin. Setè.- PROCEDIR a la inscripció de l'addenda en el Registre de Convenis de conformitat amb l'article 14 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació i bon govern i el Decret de l'Alcaldia de 28 de desembre de 2015.

La Sra. MARTÍN posa de manifest que avui se sotmet a aprovació del Plenari una nova eina que ha de servir per agilitzar l'ampliació del parc d'habitatge social de la ciutat de la mà del sector de promotors socials, sense ànim de lucre, que es dediquen a fer i gestionar habitatge cooperatiu i de lloguer, i assenyala que l'Ajuntament està fent un esforç inèdit per ampliar el parc de lloguer municipal: hi ha 3.600 habitatges en

desenvolupament i els últims quatre mesos l'IMHAB ha licitat les obres de més de 1.000 habitatges públics, la qual cosa ha convertit Barcelona en líder de licitacions d'obra pública de Catalunya. Afegeix que, si tot va bé, l'any que ve hi haurà més de 2.000 habitatges públics en obres, però, atès que la feina que hi ha per davant és immensa i s'ha de recuperar el terreny perdut durant dècades, el que es fa, un cop més, és aprendre de les experiències de ciutats europees referents en polítiques d'habitatge, com ara Berlín o Viena, que diuen que cal un lideratge públic fort per fer polítiques d'habitatge però que a la vegada cal acompanyar-se d'aquest teixit de promotors d'habitatge cooperatiu i social, que estan cridats a exercir un paper cada vegada més important els propers anys en l'ampliació i la gestió del parc d'habitatge a preus assequibles de la ciutat. Per això, durant aquesta setmana s'ha estat treballant aquest conveni al costat del sector, una tasca que ha estat enriquidora però que també ha estat complexa i llarga. Totes les que hi han treballat són molt conscients dels esforços i ella vol, sobretot, donar les gràcies a les entitats signants (a la Xarxa d'Economia Social, especialment a la sectorial d'habitatge; a Cohabitac; a la Coordinadora de Fundacions d'Habitatge Social de Catalunya; a la Federació de Cooperatives d'Habitatge de Catalunya, i a l'Associació de Gestors d'Habitatge Social de Catalunya) per l'esforç, la dedicació i la paciència, així com als serveis tècnics i jurídics de l'IMHAB, que han fet un esforç immens.

Indica que, si la iniciativa s'aprova, avui mateix se signarà aquest conveni que compromet l'Ajuntament a cedir en dret de superfície solars i edificis municipals per tal que els propers anys s'hi puguin construir 1.000 habitatges en lloguer o cessió d'ús — com que hi ha pressa, ja d'entrada l'Ajuntament fa una aportació de 12 solars i 3 edificis que sumen 419 habitatges—, i que en cap cas no implica pèrdua de sòl municipal. De fet, com assenyalava Carme Trilla el dia de la presentació, aquests 1.000 habitatges a preus assequibles acabaran esdevenint parc públic de la ciutat.

A continuació, exposa que el conveni està destinat en un 60% a lloguer i en un 40% a cessió d'ús, i es veurà el primer projecte de cooperativa en cessió d'ús per a sèniors de la ciutat i el primer projecte de cooperativa en cessió d'ús per a persones amb discapacitat intel·lectual, de manera que s'està obrint un model que té una demanda creixent i que les properes dècades tindrà a Barcelona el mateix protagonisme que ja té en altres llocs d'Europa.

Per acabar, subratlla que és necessari innovar, sobretot amb la pandèmia, així com buscar complicitats i enfortir aliances per al desenvolupament de nous processos constructius, noves indústries que alimentin aquest sector de l'economia social, fora de les lògiques especulatives que durant dècades han destrossat el dret a l'habitatge de la majoria de la ciutadania.

La Sra. BARÓ observa que aquesta és la primera iniciativa de mandat amb ambició innovadora, i és una mesura interessant que aprofundeix en un mecanisme que el Grup Municipal d'ERC ha plantejat en alguna ocasió a la Comissió d'Urbanisme: agilitzar tràmits per reduir els terminis. A Barcelona, però, hi ha un principi bàsic en matèria d'habitatge que convé respectar sempre: el sòl públic ha de servir per a l'habitatge de lloguer públic, atès que les reserves de sòl públic són summament escasses i el parc públic d'habitatge per a polítiques socials és molt insuficient (1,8%). No entén per què en aquest conveni es barregen dues realitats que són molt diferents: d'una banda, les entitats que promouen habitatge per a polítiques socials, per a famílies i persones en situació de vulnerabilitat i per a emergència, i, d'altra banda, les cooperatives d'habitatge, una solució habitacional que aquest grup defensa i vol enfortir, sobretot perquè puguin competir no només en sòl públic, sinó també en sòl privat. Pregunta al Govern per què rebutja iniciatives d'aquest grup que van en aquest sentit i se centra

només en la cessió de sòl públic, i proposa que tothom es posi a treballar per buscar mecanismes per enfortir el cohabitatge a Barcelona —el Grup Municipal d'ERC té idees en aquest sentit.

D'altra banda, diu al Govern que si hagués donat una mica de marge als grups i no actués amb aquesta política de fets consumats, aquest grup hauria pogut esmenar algunes mancances importants del conveni, com ara la distribució desequilibrada dels solars als districtes, el fet que no disposi del consens dels veïns perquè no s'ha pogut madurar i treballar prou, que no atengui les necessitats dels territoris en matèria d'habitatge, que esgoti reserves públiques amb solucions que no són públiques, i que no incorpori cap mecanisme que permeti una supervisió de l'evolució dels solars.

Pels motius exposats, i amb la voluntat de no obstaculitzar l'activitat imprescindible i valuosa que fan i esperen moltes entitats socials que promouen habitatge públic, el Grup Municipal d'ERC s'absté en aquesta proposta.

El Sr. MARTÍ GALBIS manifesta l'opinió del Grup Municipal de JxCat que la col·laboració amb la iniciativa privada, especialment amb el tercer sector social, és fonamental per augmentar el parc d'habitatge assequible. Així, celebra la signatura d'aquest conveni, i, una vegada posat en marxa l'operador mixt d'habitatge, comparteix la necessitat de teixir aliances amb entitats sense ànim de lucre i cooperatives d'habitatge. De fet, ja en el Pla per al dret a l'habitatge 2016-2025 que aquest grup va negociar amb el Govern i hi va donar suport, va presentar al·legacions perquè l'Ajuntament augmentés la col·laboració amb les entitats sense ànim de lucre per a la producció d'habitatge assequible. Per tant, aquest conveni és la continuació d'aquelles polítiques que van començar anys enrere.

D'altra banda, el Grup Municipal de JxCat s'afegeix a l'objectiu a llarg termini d'una governança compartida dels habitatges, que ja funciona des de fa anys a altres països —és el cas de la Community Land Trust— i per a la qual Barcelona té la gran sort de comptar amb entitats de suficient solvència per tirar-la endavant, tenint present que el dret de superfície, el cohabitatge i el cohabitatge sènior són experiències que cal potenciar, però que la solució de fons definitiva a l'escassetat d'habitatge assequible requereix augmentar l'oferta i aprofitar totes les modalitats disponibles.

A continuació, retreu al Govern que informés els grups sobre aquest acord només 24 hores abans de la sessió de la Comissió de Drets Socials —ja esta acostumat a aquesta manera de fer les coses, però no és correcta—, i manifesta preocupació pel fet que el 15% del pressupost d'aquesta operació procedeixi del Ministeri d'Agenda Urbana. Aquest grup espera que aquest compromís no acabi com la majoria de compromisos d'inversió del Govern espanyol a Catalunya, que gairebé sempre acaben amb incompliments.

Pels motius exposats i, sobretot, per respecte a les múltiples entitats de diferent naturalesa que participen en el conveni amb un mateix objectiu, el Grup Municipal de JxCat vota a favor d'aquesta proposta, i dona les gràcies a totes les entitats que més tard assistiran a l'acte de signatura del conveni.

El Sr. CORBACHO exposa que Barcelona té un estoc de sòl públic molt limitat (segons la informació publicada, 72 solars) i un percentatge d'habitatge en règim de lloguer baix si es compara amb la mitjana de la Unió Europea, i lamenta que el Govern municipal, en lloc de fer una política d'habitatge innovadora i compromesa amb l'increment de l'estoc d'habitatge públic en règim de lloguer, continuï apostant per un model ja caducat que consisteix a continuar fent propietaris. Subratlla que el Govern privatitza una part important del poc sòl disponible quan el que hauria de fer és una reserva del 100% del sòl disponible per dedicar-lo exclusivament a habitatge en règim de lloguer, i, a partir

d'aquí, demanar el concurs d'empreses del tercer sector, de la iniciativa privada o de cooperatives.

Insisteix que amb aquesta operació Barcelona guanyarà propietaris en règim de propietat però perdrà una part important del sòl públic i l'oportunitat de fer més habitatges en règim de lloguer, i demana a la Sra. Martín que deixi de parlar de Viena i de Berlín, ja que, per arribar als nivells d'aquestes ciutats, Barcelona necessitaria més que el 100% del sòl disponible a la ciutat.

El Sr. RAMÍREZ manifesta l'abstenció del Grup Municipal del PP, que està d'acord que no hi ha hagut prou temps per debatre aquest expedient en bones condicions, si bé comparteix alguns aspectes de la proposta com a eina per donar resposta a la necessitat d'ampliar el parc d'habitatge a la ciutat davant una urgència o una nul·la política d'habitatge per part del Govern municipal, que ha incomplert la promesa d'entregar 8.000 habitatges el mandat anterior.

Explica que, si bé aquest grup troba encertats alguns aspectes d'aquest conveni de cessió de solars municipals per tal de destinar-los a règim de lloguer assequible i entén que és un bon instrument, hauria volgut tenir més temps per millorar-ne les eines de control i fer-hi aportacions. A parer seu, caldria treballar millor la regulació i que es poguessin controlar més les adjudicacions dels habitatges, que es fan a través de cooperatives i que no haurien de ser discrecionals. D'altra banda, caldria que la col·laboració publicoprivada a la qual fa referència el document fos realment això, i que els mecanismes de decisió de cessió d'aquests solars als diferents operadors es regissin per uns criteris que es poden millorar encara més. Entén, però, que encara hi ha marge per incorporar-hi nous aspectes i millores de cara a la segona i posteriors cessions i els nous solars que es posin en marxa, i el Grup Municipal del PP està obert a continuar treballant en aquesta línia per millorar aquest tipus de convenis per ampliar l'habitatge de lloguer assequible a la ciutat.

La Sra. PARERA manifesta l'opinió del Grup Municipal de BxCanvi que, sens dubte, aquest és un bon instrument per complementar el parc d'habitatge de la ciutat, però les incerteses que li genera l'anàlisi del conveni fan que avui s'hagi d'abstenir en aquest punt.

Explica que a aquest grup el preocupa bastant com s'ha accelerat tot el procediment d'elaboració i aprovació del conveni, i té la sensació que aquesta acceleració respon a l'oportunisme de voler presentar ara uns bons resultats d'una feina que no s'ha fet —ni tan sols s'ha sabut trobar l'operador— i per camuflar els mals resultats de la reserva del 30%.

Està d'acord que cal avançar per una feina que no s'ha fet ni en el mandat anterior, però entén que s'ha d'avançar bé, amb diàleg, consens i actuacions. Aquest, però, és un procediment molt "obscur", ja que volen reduir els terminis per accelerar l'adjudicació però prescindeixen de tot el procediment de concurrència pública, la qual cosa representa un problema, ja que caldria intentar garantir que es trien els millors projectes i que no hi ha cap sospita que es trien projectes afins. Opina que aquí hi podria haver un problema a l'hora de veure com es va desenvolupant aquest conveni.

D'altra banda, a aquest grup li genera molts dubtes la cessió del sòl que es fa per a 99 anys. No entén per quin criteri se n'ha agafat el termini màxim quan hi havia moltes altres possibilitats. A més, es diu que es pot anar afegint més sòl mitjançant la incorporació d'addendes al conveni, quan una addenda no és el millor sistema per fer-ho ni el més segur jurídicament.

En darrer lloc, observa que es fan reserves per a joves i per a famílies monoparentals però no per a les famílies nombroses, tot i que el Govern va prometre que ho faria.

Demana que es tinguin en compte aquestes famílies.

La Sra. MARTÍN comenta que, tot i que al Govern li hauria agradat tenir el seu suport, no el sorprenen les abstencions de la dreta, i diu al Sr. Corbacho que sembla que no hagi entès res, perquè ni es perd sòl municipal ni es fomenta la propietat: es tracta d'habitatges de lloguer i de cessió d'ús.

D'altra banda, lamenta el paper que està fent a Barcelona ERC, que no ha proposat cap esmena al Govern, a qui entristeix que un cop més aquest grup es posi de perfil quan es tracta de col·laborar per tirar endavant polítiques d'habitatge innovadores i, en aquest cas, en aliança amb el sector de promotors socials, especialment amb el sector de l'habitatge cooperatiu i de l'economia social. Convida aquest grup a reflexionar a fons sobre aquest vot.

Per acabar, dona les gràcies als grups que hi han votat a favor, i recorda que d'aquí a una estona es veuran en l'acte de signatura del conveni.

S'APROVA el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Maragall, Alamany, Puig, Benedí, Coronas, Baró, Sendra, Zañartu, Castellana i Gassol, dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, dels Srs. Bou i Ramírez, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

– (EM 2020-11/15) AUTORITZAR el Consorci Sanitari de Barcelona per a la dissolució i liquidació de l'Institut de Prestacions d'Assistència Mèdica al Personal Municipal (PAMEM), un cop produïda la integració dels seus usuaris en el sistema de cobertura pública del Servei Català de la Salut (CatSalut) i la integració a l'empresa pública Parc Sanitari Pere Virgili dels serveis de gestió de l'atenció primària i continuada que gestionava l'institut esmentat. AUTORITZAR la dissolució i liquidació de la societat Prestacions d'Assistència Mèdica, SL (PAM, SL), el capital social de la qual està subscrit íntegrament per l'Institut de Prestacions d'Assistència Mèdica al Personal Municipal (PAMEM). AUTORITZAR la transmissió de 25 participacions socials de Coordinació Logística Sanitària, AIE, que actualment ostenta l'Institut de Prestacions d'Assistència Mèdica, al personal municipal (PAMEM), amb un valor nominal de 1.000,00 euros cadascuna i numerades del 651 al 675, ambdós inclosos, a favor del Consorci Mar Parc de Salut (CMPS). AUTORITZAR la transmissió de 25 participacions socials de Coordinació Logística Sanitària, AIE, que actualment ostenta la societat Prestacions d'Assistència Mèdica, SL (PAM, SL), amb un valor nominal de 1.000,00 euros cadascuna i numerades del 676 al 700, ambdós inclosos, a favor de l'empresa pública Parc Sanitari Pere Virgili (PSPV). ANULAR l'AUTORITZACIÓ i DISPOSICIÓ de la despesa de 490.729,19 euros del pressupost 2020 i 540.729,19 euros del pressupost 2021 a favor de l'Institut de Prestacions d'Assistència Mèdica al Personal Municipal (PAMEM), amb càrrec a la consignació pressupostària 0201 31211 46717, d'acord amb l'establert a l'annex 1 del conveni subscrit el 3 d'agost de 2017 entre l'Administració de la Generalitat de Catalunya, el Servei Català de la Salut, el Consorci Sanitari de Barcelona i l'Ajuntament de Barcelona per a la integració dels usuaris de PAMEM en el sistema de cobertura pública del Servei Català de la Salut (CatSalut) per a la prestació de l'assistència sanitària, i aconseguir la solvència econòmica i financera de PAMEM.

S'APROVA el dictamen precedent amb el vot en contra dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, i amb l'abstenció dels Srs. Bou i Ramírez, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

COMISSIÓ D'ECONOMIA I HISENDA

4. – (EM 2020-11/16) APROVAR l'addenda al Conveni de col·laboració entre la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Barcelona, l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat, l'Àrea Metropolitana de Barcelona, la Diputació de Barcelona i la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació de Barcelona per al finançament de l'ampliació i renovació dels espais firals de la Fira Internacional de Barcelona que el complementa i modifica, d'acord amb la redacció que consta a l'expedient. AUTORITZAR i DISPOSAR a favor de Fira 2000, SA, la despesa total de 30.552.944,36 euros, dels quals 7.638.236,09 euros amb càrrec a l'aplicació pressupostària 0701 75321 93311 del pressupost de l'any 2022, 7.638.236,09 euros amb càrrec a l'aplicació pressupostària 0701 75321 93311 del pressupost de l'any 2023, 7.638.236,09 euros amb càrrec a l'aplicació pressupostària 0701 75321 93311 del pressupost de l'any 2024 i 7.638.236,09 euros amb càrrec a l'aplicació pressupostària 0701 75321 93311 del pressupost de l'any 2025, d'acord amb el que estableix el pacte primer, lletra A, apartat b) de l'addenda al conveni esmentat més amunt i condicionada a l'existència de crèdit adequat i suficient en els respectius pressupostos municipals. FACULTAR l'Alcaldia perquè pugui efectuar totes les actuacions encaminades a la plena efectivitat d'aquest acord. NOTIFICAR-LO a Fira 2000, SA, Fira Internacional de Barcelona, la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat, l'Àrea Metropolitana de Barcelona, la Diputació de Barcelona i la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació de Barcelona.

S'APROVA, per unanimitat, el dictamen precedent.

– (EM 2020-11/17) DEIXAR SENSE EFECTE l'acord adoptat per la Junta General de Barcelona de Serveis Municipals, SA, el 29 d'abril de 2020, de repartiment de dividendes de l'exercici 2019 de 6.000.000,00 euros, i ACORDAR una nova distribució del resultat obtingut a 31 de desembre de 2019, en el sentit que es destini íntegrament a reserves voluntàries.

S'APROVA, per unanimitat, el dictamen precedent.

Tot seguit, es dona per aprovada, amb els mateixos vots, aquesta acta en la part que estrictament fa referència a l'adopció dels acords precedents.

5. – (20XF0502) APROVAR l'expedient de reconeixement de crèdit per un import de 7.600,30 euros, atesa la necessitat de regularitzar les despeses a favor de l'empresa Indicesa l'Illa, SL, amb NIF B61183299, despeses realitzades l'any 2019 i no reconegudes en l'exercici que els corresponia, per les rendes degudes del període 15 de juny a 31 de desembre de 2019, relatives als dos contractes d'arrendament per ús diferent d'habitatge, dels immobles propietat de l'empresa Indicesa l'Illa, SL, ubicats al carrer Estudiants 22-24 (local 1) i Estudiants 26-28 (local 2). AUTORITZAR, DISPOSAR i RECONÈIXER l'obligació de la despesa per un import de 7.600,30 euros, amb càrrec a l'aplicació pressupostària 202.00 920.11 06.08 del pressupost de l'any 2020, a favor d'Indicesa l'Illa, SL, amb NIF B61183299.

S'APROVA, per unanimitat, el dictamen precedent.

COMISSIÓ DE PRESIDÈNCIA, DRETS DE CIUTADANIA, PARTICIPACIÓ I SEGURETAT I PREVENCIÓ

6. – (20200199) ATORGAR la Medalla d'Or al Mèrit Esportiu a la Sra. Encarna Hernández Ruiz, referent d'una època en què naixia l'esport al nostre país i representant d'una generació de pioneres que van trencar amb el que era políticament establert en aquell temps i que, amb la naturalitat de les seves il·lusions, va treballar per la igualtat d'oportunitats en l'esport com a eina de construcció social.

La Sra. ALAMANY cita Encarna Hernández (la *Noia del Ganxo*), que diu que “si vols ser optimista has de ser esportista”, i assenyala que les dones que han participat en competicions esportives i que fan esport saben que, en una societat fortament marcada pels estereotips de gènere, l'esport ha estat clau per a l'apoderament de les dones, per donar-los més confiança i perquè siguin més crítiques amb si mateixes alhora que més exigents amb la societat. L'esport ha salvat les dones i calen molts referents com Encarna Hernández, una figura pionera en l'esport lligada a la lluita constant en un dels pitjors moments de la història d'aquest país, el franquisme.

Exposa que Encarna Hernández va arribar a la ciutat, com tantes altres, durant l'Exposició Universal del 1929, i a les Corts va descobrir que el bàsquet també es juga a les places dels barris. Va passar per l'Atlas Club, pel Laietà, per la Penya García de l'Hospitalet i, finalment, va arribar al Barça, on es va quedar fins que es va retirar. A més de jugadora, ha estat entrenadora i àrbitra, i va ser una de les primeres dones a aconseguir el carnet de conduir a Barcelona.

En darrer lloc, subratlla que avui podem mirar cap al futur amb més esperança quan veiem la fermesa de totes les dones que ens han precedit en situacions molt més adverses que les nostres i que se'n van sortir, i remarca que Encarna Hernández, que recentment ha fet 103 anys, és absolutament mereixedora de rebre la Medalla d'Or al Mèrit Esportiu.

La Sra. ALCALDESSA qualifica d'insòlit que encara hi hagi tanta gent a la ciutat que no sàpiga qui és i qui representa la Noia del Ganxo, que darrerament es coneix més gràcies a la feina de la periodista Raquel Barrera, que el 2016 va fer un documental extraordinari sobre ella —el recomana— que es pot veure a Filmin.

Exposa que Encarna, de 103 anys, amb 10 va arribar des de Múrcia a la ciutat dels prodigis, la de l'Exposició Universal del 1929, com molts altres veïns i veïnes, perquè el seu pare hi havia trobat feina, i es va iniciar en el bàsquet al seu barri amb 13 anys. Des del balcó de casa seva, al carrer Entença, veia un camp de sorra amb dues cistelles de fusta que el seu futur marit, Jesús Planelles, i altres nens del barri havien muntat. Des d'aleshores va protagonitzar una carrera esportiva enorme durant la qual va lluitar per l'esport femení i contra totes les limitacions. Just abans de la guerra, juntament amb altres destacades jugadores com Mery Morros o Carmen Sugrañes, va guanyar el primer Campionat de Catalunya de Bàsquet Femení sense perdre cap partit. Durant la Guerra Civil, va estar tres anys sense saber res del seu marit, que estava empresonat, i va perdre tres germans. Va continuar jugant a bàsquet i va arribar a ser campiona d'Espanya, i també va ser entrenadora i àrbitra. Va ser un exemple per a moltes dones de la seva època perquè tenia una il·lusió que mai no es va deixar prendre passés el que passés, i poder jugar a bàsquet era la seva passió.

Dit això, manifesta l'opinió que aquesta medalla s'ha d'entendre com una medalla que va més enllà de l'esport, com una medalla per a una generació de dones lluitadores i rebels que no es conformaven amb un sistema que els deia que l'esport era cosa d'homes, una generació a la qual les generacions actuals devem moltíssim per la seva lluita: Encarna Hernández és la Noia del Ganxo però també representa el millor de Barcelona, una ciutat construïda per mans de treballadors i treballadores que van arribar d'arreu de l'Estat.

Per acabar, observa que repassant la història personal d'Encarna Hernández es pot repassar la història del darrer segle d'aquesta ciutat, amb moments dolços però també molt durs, i li envia un petó enorme i tota l'admiració i estima.

El Sr. COLLBONI està d'acord que Encarna Hernández, la *Noia del Ganxo*, figura històrica, pionera i exemplar de l'esport femení a tot Espanya, representa la lluita de les dones per tenir un paper a l'esport i a l'esport de competició.

Assenyala que Encarna Hernández, filla de classe treballadora que va arribar amb les primeres onades de la immigració amb motiu de l'Exposició del 1929, va jugar a bàsquet però també va destacar en disciplines com ara el ciclisme, la natació i l'atletisme, i és una dona que, com tants altres esportistes catalans, va intentar organitzar i participar en les Olimpíades Populars del 1936, que per culpa de l'esclat de la Guerra Civil no es van poder fer. Afegeix que és un exemple de lideratge, de coratge i de dona que anava a contracorrent, com moltes altres dones del país que materialitzen la lluita per la igualtat també en la competició d'àmbit professional. Així, el seu llegat i la seva carrera professional són un exemple per al moviment feminista i per a tota la societat pel que fa a la consecució de la igualtat real, i ella segurament representa per a l'esport femení a Espanya allò que altres dones en la seva època van representar en altres àmbits, com ara Victoria Kent, Clara Campoamor, Frederica Montseny o Margarita Manso.

Mostra el reconeixement de tota la ciutat a la guardonada, i li dona l'enhonorabona pel merescut guardó.

La Sra. VILA comenta que cal afegir el nom d'Encarna Hernández a la llista de dones valentes, pioneres, que es van avançar als seus temps i que, a més, ho van fer destacant en diferents àmbits de la societat, en aquest cas l'àmbit esportiu, i observa que avui s'aprova lliurar el guardó esportiu més important que atorga la ciutat a la Noia del Ganxo, una dona que va trencar totes les barreres en el món de l'esport en uns anys especialment difícils per a la igualtat (els anys trenta, quaranta i cinquanta del segle passat), una dona que va obrir la porta i va ser exemple per a moltes altres dones del sector de l'esport però també de molts altres àmbits de la societat.

Dit això, subratlla que si algú es mereix aquesta medalla és ella, d'una banda, per la seva dilatada trajectòria esportiva (jugadora de bàsquet, entrenadora, àrbitra i fundadora d'alguns clubs), i, d'altra banda, per ser exemple de la defensa de l'esport femení i per defensar, en moments complicats, que les dones, invisibilitzades durant massa dècades, també poden ser esportistes i poden ser bones esportistes.

Per acabar, explicita que el Grup Municipal de JxCat vota a favor de la proposta, i subratlla que és bo que avui s'aprovi l'atorgament d'aquesta medalla i que tothom s'afegeixi a l'estela d'Encarna Hernández i recordi cada dia dones com ella, que ens recorden que hem de continuar treballant per aconseguir que la igualtat entre homes i dones realment sigui efectiva.

El Sr. SIERRA diu que és un plaer i un honor expressar el vot favorable del Grup Municipal de Cs a l'atorgament d'aquest guardó a Encarna Hernández, un referent en la lluita per la igualtat de tracte i les oportunitats de totes les dones de la ciutat, una dona que en els seus 103 anys ha estat un referent també per al districte de les Corts. Com a president del Districte, és un honor per a ell expressar aquest vot i aquest agraïment a Encarna Hernández per tota la tasca feta, tant en relació amb el bàsquet i l'esport com en relació amb el districte. La felicita a ella i a totes les dones esportistes de les Corts.

El Sr. BOU fa seves les paraules del Sr. Sierra i subratlla que Encarna Hernández, aquesta senyora vinguda de Múrcia, es va integrar a la ciutat i va triomfar a Barcelona i

a Catalunya, com molts altres murcians que es van instal·lar a Barcelona o a l'Hospitalet. Observa que aquesta història alegre moltes persones vingudes de fora de Catalunya, de la resta d'Espanya, i tothom n'està agraït.

Assenyala que Encarna Hernández, que va néixer a Múrcia i es va criar a Barcelona, des de ben petita va mostrar les seves aptituds per al bàsquet, fins al punt que es va arribar a conèixer com la Noia del Ganxo per la facilitat que tenia a fer servir aquesta forma de llançar la pilota. El 1931 va fundar l'Atlas Club i l'any següent va passar al Club Esportiu Laietà, un club històric de la ciutat que l'any que ve fa cent anys. En la seva vida professional va simultaniejar el joc i l'entrenament; el 1932 va ser la primera entrenadora femenina d'Espanya, tot un èxit, i el 1935 va guanyar el primer Campionat de Catalunya de Bàsquet Femení. La Guerra Civil va suposar una pausa obligada en la seva carrera, després de la qual va tornar al Laietà, i va jugar amb altres equips com ara el Cottet, el Moix Llambés o la Secció Femenina de la Falange a Barcelona, amb qui va guanyar diversos campionats d'Espanya. El 1944 va fitxar pel Futbol Club Barcelona i es va retirar el 1953, amb 36 anys.

Per acabar, admet que no coneixia el detall de la trajectòria de la Sra. Encarnación Hernández Ruiz, cosa que no té perdó, i es compromet a difondre-la, perquè val la pena conèixer la gent que ha fet aquesta gran ciutat.

El Sr. VALLS remarca que aquest reconeixement és absolutament merescut i que la Sra. Encarna Hernández és tota una referència de l'esport a Barcelona, així com un exemple d'una història molt barcelonina, molt catalana i molt espanyola, un gran exemple de dona pionera i valenta capaç de superar barreres i de trencar prejudicis: persones com la Sra. Encarna Hernández van ser capdavanteres en el treball per a la igualtat d'oportunitats.

Dit això, indica que el Grup Municipal de BxCanvi, que vota a favor d'aquest atorgament, aprofita que la Medalla d'Or s'atorga a una dona que va saber fer de l'esport una eina de construcció personal, social i col·lectiva per reivindicar la lluita que avui encara viu l'esport femení. Mostra el total reconeixement i el suport d'aquest grup a les esportistes lluitadores i valentes d'ahir i d'avui.

La Sra. ALCALDESSA subratlla que és un plaer i una alegria atorgar per unanimitat del Plenari la Medalla d'Or al Mèrit Esportiu a Encarna Hernández Ruiz per treballar per la igualtat d'oportunitats en l'esport com a eina de construcció social.

S'APROVA, per unanimitat, el dictamen en debat.

7. – (451/2020) MODIFICAR l'annex 2 de l'acord del Plenari del Consell Municipal del 21 de desembre de 2018 sobre l'aprovació de la relació inicial de llocs de treball, tal com es detalla a l'annex, que consta a l'expedient. PUBLICAR aquest acord i el seu annex a la *Gasetta Municipal* i al web municipal.

S'APROVA el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Maragall, Alamany, Puig, Benedí, Coronas, Baró, Sendra, Zañartu, Castellana i Gassol, dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera.

8. – (20XF) APROVAR els expedients de reconeixement de crèdit 20XF0232 i 20XF0234 pels imports, conceptes i a favor de les empreses que consten a l'annex, i per les factures que s'hi indiquen, atesa la necessitat de regularitzar les despeses realitzades i no reconegudes en l'exercici corresponent. AUTORITZAR, DISPOSAR i RECONÈIXER les obligacions de les despeses pels imports indicats a l'annex i amb càrrec al pressupost general de l'exercici 2020, i a les aplicacions pressupostàries indicades a l'annex.

ANNEX

Expedient: 20XF0232

Import: 1.237,50 euros, atesa la necessitat de regularitzar les despeses realitzades durant l'exercici 2019.

Concepte: Prestació d'un servei de càtering durant la presentació d'un llibre a El Born, Centre de Cultura i Memòria, el dia 24 de gener de 2019, derivada del contracte 19000340 i la presentació de la factura núm. 3120449904 de data 15 d'octubre de 2019, amb núm. de registre 2019/594982.

Empresa: SERUNION, NIF A59376574.

Aplicació pressupostària: 0705/22601/92011.

Expedient: 20XF0234

Import: 459,80 euros, atesa la necessitat de regularitzar les despeses realitzades durant l'exercici 2017.

Concepte: Prestació d'un servei de transport de material a l'exposició de la fira "In(3D)ustry", derivada del contracte 17001284 i la presentació de la factura núm. 2419 de data 6 de novembre de 2017, amb núm. de registre 2017/803684.

Empresa: RESA LOGISTICS, SL. NIF B62971247.

Aplicació pressupostària: 0300/22601/92011 .

S'APROVA, per unanimitat, el dictamen precedent.

COMISSIÓ D'ECOLOGIA, URBANISME, INFRAESTRUCTURES I MOBILITAT

9. – (20XF) APROVAR els expedients de reconeixement de crèdit 20XF0747, 20XF0750 i 20XF0770 pels imports, conceptes i a favor de les empreses que consten a l'annex, i per les factures que s'hi indiquen, atesa la necessitat de regularitzar les despeses realitzades i no reconegudes en l'exercici corresponent. AUTORITZAR, DISPOSAR i RECONÈIXER les obligacions de les despeses pels imports indicats a l'annex i amb càrrec al pressupost general de l'exercici 2020, i a les aplicacions pressupostàries indicades a l'annex.

Expedient: 20XF0747

Import: 105.677,35 euros, atesa la necessitat de regularitzar les despeses realitzades durant l'exercici 2019.

Concepte: consums elèctrics de les instal·lacions semafòriques sense comptador de l'any 2019 i la presentació de les factures S0Z001Y0013437 de data 21.04.2020 i S0Z017Y0000215, de data 21.04.2020 amb números de registre 140859 i 140860 de l'any 2020.

Empresa: ENERGIA XXI

Aplicació pressupostària: D/22120/13413.

Expedient: 20XF0750

Import: 50.000 euros, atesa la necessitat de regularitzar les despeses realitzades durant l'exercici 2019.

Concepte: pagament de la quota 2019 per l'adhesió de l'Ajuntament de Barcelona a l'Associació EIT Urban Mobility, acordada pel Plenari del Consell Municipal de 3 de maig de 2019.

Associació: EIT Urban Mobility, amb VAT number: G67478974

Aplicació pressupostària: D/48906/15011- 0500

Expedient: 20XF0770

Import: 1.883,56 euros, atesa la necessitat de regularitzar les despeses realitzades durant l'exercici 2019.

Concepte: consums elèctrics de l'enllumenat públic 2019 corresponents a les factures 00Z006N0004041 - 00Z006N0011402 - 00Z906N0013179 - 00Z906N0013190 i 00Z906N0015028

Empresa: ENDESA ENERGIA, SA. UNIPERS

Aplicació pressupostària: D/22120/16511

S'APROVA per unanimitat el dictamen precedent.

Districte de Ciutat Vella

– (18PL16649) APROVAR definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta municipal de Barcelona, el Pla especial urbanístic i de millora urbana per a la regulació del nou equipament sanitari assistencial a l'església de la Casa de la Misericòrdia, situada al carrer Montalegre, 4, al barri del Raval, districte de Ciutat Vella, promogut pel Servei Català de la Salut (CatSalut), amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a què fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, informe que consta a l'expedient i, a l'efecte de motivació, s'incorpora a aquest acord.

El Sr. RABASSA posa de manifest que aquest mandat s'han dut a terme les aprovacions urbanístiques necessàries per fer realitat una antiga reivindicació d'usuaris, usuàries, treballadors i treballadores del CAP del Raval Nord, que fa dècades que es troba en unes condicions que no permeten treballar-hi adequadament ni facilitar el servei que mereixen les persones que hi assisteixen, i en aquest moment s'aprova definitivament el pla urbanístic que incorpora l'ús sanitari assistencial a la pastilla de sòl de la capella de la Misericòrdia, que permetrà fer properament la cessió al CatSalut perquè faci efectiva la construcció del CAP.

Dit això, felicita tothom per haver assolit la solució a un problema que feia dècades que cuejava, que es va començar a abordar el mandat passat i per al qual s'ha trobat una solució virtuosa, i felicita les treballadores i els veïns i les veïnes del Raval.

La Sra. GASSOL expressa el vot favorable del Grup Municipal d'ERC i felicita tothom per haver aconseguit que finalment tant el CAP com el Macba tinguin una nova ubicació.

Tot seguit, subratlla que la funció dels servidors públics és ajudar la ciutadania posant la política al seu servei, no pas per servir-se de la ciutadania per treure'n rèdit polític, i convida tothom que, a partir d'ara, a l'hora de fer aquest equipament i la resta de pendants, busquin la manera de fer-ho sense fomentar un enfrontament i una fractura als barris i entre el veïnat, cosa que en aquest cas ella com a veïna del districte ha viscut i no seria desitjable que es repetís.

La Sra. VILA observa que avui s'aprova definitivament un tràmit més perquè sigui una realitat un projecte que ha donat molts maldecaps especialment als veïns, als usuaris i als treballadors del CAP per culpa de la mala gestió —més ben dit, de la no gestió— del Govern anterior, que per sort ja ha quedat enrere, i expressa el vot favorable del Grup Municipal de JxCat, que vota a favor del futur i perquè el CAP sigui una realitat.

El Sr. CORBACHO expressa el vot favorable del Grup Municipal de Cs, i posa de manifest que a part del centre d'assistència primària, molt important per al barri, cal tenir present la necessitat d'arranjar tot l'espai per donar-li una major amabilitat i, si és possible, més zones verdes a tot l'entorn.

El Sr. RAMÍREZ expressa el vot favorable del Grup Municipal del PP, conscient que el Pla especial urbanístic i de millora urbana que avui s'aprova definitivament fa referència a un equipament molt reivindicat i molt necessari per al barri, i observa que l'expedient ha topat amb molts entrebancs i l'aprovació s'ha allargat més del que és desitjable, tot plegat per una mala gestió del Govern municipal. Subratlla, però, que l'important és que avui s'aprova definitivament aquest equipament tan necessari per al barri.

El Sr. VALLS expressa el vot favorable del Grup Municipal de BxCanvi, que celebra que aquesta aprovació finalment permeti tirar endavant el tan necessari i demanat CAP del Raval nord, i manifesta l'opinió que, malgrat tants entrebancs entre les administracions i tants retards, ara cal passar pàgina d'una gestió política molt millorable i fer realitat el nou CAP, així com l'ampliació del Macba.

El Sr. RABASSA agraeix els vots favorables i posa de manifest que, després de més d'una dècada de fer visible la necessitat de buscar un nou emplaçament per al CAP del Raval nord, cada dia hi són més a prop.

Dit això, observa que en més d'una dècada hi ha hagut diversos mandats i de diferents colors, i en el mandat passat el Govern municipal va assumir que aquest era un repte que calia aconseguir, i un dels objectius era aconseguir un espai per al CAP del Raval nord, que ara es farà realitat gràcies a la cessió al CatSalut.

Per acabar, posa en relleu la tasca de les persones de l'equip municipal que el mandat passat van assumir aquesta reivindicació i aquesta necessitat per atendre l'atenció primària, i felicita els veïns i veïnes i els treballadors i treballadores de l'actual CAP.

S'APROVA, per unanimitat, el dictamen en

debat. Districte de l'Eixample

10. – (19PL16679) APROVAR definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta municipal de Barcelona, el Pla especial urbanístic d'ordenació de les activitats de pública concurrència, comerços alimentaris i altres activitats als entorns del carrer Girona, d'iniciativa municipal, amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a què fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, i RESOLDRE les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions; informes que consten a l'expedient i, a l'efecte de motivació, s'incorporen a aquest acord.

La Sra. SANZ posa de manifest que, tal com es va exposar a la Comissió d'Ecologia Urbana, els entorns del carrer Girona s'han consolidat els darrers anys com un motor d'activitat comercial rica, singular i variada, amb un augment significatiu d'activitats econòmiques en planta baixa, i recorda que fa gairebé dos anys es va iniciar aquest pla a petició de veïns i veïnes i comerciants, que demanaven que el carrer es convertís en un nou eix verd que permetés potenciar les activitats, així com que es desenvolupés una mesura de suspensió de llicències per preservar el barri i determinar quines activitats

s'hi podien desenvolupar. Dos anys després, es presenta aquest pla, que ha estat treballat de forma participativa i acordat amb els comerciants i els veïns del territori; té com a principal objectiu protegir el comerç de proximitat i lluitar contra la gentrificació de tot aquest entorn, i estableix les condicions urbanístiques necessàries per garantir un equilibri d'usos que preservi la qualitat de vida.

Exposa que el pla afecta una superfície de pràcticament 100 hectàrees, on actualment hi ha aproximadament 1.500 activitats diferents de pública concurrència (per exemple, n'hi ha 400 de restauració i gairebé 200 de comerç alimentari), i aquesta proposta planteja un creixement d'entre un 10% i un 15% de les activitats existents, però garantint l'equilibri a la zona.

Conclou que es planteja una bona proposta per al carrer Girona i per a l'Eixample que permet un creixement controlat de l'activitat per protegir el comerç de proximitat.

El Sr. CORONAS expressa el vot favorable del Grup Municipal d'ERC, al qual, si bé és conscient de les necessitats dels entorns del carrer Girona, se li generen alguns dubtes o preocupacions en relació amb el control del pla d'usos: el mateix document reconeix que és clau exercir-lo, però també reconeix que només es podrà dur a terme quan tècnicament sigui possible implementar una llista d'activitats viva i una eina de gestió del pla. A parer d'aquest grup, aquestes eines ja haurien d'estar actives, sobretot si es té en compte que moltes de les llicències que han provocat que avui es presenti aquest pla d'usos podrien decaure o podrien haver decaïgut per inactivitat, com ha passat en altres llocs de la ciutat. D'altra banda, el Grup Municipal d'ERC no té clar que aquest pla d'usos tingui prou en compte el nou concepte urbà dels eixos verds que vol tirar endavant el Govern municipal, perquè el document no ha canviat gens des de l'aprovació inicial.

La Sra. VILA assenyala que aquesta aprovació és fruit de la tenacitat dels veïns i, especialment, dels comerciants del carrer Girona i dels entorns, que des del primer moment es van manifestar a favor, com la majoria dels grups municipals, de fer un carrer Girona més amable que afavorís el passeig, la compra i l'estada en aquest indret de la Dreta de l'Eixample, i també van demanar que les mesures de pacificació, de fer-lo més verd i més amable, fossin mesures urbanístiques realment estructurals. Les mesures que ha implementat el Govern, però, són simplement mesures d'urbanisme tàctic, qüestió que critiquen especialment els veïns, perquè la qualitat de l'espai públic que s'ha generat al carrer Girona no està a l'altura de les expectatives que entre tots s'havien marcat. Conseqüentment, el Grup Municipal de JxCat s'absté en aquest punt.

El Sr. CORBACHO expressa l'abstenció del Grup Municipal de Cs, que confia i desitja que els bons propòsits d'aquest pla esdevinguin una realitat, però ara per ara no pot saber si aquest pla d'usos beneficia el comerç o bé fa que disminueixi.

El Sr. RAMÍREZ assenyala que amb aquest pla s'estableix, com s'ha fet, entre altres llocs, a Sants o a Gràcia, una regulació excessiva que culpa alguns sectors de possibles problemes de convivència amb els veïns de la zona. Observa que quan se superi el moment de crisi actual, molt probablement alguns d'aquests establiments no podran tornar a obrir o hauran tancat, i la situació no s'ajustarà realment a la que ha originat aquest pla d'usos. A més, el Grup Municipal del PP hi veu limitacions exagerades, com ara les referents a les gelateries i orxateries o a les activitats d'exposició, venda i lloguer de vehicles. Per aquests motius, aquest grup s'absté en aquesta aprovació definitiva.

El Sr. VALLS indica que el Grup Municipal de BxCanvi, com ja va anunciar a la

Comissió d'Urbanisme, vota en contra d'aquest punt, referent a un assumpte sobre el qual aquest grup ja s'ha expressat a l'Àrea d'Urbanisme.

D'altra banda, manifesta l'opinió que és el moment de fer una profunda reflexió sobre la realitat econòmica de la ciutat, el que s'ha patit i el que vindrà, especialment amb relació als comerços i la restauració, i aquest grup considera que aquesta proposta va en el sentit contrari.

La Sra. SANZ agraeix totes les intervencions i subratlla que cal continuar treballant per aconseguir més eines urbanístiques i legals per seguir protegint el comerç de proximitat.

S'APROVA el dictamen en debat amb el vot en contra del Sr. Valls i la Sra. Parera, i amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Vila, Mascarell i Martí Galbis, dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, i també dels Srs. Bou i Ramírez.

Districte de Sants-Montjuïc

– (19PL16749) APROVAR definitivament, de conformitat amb

l'article 68 de la Carta municipal de Barcelona, el Pla especial urbanístic de l'equipament on s'ubica l'església de Santa Maria de

Sants, promogut per l'Arquebisbat de Barcelona. S'APROVA, per unanimitat, el dictamen precedent.

11. – (20PL16787) APROVAR definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta municipal de Barcelona, el Pla especial urbanístic per a la regulació d'un equipament sanitari assistencial al barri de la Marina de Port, districte de Sants Montjuïc, promogut per La Vostra Llar Residencial, SL, amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a què fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament; informe que consta a l'expedient i, a l'efecte de motivació, s'incorpora a aquest acord.

S'APROVA, per unanimitat, el dictamen

precedent. Districte de Sarrià - Sant Gervasi

12. – (20PL16789) APROVAR provisionalment, de conformitat amb l'article 66.3 de la Carta municipal de Barcelona, la modificació de PGM per a la creació d'un equipament i la catalogació de l'antic Hotel Buenos Aires, situat al carrer Mont d'Orsà, 31-33, d'iniciativa municipal, amb les modificacions respecte al document aprovat inicialment, a què fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament; RESOLDRE les al·legacions presentades en el tràmit d'informació pública de l'aprovació inicial, de conformitat amb l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, de valoració de les al·legacions, informes que consten a l'expedient i, a l'efecte de motivació, s'incorporen a aquest acord, i TRAMETRE l'expedient a la Subcomissió d'Urbanisme del municipi de Barcelona per a la seva aprovació definitiva.

La Sra. SANZ explica que aquesta modificació del Pla general metropolità dona resposta a les reivindicacions dels veïns i les veïnes del barri de Vallvidrera, i té com a objectiu, en primer lloc, catalogar l'edifici de l'antic Hotel Buenos Aires preservant-ne

els valors patrimonials, històrics i emblemàtics per al barri i per a la ciutat. Així, el que es proposa és que l'edifici s'incorpori al catàleg amb un nivell C mantenint la volumetria del projecte original, restaurant les façanes i conservant els elements més identitaris de l'edifici, com ara el menjador i els espais nobles, de manera que amb aquesta proposta també se soluciona l'anomalia que el catàleg no incorporés aquest edifici com un element per protegir.

En segon lloc, aquest pla també té l'objectiu de destinar la parcel·la a un equipament públic per al barri: la qualificació urbanística passa de 20A a 10 (equipament públic), i es determina l'ús principal per fer un equipament complementat amb habitatge dotacional per tal de donar resposta a les necessitats del barri, on hi ha necessitats especialment per a la gent gran i, també, per poder tenir habitatge per a col·lectius com ara la gent gran o els joves.

Exposa que l'edifici, que es protegeix i es manté íntegrament, té un sostre edificat d'aproximadament 1.900 m², i es proposa una edificació de nova planta ubicada al pati, al costat, d'uns 1.000 metres més de sostre per poder-hi integrar tots els usos. Així, el nou edifici s'integrarà a l'entorn, es preservarà el bosc existent, amb un alt valor ambiental, i es calcula que s'hi podran ubicar aproximadament 37 allotjaments dotacionals (17 a l'edifici existent i 20 al nou volum).

Conclou que amb aquesta proposta, que el Govern entén que és necessària per al districte, concretament per al barri, es manté la memòria, es preserva el patrimoni de la ciutat i es garanteix la incorporació de més habitatge i, per tant, el dret a l'habitatge, de manera que es fa barri i s'escolten les demandes dels veïns i les veïnes.

El Sr. CORONAS expressa el vot favorable del Grup Municipal d'ERC, que agraeix la tasca de les persones i entitats que han estat treballant en la reivindicació per salvar aquest edifici modernista i que passi a ser un equipament públic, i subratlla que l'anomalia que ha esmentat la Sra. Sanz és només una de les moltes que hi ha a la ciutat, on no s'està vetllant com caldria per la protecció del patrimoni, cosa que dona lloc a decisions arbitràries o que depenen de com de forta és la reivindicació veïnal. Així, la ciutadania es pregunta, per exemple, per què l'antic Hotel Buenos Aires o les casetes d'Encarnació a Gràcia sí però el gimnàs Sant Pau o Can Raventós no, preguntes que, com moltes altres, quedaran en l'aire i, malauradament, al final seran objecte de decisions que no queda més remei fer, com aquesta, que acaben costant molts més diners públics dels que caldria.

El Sr. MARTÍ GALBIS posa de manifest que el Grup Municipal de JxCat està a favor de la protecció patrimonial dels elements singulars i d'alt valor arquitectònic, tal com defensa des de fa anys, especialment en aquest mandat municipal davant la inacció del Govern, una inacció que massa sovint és una evidència a l'hora de catalogar i protegir elements amenaçats i, en alguns casos, per desgràcia, ja perduts per sempre. Aquest grup també està a favor de la construcció d'equipaments i d'habitatge de lloguer a preu assequible, especialment als barris del districte de Sarrià - Sant Gervasi, Vallvidrera i la resta de barris de muntanya del districte, on la inversió del Govern municipal és irrisòria —recorda que l'Ajuntament disposa de fins a 10 espais entre solars i edificis municipals sense ús en aquest districte.

Dit això, explica que aquest grup s'absté en aquesta votació perquè entén que la gestió política de l'operació ha estat un despropòsit: en primer lloc, és una operació que ha dividit el Govern —BC ha imposat la decisió contra el parer del PSC i d'Units per Avançar—; en segon lloc, fins que diferents col·lectius no van ocupar l'antic Hotel Buenos Aires el Govern no es va interessar per donar resposta a la manca d'equipaments i habitatges del barri; en tercer lloc, l'operació ha evidenciat la incapacitat del Govern de

dialogar amb la propietat, independentment de quin fos el seu projecte; en quart lloc, no es pot anar expropiant sense una planificació acurada de les necessitats i dels recursos econòmics disponibles —recorda que fa cinc anys que s'incompleixen els compromisos de construir la nova biblioteca de Sarrià a la plaça de Sarrià o la biblioteca de Muñoz Ramonet del barri de Galvany—; en cinquè lloc, el cost de l'operació serà exageradament elevat (es parla de 3,5 milions, però serà molt més perquè això és judicialitzarà i hi haurà un preu d'expropiació més alt al qual caldrà sumar el de la construcció i manteniment de l'equipament i dels habitatges), i en sisè lloc, davant el desallotjament per ordre judicial, el Govern, per tapar la inacció, es dedica a criminalitzar els Mossos d'Esquadra, que actuen com a policia judicial.

El Sr. CORBACHO comenta que fa un moment s'ha aprovat un expedient que ell ha qualificat de privatització de sòl, i en aquest cas es presenta un expedient per expropiar un sòl privat que té un dret, i el Govern planteja aquesta expropiació sense importar-li el preu que hagi de pagar. Subratlla que quan es determini el preu just, aquest serà molt superior al que ara preveu el Govern, i amb la diferència segurament es podria haver fet el doble del que es farà. Remarca que no es pot fer un urbanisme de caprici, sinó que l'urbanisme ha de ser planificat, i cal recórrer a les requalificacions i a les expropiacions quan no hi ha altres alternatives, ja que amb els diners públics cal ser molt rigorós i, sobretot, molt auster. El Govern, però, darrerament està aprovant expedients sense rigor ni austeritat.

Dit això, indica que el Grup Municipal de Cs vota en contra d'aquest expedient, no tant per l'objectiu final com per la forma d'assolir-lo, que implicarà un preu desmesurat que el sector públic mai no hauria de pagar.

El Sr. RAMÍREZ diu a la Sra. Sanz, que ha assenyalat que calia donar resposta a una anomalia i protegir un edifici que no havia estat catalogat i destinar-lo a equipament públic del barri, que el Govern no s'ha preocupat per aquest equipament fins que no ha estat ocupat i ha tingut una ordre de desallotjament, i explica que el Grup Municipal del PP no està en contra de donar resposta a les necessitats dels veïns del barri de Vallvidrera, però sí de les formes que fa servir el Govern davant una propietat privada, una expropiació que es vesteix de reivindicació veïnal, però que no busca res més que legitimar el xantatge i blanquejar una ocupació il·legal i la violació del dret a la propietat.

Subratlla que aquest grup mai no estarà a favor de la usurpació de la propietat i de blanquejar-la, i observa que en aquesta expropiació, el cost de la qual es diu que serà de 3,5 milions d'euros, hi haurà un sobrecost molt important, ja que segurament s'iniciarà un procediment judicial que de ben segur repercutirà en les arques de l'Ajuntament.

A continuació, diu als membres del Govern que, si el preocupen els barris de muntanya —no se n'ha preocupat mai—, el que ha de fer és donar resposta als veïns de Vallvidrera amb el Pla de futur de Vallvidrera - Tibidabo - les Planes, que acumula incompliments històrics, amb molts endarreriments, i fa que Sarrià - Sant Gervasi i els barris de muntanya es trobin a la cua de la inversió de la ciutat.

Pels motius exposats, el Grup Municipal del PP vota en contra d'aquest expedient.

El Sr. VALLS expressa el vot contrari del Grup Municipal de BxCanvi, que està d'acord que l'edifici mereix ser preservat i conservat, així com que cal donar-li un ús d'habitatge dotacional i construir més habitatge, però considera que la gestió no és coherent, ja que en alguns casos es fan aquests tipus de plantejaments i expropiacions i en d'altres, no, i decisions que haurien de ser l'excepció ara sembla que són més aviat la norma.

Subratlla que no es pot salvar el patrimoni de la ciutat "a cop de talonari" ni reaccionar

només quan hi ha una ocupació, i remarca també que una millor gestió i una millor col·laboració publicoprivada estalviaria molts recursos públics a l'Ajuntament. D'altra banda, subratlla que el districte mereix més inversió, però ara s'està actuant tard i malament, pagant, a més, un preu molt alt, quan el que caldria fer és col·laborar amb el sector privat per al benefici de la ciutat, per ser més eficients a construir més i més ràpid. Conclou que aquest és un nou cas de gestió deficient i que el districte i tota la ciutat necessiten més habitatge dotacional, però no a aquest preu.

La Sra. SANZ comenta, com ja han fet moltes vegades, que és evident que hi ha un problema amb relació a quin és el catàleg de patrimoni, quin patrimoni protegeix aquest catàleg i com es fa per incorporar-hi nou patrimoni, i observa que hi ha una eina molt senzilla que és fer una suspensió de llicències, ja que mentre es revisa el catàleg no es poden desenvolupar moltes d'aquestes coses.

Afegeix que és una decisió complexa i cal avançar, com ja ha manifestat en moltes comissions, a partir del consens amb tots els grups, perquè implica tota la ciutat i molts edificis, no és una cosa petita, i actualment el catàleg no respon al patrimoni que els veïns i les veïnes i els barris volen preservar.

A continuació, retreu que es digui que s'està d'acord amb els objectius però no amb l'eina, quan fer una modificació del planejament és l'única eina que hi ha, i diu al Sr. Martí que la Generalitat tenia moltes eines per parar un desallotjament totalment injust i no les va utilitzar. Subratlla que allò va ser un despropòsit i que l'eina que té l'Ajuntament és determinar uns usos diferents i tirar endavant una protecció d'aquest planejament i d'aquest edifici en col·laboració amb els veïns, amb el territori, pensar en els usos del futur (equipaments per a gent gran, habitatge dotacional, etcètera), i pregunta què pot fer la ciutat si no pot fer això, i què pot fer l'Administració pública si no pot desenvolupar aquestes eines.

Per acabar, remarca que el Govern està absolutament convençut de l'eina i que pagarà el preu just, sense fer més grans les butxaques de determinades congregacions que diuen que respecten el territori i el barri, i assegura que el que s'està plantejant és una cosa justa per al territori i, sobretot, per a l'Administració pública.

El Sr. CORBACHO diu a la Sra. Sanz que quan el Tribunal fixi el preu just no prendrà com a referència el valor d'un equipament o una zona verda, sinó el valor del metre quadrat de l'entorn, que entén que serà bastant elevat, de manera que el resultat serà una indemnització molt alta.

El Sr. VALLS subratlla que en aquest procés ha mancat el necessari diàleg amb la propietat per trobar una solució beneficiosa per a tothom, i qualifica de sorprenent que no s'hagi pogut negociar amb la propietat, ni tan sols parlar-hi, com la mateixa Sra. Sanz va reconèixer. Remarca que és impossible arribar a solucions si ni tan sols es parla.

S'APROVA el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, dels Srs. Bou i Ramírez, i també del Sr. Valls i la Sra. Parera, i amb l'abstenció dels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Vila, Mascarell i Martí Galbis.

Districte d'Horta-Guinardó

13. – (20PL16773) APROVAR provisionalment, de conformitat amb l'article 66.3 de la Carta municipal de Barcelona, la modificació de PGM a l'àmbit delimitat pels carrers del Sinaí, de Natzaret i de Samaria, d'iniciativa municipal, amb les modificacions respecte

al document aprovat inicialment, a què fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, informe que consta a l'expedient i, a l'efecte de motivació, s'incorpora a aquest acord; i TRAMETRE l'expedient a la Subcomissió d'Urbanisme del municipi de Barcelona per a la seva aprovació definitiva.

S'APROVA, per unanimitat, el dictamen

precedent. Districte de Sant Martí

14. – (20PL16776) APROVAR definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta municipal de Barcelona, el Pla especial urbanístic per a la regulació de l'ampliació del Centre Esportiu Municipal Vintró, al carrer Consell de Cent, 623-627, promogut per l'Institut Barcelona Esports.

S'APROVA, per unanimitat, el dictamen precedent.

15. – (20PL16786) SUSPENDRE l'aprovació definitiva, de conformitat amb l'article 92.1.b del text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost), del Pla especial urbanístic i de millora urbana per a la regulació dels equipaments en l'àmbit discontinu de les parcel·les 3.1 i 8.1 (Antic Mercat del Peix), definides en la modificació del Pla especial de l'àrea de la Ciutadella de la UPF, promogut per Universitat Pompeu Fabra, atès l'informe de la Direcció d'Actuació Urbanística que consta a l'expedient i es dona per reproduït a l'efecte de motivació; ADVERTIR els promotors del pla, de conformitat amb l'article 95 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, que disposen d'un termini de tres mesos, a comptar des del dia següent al de la notificació d'aquest acord, per fer les activitats necessàries per continuar la tramitació, en cas que no ho facin, es declararà la caducitat del procediment i es procedirà a l'arxiu de les actuacions, i NOTIFICAR el present acord als promotors del pla.

S'APROVA, per unanimitat, el dictamen precedent.

c) Proposicions

D) Part d'impuls i control

a) Proposicions / declaracions de grup

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

– (M1923/1480) El Plenari del Consell Municipal acorda elaborar un acord per l'educació a la ciutat 2030, conjuntament entre l'Ajuntament i els agents educatius de la ciutat, i compartit amb la Generalitat de Catalunya i comptant amb el Consorci d'Educació de Barcelona, per tal de pactar un model i un full de ruta amb horitzó 2030 perquè l'educació sigui la palanca de transformació que la ciutat necessita i que sigui efectivament una educació inclusiva, equitativa i de qualitat que promogui oportunitats d'aprenentatge durant tota la vida per a tothom. PRIMER.- Crear un equip de treball, en el marc del Consell Educatiu Municipal de Barcelona, que doni continuïtat al treball que es desprèn del Pacte per Barcelona, comptant amb entitats, experts i representants del món educatiu, que treballi sobre les propostes i amb l'impuls que es deriven del present acord. SEGON.- Avançar envers la universalització de l'educació i cura en el 0 a 3 a la

ciutat —especialment el 2-3—, enfortint les escoles bressol i desplegant centres i propostes més flexibles per a la petita infància. TERCER.- Multiplicar la inversió a les zones educatives més vulnerables de la ciutat per convertir-les en espais d'excel·lència educativa, fent una aposta integral i apostant per la millora d'equipaments, de plans de formació de professorat i famílies, innovant tecnològicament i augmentant el treball territorial i comunitari. QUART.- Desplegar, en tota la seva potencialitat, el Pla de xoc contra la segregació, per tal de millorar la igualtat d'oportunitats de l'alumnat en situació de més vulnerabilitat social i l'èxit educatiu del conjunt d'infants i joves, per reduir les diferències entre centres, territoris i tipus d'ensenyament. CINQUÈ.- Revertir la bretxa digital comproment-se a fer un pla per assegurar l'accés a la tecnologia a tots els centres, la competència digital dels equips, però també assegurant que totes les llars amb infants tenen accés a la xarxa i la maquinària adequada per a l'ús educatiu. SISÈ.- Donar un impuls a la formació professional a la ciutat, amb una atenció especial al grau mitjà, desplegant un pla d'inversions específiques i recursos suficients per oferir oportunitats d'aprenentatge, incentius a la continuïtat, la transició i la reversió dels nivells d'abandonament. SETÈ.- Fer una aposta perquè els centres educatius de la ciutat siguin centres de referència en sostenibilitat, transició ecològica i tecnologia. Definir un pla d'inversions tant per a construcció com per a rehabilitació, per fer front a les necessitats de creixement del sistema, adequar els equipaments a l'exigència del canvi climàtic i convertir l'escola en exemple del caràcter i l'ambició de la ciutat. VUITÈ.- Apostar per Barcelona com a ciutat educadora, ara que commemorem el 30è aniversari de la Carta de ciutats educadores, promoguda per Barcelona, motor de renovació i innovació pedagògica i educativa i líder en formació de mestres. Convertir la ciutat, els seus equipaments i les seves entitats en un recurs educatiu generador d'oportunitats educatives més enllà de l'escola, promovent l'educació a temps complet, i desenvolupant una oferta contínua de formació d'adults, que converteixi la ciutat en una plataforma d'aprenentatge constant per a tothom i amb un accés equitatiu. NOVÈ.- Donar màxima prioritat als programes que vinculin educació, cultura i art en tots els centres de la ciutat, així com la col·laboració entre centres educatius i equipaments culturals, i vetllar per l'equitat d'oportunitats en l'accés a l'educació artística i en l'exercici del dret a la participació cultural. DESÈ.- Compartir el procés de treball amb la Generalitat de Catalunya, amb la voluntat de definir, quantificar i pressupostar conjuntament les propostes que en resultin, i proposar, en un termini d'entre 6 i 9 mesos, un pla de desenvolupament a deu anys. Elevar els acords que en resultin al Plenari Municipal per a la seva aprovació.

La Sra. SENDRA comenta que aquesta proposició va néixer d'un esperit de preocupació però avui es presenta amb un esperit de molta confiança, i posa de manifest que Barcelona sempre ha apostat per l'educació com a màxima expressió de les societats democràtiques que basen el seu potencial progrés en la meritocràcia i confereixen a l'educació el poder efectiu de ser el marc per desenvolupar un sistema social basat en la igualtat d'oportunitats i en l'ascensor social. A més, Barcelona sempre ha estat capaç d'aixecar la mirada davant moments complicats com l'actual i de fer propostes a llarg termini que comprometen diferents institucions i requereixen una mirada llarga i un compromís d'actuacions i d'inversions. Amb aquest esperit es presenta aquesta proposta.

Observa que, malgrat els esforços que estan fent els equips del Consorci d'Educació i totes les institucions, hi ha reptes educatius importants. Per exemple, hi ha un problema amb la petita infància, amb l'educació 0-3 anys, en què un 56% dels nens no estan escolaritzats i hi ha diferències socials importants, com passa, entre altres, a l'escolarització 2-3 entre Sarrià - Sant Gervasi i Ciutat Vella; hi ha problemes en el

desenvolupament de l'FP, ja que l'oferta pública no és capaç d'assumir tota la demanda i, a més, en el recorregut de la formació gairebé un 40% dels alumnes abandonen, i hi ha grans zones de la ciutat en què es concentra un 50% de la vulnerabilitat social econòmica i educativa que requereixen inversions importants, dignificació d'espais i de patis, l'aplicació amb la màxima potència i acceleració de tot el programa de xoc contra la segregació, i inversions per fer front a la bretxa digital.

Tot seguit, posa de manifest que Barcelona sempre ha estat capdavantera en la innovació pedagògica i, a parer seu, en aquest moment hi ha dos projectes en què hauria d'estar al capdavant: estendre la innovació pedagògica a tots els centres de la ciutat per crear una ciutat capaç de ser ella mateixa escenari de pedagogia, d'innovació i de formació, i que els centres escolars siguin el mirall i el caràcter de Barcelona, d'aquesta voluntat que té la ciutat de ser referent en tecnologia, en sostenibilitat i en qualitat arquitectònica.

Assenyala que totes aquestes preocupacions van sorgir a la taula de treball del Pacte per Barcelona —el Grup Municipal d'ERC en va presidir la part d'educació i de cultura—, i fan referència a projectes i reptes que no es poden fer en un any i que no pot fer una sola administració, sinó que requereixen la suma de diferents institucions i una mirada llarga. Expressa la satisfacció d'aquest grup pel treball fet amb els grups del Govern, amb els quals s'ha compartit tant la visió com l'abordament dels problemes —també amb la Generalitat.

En darrer lloc, explicita que el que planteja aquesta proposició és la creació d'un grup de treball que es posi a treballar amb la màxima celeritat possible per tal que, en un termini de sis mesos (per tant, abans de començar el proper curs), hi hagi un projecte programàtic, pressupostat, en què es pugui veure quines inversions necessita la ciutat, quins projectes necessita desenvolupar per fer front als reptes educatius, i que sigui una proposta compartida entre totes les institucions que hi tenen competència.

La Sra. MUNTÉ expressa el vot favorable del Grup Municipal de JxCat, que entén que és important desplegar els acords que es desprenen del Pacte per Barcelona, en el qual van intervenir moltes entitats de la ciutat, que hi van aportar el seu coneixement i van formular propostes, com van fer els grups de l'oposició. Observa que tothom hi va fer propostes excepte el Govern municipal, i manifesta l'opinió d'aquest grup que el Consell Educatiu Municipal és l'espai idoni per treballar tots aquests aspectes, ja que hi estan representats tots els agents.

A continuació, indica que el Grup Municipal de JxCat està d'acord amb la universalització de l'etapa 0-3, sempre respectant-ne el caràcter voluntari, i destaca que en l'etapa d'1 a 2 anys és on hi ha més demanda. D'altra banda, recorda que les proves amb la franja horària de tarda no han tingut èxit (les places no s'han omplert o ha costat molt omplir-les); manifesta l'opinió d'aquest grup que s'ha de dedicar més esforç a oferir més places, abans que no pas a diversificar sense estar segurs de la demanda real, i subratlla que cal incrementar el reforç que s'ha donat als centres 0-3, de competència municipal, ja que la mitja hora de més que s'hi ha donat és totalment insuficient.

Tot seguit, mostra l'acord d'aquest grup amb el punt 3 de la proposició, que parla de la importància educativa de l'entorn, de la força transformadora i compensatòria de desigualtats que té l'educació entesa com tot allò que no només passa a l'escola, i observa que aquí els plans de barri tenen una gran importància, i que hi ha solucions que no es poden aplicar de la mateixa manera en tots els casos.

En darrer lloc, aprofita per reivindicar l'Escola Can Clos, que fa una tasca molt important de cohesió social i està en perill de tancament —demana que se'n garanteixi la continuïtat—, i remarca que és clau treballar-ho tot plegat en el marc del Consorci com a ens que coordina l'acció educativa i en el qual participen tant la Generalitat com l'Ajuntament.

La Sra. BARCELÓ assenyala que el Grup Municipal de Cs, que va proposar tres esmenes al grup proposant que no han estat acceptades, comparteix alguns dels objectius de la proposta, com ara la universalització de l'etapa 0-3 anys —el Grup Parlamentari de Cs fa molts anys que la demana al Parlament de Catalunya—, la importància d'impulsar l'FP o la importància de posar fi a la bretxa digital, però entén que cal tenir en compte que ERC governa a la Generalitat, de manera que té competències en educació, i que els models educatius que defensen Cs i ERC són molt diferents: Cs vol un pacte d'educació que miri cap a una generació, no només cap a una legislatura.

D'altra banda, aquest grup entén que no es pot obviar que ERC ha estat impulsor i còmplice de la LOMLOE o llei Celaá, en la qual no hi ha hagut diàleg ni consens i que és molt perjudicial per a la comunitat educativa, ja que elimina el castellà com a llengua vehicular, amb la qual cosa es normalitza el menyspreu d'aquesta llengua oficial, un menyspreu habitual en els governs de la Generalitat des de fa anys, i és un atac sense precedents a l'escola concertada, a la qual assisteixen un de cada tres alumnes a Catalunya i gràcies a la qual es garanteix l'escolarització en aquest país. Indica que una de les esmenes demanava que la proposició inclogués un agraïment en aquest sentit, i una altra, un agraïment a l'educació especial.

Assenyala que el Govern municipal ha deixat el pacte de ciutat al calaix i no actua com hauria d'actuar, i tampoc la Generalitat no compleix amb les seves obligacions. Per això, l'altra esmena feia referència als 115 milions de deute que té la Generalitat amb el Consorci d'Educació. Davant aquesta esmena, el Grup Municipal d'ERC ha dit que la Generalitat ha donat una part i que cal esperar. Pregunta a la Sra. Sendra què cal esperar i en què es pot invertir millor que en educació.

Respecte a les escoles bressol, està d'acord que l'Ajuntament no fa la seva feina, i diu al Sr. Subirats que les escoles bressol de Barcelona són de les més cares del país, de manera que cal revisar els preus, que estan perjudicant moltíssim la classe mitjana, especialment ara amb la pandèmia.

En darrer lloc, manifesta el desig que tant els grups que governen a Madrid i a l'Ajuntament com els que governen a la Generalitat expressin avui l'agraïment a l'escola concertada i a l'educació especial, que fan la feina que les administracions on governen aquests grups no fan.

El Sr. RAMÍREZ posa de manifest que aquesta proposició vol que l'educació sigui la palanca de transformació que la ciutat necessita, i que sigui inclusiva, equitativa i de qualitat, uns valors que el Grup Municipal del PP creu que són necessaris en un model educatiu, juntament amb la llibertat, i manifesta sorpresa pel fet que entre els objectius de la proposició hi hagi enfortir les escoles bressol, quan el grup proposant té al Govern de la Generalitat la competència exclusiva en el suport econòmic d'aquesta etapa educativa, però qui han hagut d'assumir la morositat de la Generalitat amb les escoles bressol han estat l'Ajuntament (el 74%) i les famílies (el 26% restant). D'altra banda, observa que, si bé a Barcelona hi ha una bona xarxa d'escoles bressol públiques i privades, el model que promou l'Ajuntament no és suficient per donar resposta a la demanda i cal buscar solucions que permetin atendre el més del 43% de demanda no atesa.

Tot seguit, assenyala que no s'ha donat compliment al conveni d'equipaments 2008-2011, i a la ciutat hi ha més d'onze centres en barracons. Amb tot, el més sorprenent és que el Grup Municipal d'ERC presenti aquesta proposició alhora que dona suport a la llei Celaá, la LOMLOE, que es caracteritza pel seu sectarisme; per l'intent d'imposar una ideologia determinada; per atacar el dret de les famílies i els alumnes a triar el tipus

d'educació que volen; per eliminar el castellà com a llengua vehicular oficial a Espanya, amb la qual cosa incompleix l'article 3 de la Constitució espanyola; per atacar l'educació especial, ja que obre la porta al traspàs en deu anys de la majoria d'alumnes amb discapacitat a escoles ordinàries, la qual cosa implica *de facto* la desaparició d'aquests centres; per prohibir els concerts d'educació diferenciada, amb la qual cosa ignora de forma sectària la sentència del Tribunal Constitucional de 2018 en què es declarava totalment constitucional i no discriminatòria aquesta opció educativa, i per atacar l'escola concertada, ja que suprimeix la demanda social com a factor determinant per part de les administracions a l'hora d'oferir aquestes places, i imposa l'obligació dels poders públics de garantir el dret a l'educació mitjançant una oferta suficient de places públiques, de manera que atempta contra l'article 27 de la Constitució espanyola. En resum, el model d'educació que planteja aquesta proposició és totalment contrari al model al qual el grup proponent dona suport al Govern d'Espanya amb la LOMLOE, un model sectari que vol imposar una ideologia, motiu pel qual el Grup Municipal del PP hi vota en contra.

La Sra. PARERA recorda que a la darrera sessió del Plenari el Grup Municipal de BxCanvi va presentar una proposició que parlava de les escoles bressol, de l'ensenyament en l'etapa 0-3 anys, i demanava el posicionament en relació amb la intenció d'eliminar l'exempció de l'IVA a les escoles concertades i privades. El Grup Municipal d'ERC no hi va donar suport, segons la Sra. Sendra perquè BxCanvi barrejava les escoles bressol amb el sistema educatiu, quan avui la mateixa regidora ha barrejat multitud de conceptes. Li pregunta com lliga el treball per una educació inclusiva, equitativa i de qualitat que promogui oportunitats d'aprenentatge durant tota la vida per a tothom amb el suport que ERC està donant en el Congrés a la llei Celaá, que premia el baix rendiment acadèmic i persegueix l'escola concertada, l'escola privada i l'educació especial. Subratlla que aquest grup no té cap credibilitat per parlar de defensa de l'educació quan a Madrid fa el que fa.

A continuació, indica que el Grup Municipal de BxCanvi està totalment d'acord amb la universalització de l'etapa 0-3, però no amb la manera que recull la proposició, que consisteix a multiplicar la inversió en determinats districtes i, per tant, que hi hagi més escoles bressol municipals. Remarca que hi ha una altra manera molt més econòmica per a l'Ajuntament, molt més rendible per al sistema educatiu i que, a més, pot ajudar moltes llars d'infants privades i moltes pimes a mantenir l'ocupació i la seva activitat econòmica: enfortir la xarxa de llars privades, per a la qual cosa primer cal avaluar quantes llars privades estan donant servei als barris on l'oferta municipal no és suficient —les escoles bressol municipals només cobreixen un 20% de la demanda, segons un informe presentat pel Govern. Entén que el més lògic seria ajudar aquestes escoles bressol privades, que també estan oferint un servei públic, el de donar cabuda a nens de 0 a 3 anys que no tenen lloc a les escoles bressol municipals. El Grup Municipal d'ERC, però, no proposa això, sinó que tot sigui educació pública, de l'Estat o de l'Ajuntament, i aquesta no és la manera d'aconseguir una millor educació.

Pels motius exposats, el Grup Municipal de BxCanvi vota en contra de la proposició.

El Sr. SUBIRATS agraeix a la regidora Sendra la presentació de la proposició i la voluntat d'entesa que ha tingut per acordar un procés que el Govern municipal considera important, i subratlla que aquesta no és una proposició d'ensenyament a curt termini, sinó una proposició d'educació que incorpora una dimensió molt més estratègica al llarg de tota la vida, que parla de formació d'adults i de la relació entre educació i cultura, i pensa en el futur a l'hora d'imaginar els propers deu anys en el marc de l'educació. A parer seu, aquesta proposició ofereix la possibilitat de posar-se d'acord pel que fa a una

mirada llarga, ja que a curt termini hi ha molts entrebancs que entre tots s'estan intentant superar. Així, s'ha ampliat moltíssim el parc d'escoles bressol, es manté el Pla contra la segregació escolar, s'assignen tauletes, el Pla de barris focalitza inversions educatives extraordinàries, s'amplien ofertes de formació professional i es fan mesures d'eficiència energètica en la línia dels acords dels objectius del 2030, entre altres.

Dit això, assenyala que dilluns se celebren els trenta anys de Barcelona com a ciutat educadora, i convida tothom a tenir una mirada més àmplia, a intentar anar una mica més enllà del curt termini i pensar en termes estratègics que necessita l'educació de la ciutat, no només pel que fa als factors d'ensenyament específics, si bé són importants, sinó també tenint en compte que ens trobem en un canvi d'època molt significatiu, en què la tradició d'innovació pedagògica de la ciutat és molt gran i caldria trobar els acords estratègics que permetessin avançar més enllà dels conflictes del dia a dia.

Per acabar, indica que el Govern vota a favor de la proposició.

La Sra. SENDRA lamenta la mirada a curt termini dels grups de l'oposició quan aquesta pretenia ser una oportunitat per abordar el tema en tota la seva dimensió i amb tots els seus reptes, mitjançant un equip de treball que durant sis mesos treballés per tornar a portar al Plenari una proposta i veure si entre tots podien fer una aposta per l'educació com a projecte estratègic de la ciutat i del país, així com comprometre recursos, inversió, polítiques i estratègies per abordar els dèficits i els reptes actuals en tot el camp educatiu, quan tothom sap que l'educació és la palanca de canvi d'aquest país. Subratlla que quan la Unió Europea diu que aportarà recursos per transformar el país, el primer deure és amb l'educació, i subratlla també que les actuacions necessàries no es poden fer amb un pressupost anual i amb una institució que treballi sola, sinó que cal sumar institucions i experts i comprometre recursos.

D'altra banda, observa que, si bé és evident que els models educatius d'aquest grup i del Grup Municipal de Cs són diferents —el Grup Municipal d'ERC prioritza l'escola pública, inclusiva i catalana, entre altres coses—, la proposició no partia d'això i el Grup Municipal de Cs ha fet un posicionament ideològic. Explica que la proposició partia d'analitzar unes necessitats i posar-les sobre la taula per veure com es poden abordar conjuntament com un repte estratègic, com un projecte de ciutat, i lamenta la mirada curta d'alguns grups, que sempre cauen en el mateix discurs i que, en relació amb la cultura i l'educació, sempre actuen amb un estigma totalment ideològic.

La Sra. MUNTÉ subratlla que assolir el màxim consens en matèria educativa és important, estratègic i intel·ligent, i és el que no passa a l'Estat, amb una llei educativa que canvia amb cada canvi de govern, i sí que va passar a Catalunya ja fa més de deu anys amb la Llei d'educació.

El Grup Municipal de JxCat entén que el contingut d'aquesta proposició va en la línia de tractar tots els reptes estratègics que té l'educació, en aquest cas a Barcelona, que van lligats invariablement als reptes que té el país. Entén, també, que cal treballar en aquesta direcció amb mirada llarga i sense apriorismes ideològics.

El Sr. RAMÍREZ puntualitza que si hi ha una cosa ideologitzada és el model educatiu que defensa ERC, que ataca la llibertat d'elecció, l'escola concertada, l'educació especial i el dret a rebre l'educació en castellà.

La Sra. PARERA subratlla que mirada curta és utilitzar una llei educativa a canvi d'aprovar uns pressupostos; demana a ERC que no doni lliçons amb això, i assenyala que per fer una taula de treball primer cal saber si es comparteix el model educatiu, i sembla que no és així.

El Sr. SUBIRATS observa que a Finlàndia el percentatge d'escoles públiques és del 92% i la mitjana de la Unió Europea és del 82%, mentre que a l'Estat espanyol és del 67%, i demana que quan es parli de qualitat educativa, se sàpiga a què s'està fent referència.

La Sra. SENDRA observa que l'educació és també l'expressió d'un model de societat i del model econòmic, i aquí és on realment totes les posicions són dignes.

Dit això, demana al Govern que convoqui la taula al més aviat possible perquè tothom s'hi posi a treballar amb el compromís compartit entre la Generalitat i l'Ajuntament i tots els experts per poder fer aquesta previsió a deu anys i portar la proposta al Plenari i fer-ne un projecte de ciutat i que, malgrat que no hi hagi l'acord dels grups de la dreta de l'oposició, es faci amb tot el coratge.

S'APROVA aquesta proposició/declaració de grup amb vuit vots en contra —emesos pels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho, pels Srs. Bou i Ramírez, i també pel Sr. Valls i la Sra. Parera—, i trenta-tres vots a favor de la resta de membres del consistori.

Del Grup Municipal Junts per Catalunya:

1. – (M1923/1483) El Plenari del Consell Municipal insta el Govern municipal a: 1. Possibilitar el pagament a termini, sense interessos, durant els 2 propers anys, dels impostos corresponents a l'actual exercici que no hagin estat condonats. 2. Activar de forma immediata les línies de subvencions i ajuts a l'IBI per a l'any 2020. 3. Obrir, a principis de l'any que ve, la convocatòria d'ajuts a l'IBI per a l'any 2021, destinats als col·lectius següents: - Famílies monoparentals propietàries o llogateres. - Famílies nombroses llogateres. - Persones vídues amb pocs recursos econòmics. - Persones amb pocs recursos econòmics.- Establiments culturals dedicats a l'exhibició o comerç cultural de caràcter privat.

La Sra. ARTADI lamenta haver de presentar aquesta proposició, ja que haver-la de presentar significa que el Govern municipal no està complint uns compromisos que va assumir referents a ajudar les famílies i l'activitat econòmica, i impedeix presentar temes nous.

Dit això, posa de manifest que l'eliminació del límit de l'IBI a les ordenances fiscals aprovades per a aquest any implicava un increment important del que havien de pagar moltes famílies. D'altra banda, fins ara es concedien uns ajuts anuals per donar resposta a les persones que, malgrat tenir un immoble amb un IBI alt, no tenien renda suficient per cobrir-los. En la fase d'al·legacions de les ordenances, JxCat en va entrar dues sobre això, i el Govern municipal les va aprovar. Concreta que el Govern va acceptar augmentar els recursos per arribar a més beneficiaris, i augmentar la publicitat, especialment de cara a la gent gran, a qui potser no arriba tota la informació —aquesta és la percepció que es té d'altres convocatòries. El Govern va dir que la informació s'inclouria a la guia del contribuent, cosa que no s'ha fet, i que es faria campanya a través dels casals de gent gran perquè sabessin que tenen accés a aquests ajuts de l'IBI. A principis d'abril, ja en plena pandèmia de la covid, que ha donat lloc a noves vulnerabilitats, noves necessitats i més estrès per a les famílies, el Grup Municipal de JxCat es va dirigir a la regidora Ballarín per preguntar com podia ser que encara no haguessin sortit els ajuts a l'IBI, i la resposta va ser que estaven a punt d'anar a la Comissió de Govern, però han passat els mesos i aquestes convocatòries continuen

pendents al web.

La setmana passada es va viure una situació insòlita a la Comissió d'Economia, on aquest grup va presentar un prec per demanar que s'activés aquesta línia de subvencions per a l'IBI. La regidora Ballarín va rebutjar contestar el prec i van haver d'esperar quinze minuts fins que es va connectar el gerent de l'Àrea de Drets Socials, que va confirmar que no s'havia fet aquesta línia de subvencions i va afegir que no es pensava fer perquè ja s'havien fet altres ajuts en altres temes. A més, també hi ha altres línies d'ajuts que normalment es fan, però que el Govern aquest any, tot i que hi ha més necessitats que mai, ha decidit que no farà.

Avui el Grup Municipal de JxCat reclama, per quarta vegada, que es faci aquesta línia d'ajuts a la qual el Govern s'ha compromès, i ho fa demanant el suport dels grups de l'oposició perquè realment es convoqui de manera urgent aquesta línia d'ajuts per al 2020 i que a principis del 2021 es faci la relativa a l'any vinent.

D'altra banda, exposa que el Govern tampoc no ha complert una altra mesura a la qual va donar suport: quan hi hagi ajornaments impositius, i atesa la situació de manca de liquiditat i de gran endeutament que estan patint tant les famílies com l'activitat econòmica, aquests s'han de poder aplanar al llarg de més d'un any, en lloc d'haver-ho de pagar tot a finals d'any. Observa que ara, a finals d'any, hi ha hagut una condonació d'alguns impostos, però en la majoria dels casos el que hi ha hagut són moratòries, i hi ha famílies i, sobretot, activitats econòmiques, que han de fer front a aquests pagaments en plena segona onada, quan tothom vol prioritzar el pagament de factures i de proveïdors. Davant aquesta situació, aquest grup torna a demanar al Govern municipal que permeti aquest aplanament els propers dos anys per realment ajudar qui ho necessita i que els recursos que encara tenen les activitats econòmiques els puguin destinar a pagar proveïdors i a fer seguir rodant els diners, en lloc de pagar els compromisos que tenen amb l'Ajuntament.

El Sr. CASTELLANA expressa el vot favorable del Grup Municipal d'ERC, que a la sessió d'octubre de la Comissió d'Economia i Hisenda va presentar una iniciativa molt similar respecte a l'ajornament i la negociació de pagaments de tributs.

Dit això, explica que l'opció que defensa aquest grup municipal, com ha explicat en tots els àmbits, és la de mantenir les bases fiscals i subvencionar les activitats, les famílies i les empreses que no poden fer front als pagaments. Entén que és essencial mantenir la capacitat fiscal de l'Ajuntament i que les mesures han d'anar enfocades a col·lectius concrets, no poden ser indiscriminades, de manera que comparteix l'esperit de la proposició, que va en aquest sentit.

A continuació, manifesta la preocupació d'aquest grup per la no convocatòria de la subvenció de l'IBI per a col·lectius vulnerables, especialment per a famílies monoparentals, àmbit en què es genera una contradicció, ja que les famílies nombroses sí que poden tenir bonificació, però les famílies monoparentals, no, i el preocupa molt la resposta que es va donar a la Comissió d'Economia i Hisenda, ja que aquest és un ajut que es dona a Barcelona des d'abans del 2010 i que, per tant, les famílies esperen i hi compten a l'hora de gestionar el pressupost familiar.

El Grup Municipal d'ERC entén que encara són a temps de convocar els ajuts corresponents a l'exercici 2020 i que, com a mínim, cal garantir que per al 2021 es mantinguin aquestes iniciatives que són habituals i que són molt positives.

D'altra banda, posa de manifest que aquest grup ha insistit molt en l'ajornament i en la necessitat de mirar quines mesures i quins pactes es poden assolir en el marc de la Llei tributària amb l'Institut Municipal d'Hisenda, i fer-ne el màxim de publicitat perquè la informació arribi a tothom.

Conclou que és necessari que aquestes mesures arribin, que se'n faci publicitat i que els

possibles beneficiaris puguin gestionar-ho, perquè, si no, es dissenyaran polítiques fantàstiques però amb un impacte nul, i cal garantir, sobretot en la situació actual, l'impacte de les mesures que es prenen.

El Sr. SIERRA diu a la Sra. Artadi i al Sr. Castellana que se superen cada dia, ja que ella parla de la necessitat d'actuar ara perquè estem en plena segona onada i ell veu contradiccions en les postures del Govern municipal, quan són ells, des de la Generalitat, qui han tancat l'activitat econòmica a Barcelona, qui ha tancat bars i restaurants, entre moltes altres activitats, i són ells, per tant, els culpables de la situació.

Tot seguit, diu que no el sorprèn que el Grup Municipal de JxCat no hagi acceptat l'esmena que li proposava el Grup Municipal de Cs, ja que, independentment dels paperots que es facin aquí, se sap qui és i què ha fet cadascú, i aquestes ordenances fiscals i aquest pressupost els van fer aquests grups amb el Govern de la Sra. Colau i el Sr. Collboni.

Demana a aquests grups que, en lloc de plantejar iniciatives aquí, les tirin endavant amb els seus socis a l'Àrea Metropolitana, i que no es queixin de les taxes de clavegueram o de residus quan són ells qui les aproven a l'Àrea Metropolitana, així com que impulsin aquest tipus d'iniciatives a la Diputació de Barcelona, on governen amb el PSC, i a la Generalitat, que durant aquesta segona onada ha maltractat sistemàticament el comerç i la restauració.

Subratlla que, per moltes campanyes que fessin el dissabte passat i per moltes iniciatives que intentin vendre en comissions i al Plenari en relació amb el comerç, la restauració i la resta de sectors econòmics de la ciutat, ja no enganyen ningú, i diu a la Sra. Artadi que no pretengui venir aquí a rentar-se la cara amb aquesta proposta, perquè no ho aconseguirà pas, ja que el que han fet amb el sector productiu de tot Catalunya i de Barcelona particularment és una barbaritat. No obstant això, el Grup Municipal de Cs, atès que sí que està al costat dels sectors econòmics de la ciutat i dels treballadors, vota a favor de la proposició.

El Sr. BOU agraeix a la Sra. Artadi la presentació d'aquesta proposició; diu que parlarà de l'Ajuntament, no pas de la Generalitat (si ho fes, ja no li podria donar les gràcies), i explica que el Grup Municipal del PP valora positivament aquesta proposició perquè va en la línia de la petició que aquest grup fa des de fa molt de temps de reduir la pressió fiscal que pateixen els barcelonins, especialment els que pitjor ho estan passant per la crisi.

Tot seguit, exposa que, amb l'eliminació dels límits del 2020, el rebut de l'IBI s'incrementa en un 5,46% de mitjana, i els barcelonins pateixen un tipus impositiu un 60% superior al de Madrid, ja que, a més del tipus fixat per l'Ajuntament, han de pagar el recàrrec fixat per l'Àrea Metropolitana. Recorda que l'any passat el Grup Municipal del PP ja va presentar al·legacions per demanar que s'incrementessin les subvencions per a persones vídues, famílies nombroses —sobretot, ja que això té un mèrit espectacular en aquests moments— i famílies monoparentals, unes al·legacions que, lamentablement, el Govern va rebutjar.

A continuació, indica que aquest grup troba a faltar entre els col·lectius beneficiats per l'ajut a l'IBI que planteja la proposició els comerços que pitjor ho estan passant en aquests moments. A parer seu, seria possible donar ajuts a comerciants propietaris de locals, però també es podria fer una acció important perquè el propietari del local d'alguna manera pogués fer repercutir l'IBI en el llogater, que és realment qui crea riquesa: el propietari té una inversió i la vol rendibilitzar, però qui es juga el pa és el senyor que cada dia obre la persiana, i és a aquest a qui cal donar suport, perquè, entre altres coses, és qui pot contractar personal. D'altra banda, entén que en aquests moments

és molt important fer-los una disminució considerable de la renda de lloguer, que en la situació actual els costa pagar.

Dit això, i en consonància amb la voluntat del Grup Municipal del PP i amb el que ha dit sempre, vota a favor de la proposició.

La Sra. PARERA posa de manifest que el Grup Municipal de BxCanvi comparteix absolutament el contingut d'aquesta proposició —més tard presenta un prec per demanar que es revisi el calendari de pagaments de l'IBI—, de manera que hi vota a favor. Observa, però, que el grup proposant fa un discurs a l'Ajuntament i un altre de diferent a la Generalitat: aquí demana ajuts per protegir les famílies, mentre que allà, al Govern, es dedica a tancar negocis, darrere dels quals hi ha famílies, d'un dia per l'altre i sense tenir els ajuts preparats; aquí demana ajuts per a les persones vídues, mentre que al Govern de la Generalitat presenta uns pressupostos en què augmenta l'impost de successions en una època en què, malauradament, hi ha més morts que mai, i aquí demana ajudar persones amb pocs recursos econòmics, mentre que allà el que fa és obrir una línia d'ajuts als autònoms que sembla més la venda d'entrades per a un concert de Bruce Springsteen que una línia d'ajuts seriosos. Subratlla que allò va ser un autèntic insult als molts autònoms que estaven esperant aquests ajuts. Així, el Grup Municipal de BxCanvi dona suport a aquesta proposició, però demana que el discurs que el grup proposant té al Saló de Plens de l'Ajuntament el mantingui al Govern de la Generalitat i hi actuï en la mateixa sintonia.

La Sra. BALLARÍN informa que, com que les subvencions per a persones vulnerables són gestionades per l'Àrea de Drets Socials, la Sra. Laura Pérez, tinenta d'alcaldia, compartirà aquesta exposició amb ella, que se centrarà en la part de la proposició referent pròpiament a Hisenda, l'apartat relatiu a l'ajornament dels impostos.

Dit això, posa de manifest que flexibilitzar el compliment de les obligacions tributàries per a les famílies i les activitats econòmiques que pitjor ho estan passant ha estat la prioritat del Govern municipal des del primer moment de la pandèmia, i, per prioritzar aquest compliment, ha espremut al màxim totes les seves competències, incloent-hi les que li atorga la Carta municipal, que van més enllà de la legislació general.

Subratlla que el Govern municipal ha fet tot allò que podia fer, esprement les seves competències, i, evidentment, sempre d'acord amb la llei —si no ho fes així, la seva actuació podria tenir conseqüències judicials greus i comportar fins i tot responsabilitats personals—, i legalment no és possible habilitar pagaments a termini sense interessos d'impostos durant els dos propers anys, que és el que aquí s'està plantejant.

Explica que la Llei general tributària estableix que sempre que hi hagi un pagament posterior al període voluntari cal pagar interessos de demora, si bé l'article 10 de la Llei reguladora d'hisendes locals permet que es puguin fer ajornaments o fraccionaments sense interessos sempre que siguin dins el mateix exercici fiscal. El Govern municipal, conscient de la gravetat de la crisi i de com estava castigant la pandèmia les activitats i les famílies, va emetre el Decret d'alcaldia de 26 de març de 2020, que permet que l'IAE i el preu públic de recollida d'escombraries s'ajornin fins al 2021 sense pagament d'interessos, la qual cosa ja està aplicant l'Institut Municipal d'Hisenda. A més, a l'oficina tributària es va crear tota una línia d'informació sobre el tema, i la voluntat és anar més allà, en la línia que planteja aquesta proposició. Per això, juntament amb la Diputació i amb la Federació de Municipis, es treballa en una esmena a la Llei de pressupostos perquè sigui possible fer ajornaments en determinades condicions sense interessos de demora. Ara per ara, però, això no hi és.

Per acabar, indica que el Govern s'absté en aquesta votació, pel que fa a aquest punt, en espera de veure com acaba la negociació de la Llei de pressupostos i de les ordenances

fiscals.

La Sra. PÉREZ informa que centrarà la seva intervenció en el conjunt d'ajuts que s'han tirat endavant aquest any tan extraordinari, i observa que un impost que genera tant de consens com el que proposa avui el Grup Municipal de JxCat enguany s'ha vist afectat per l'estat d'alarma, que va generar la suspensió de totes les tramitacions de noves convocatòries, i per la necessària prioritització d'ajuts.

Subratlla que l'Ajuntament ha fet un sobreesforç per salvar economies familiars; ha atorgat 18.670 ajuts econòmics; el 70% de les persones ateses han estat dones, i l'Institut Municipal de Serveis Socials no ha tingut en compte només la renda de l'any anterior, sinó també les noves necessitats, provocades per la pèrdua sobtada d'ingressos.

D'altra banda, indica que una família que no pugui fer front al pagament de l'IBI per una situació d'emergència o de vulnerabilitat econòmica o que posi en perill la cobertura de les seves necessitats s'ha de dirigir al centre de Serveis Socials (també enguany s'estan fent pagaments i ajuts dirigits expressament des del fons extraordinari de 18 milions d'euros que va aprovar l'Ajuntament).

Quant a la convocatòria d'ajuts de l'any que ve per als col·lectius esmentats a la proposició, observa que, si bé aquest és un instrument útil per pal·liar l'efecte de la crisi econòmica, caldria fer menys propostes per escrit demanant i negociar més, com estan fent tots els grups, per exemple, en relació amb els pressupostos. A parer seu, sense que això suposi una reducció dels fons dedicats a atendre les necessitats dels grups més vulnerables i precaritzats de la ciutat, aquesta ha de ser una proposta que rebi el consens de tots els grups municipals.

La Sra. ARTADI diu a la Sra. Pérez que no demani negociació quan el Govern va adquirir aquest compromís l'any passat, i en les dues al·legacions aprovades al novembre del 2019 en cap cas va dir que aquesta línia d'ajuts no es tiraria endavant. Després, durant la negociació de la modificació del pressupost de 90 milions d'euros, tots els grups van preguntar moltes vegades a la Sra. Tarafa, com a representant del Govern municipal, si calien més recursos per a temes socials, es va contestar que no i ningú no va dir el contrari ni que es deixarien de fer coses. Demana al Govern que, en lloc de demanar als grups que negociïn, sigui més transparent.

A continuació, diu a la Sra. Ballarín que els pressupostos generals de l'Estat són del seu partit, de manera que, si tenien interès a fer aquest canvi, ho podrien haver plantejat d'entrada. No entén que ara estigui negociant "amb si mateixa", amb el seu propi partit, per incloure aquesta esmena, encara menys tenint en compte que a l'abril, fa més de mig any, ja ho van reclamar perquè ja preveïen que la situació seria molt complexa i que hi podria haver aquesta necessitat.

Per acabar, agraeix el suport de tots els grups municipals i manifesta el desig que el Govern rectifiqui i compleixi les promeses que va fer fa un any.

El Sr. CASTELLANA comenta que el to abrandat i les expressions fortes del Sr. Sierra contrasten amb les dades de reducció d'afectació de la pandèmia que hi ha al país, i manifesta sorpresa per l'actitud del Govern de dir que això ho porta una àrea o una altra. Subratlla que cal un govern que governi, no pas un govern que es dediqui a dir que això és d'aquest o de l'altre.

El Sr. SIERRA diu al Sr. Castellana que ell no ha emprat cap expressió forta i que qui sí que en fa servir a diari per referir-se al Govern de la Generalitat són tots els comerciants als quals han tancat i que han arruïnat. Subratlla que l'única cosa bona de la barbaritat que han fet els grups que governen a la Generalitat és que el 14 de febrer en pagaran les

conseqüències, ja que els trauran del Govern.

El Sr. BOU comenta que ell no ha de fer cap esforç per posar-se a la pell d'un comerciant, i diu a la Sra. Ballarín que l'ajornament com a mesura d'impacte està bé, però no pot creure que els comerciants podran assumir el pagament d'un any o dos més l'endarrerit. Subratlla que el que s'havia de fer era condonar-los el pagament.

La Sra. PARERA observa que tots els grups, amb el suport a aquesta proposició, han evidenciat que cal tractar la càrrega impositiva que aguanta el ciutadà en aquesta situació de crisi. Entén que el Govern també n'és conscient en part, i que en aquests moments es pot tenir aquest debat amb un bon grau de sensibilitat i consciència. Demana molta responsabilitat a l'hora d'abordar aquest tipus de mesures per buscar un equilibri entre els ingressos que necessita l'Ajuntament i els ajuts que realment necessita la ciutadania per part d'aquest.

La Sra. PÉREZ subratlla que, independentment del debat sobre la modalitat de l'ajut, la ciutadania ha de tenir molt clar que l'Ajuntament, el Govern municipal i tota l'estructura de Serveis Socials han fet un sobreesforç i la persona que no pugui pagar l'IBI aquest any també rebrà l'ajut a l'IBI, si bé no ho farà amb la convocatòria habitual perquè, amb la pandèmia, les necessitats sobtades de la ciutadania són molt diferents de les d'anys anteriors. Per això, s'ha fet una adaptació a les necessitats actuals d'una manera molt ràpida, i s'han bolcat tots els esforços econòmics i de recursos humans per arribar a la ciutadania que ho ha necessitat.

Remarca que si a hores d'ara hi ha algú de la ciutat que no pugui fer front al pagament de l'IBI, els Serveis Socials de la ciutat estan a disposició per fer els ajuts extraordinaris que calguin.

Per acabar, comenta que poden parlar de l'any que ve i del mateix tràmit de l'any anterior, però que aquest any s'estan cobrint les necessitats que hi ha.

S'APROVA aquesta proposició / declaració de grup amb divuit abstencions —emeses pels Srs. i les Sres. Colau, Subirats, Sanz, Pérez, Martí Grau, Badia, Martín, Rabassa, Serra i Tarafa, i també pels Srs. i les Sres. Collboni, Bonet, Batlle, Ballarín, Escudé, Marcè, Alarcón i Riera—, i vint-i-tres vots a favor de la resta de membres del consistori.

Del Grup Municipal Ciutadans:

– (M1923/1472) El Plenari del Consell Municipal acorda: Primer.- Insta el Govern municipal a enviar sempre totes les comunicacions realitzades per l'Ajuntament als ciutadans i empreses també en castellà, utilitzant les dues llengües a la mateixa comunicació, per garantir la igualtat dels barcelonins i els seus drets, i evitar que els ciutadans hagin de sol·licitar les comunicacions en aquesta llengua oficial. Segon.- Instar el Govern municipal a dur a terme la publicitat institucional, la carteria i la senyalística sempre bilingües, tant en català com en castellà, com una forma de garantir els drets i de respecte a totes les persones, parlin la llengua que parlin. Tercer.- Insta el Govern municipal a garantir el respecte de l'ús del castellà a les iniciatives presentades pels grups municipals als òrgans de l'Ajuntament, així com a les actes en què es recullen les intervencions, evitant-ne la traducció, com una forma de respecte als membres del consistori i a la literalitat i el sentit de la iniciativa o la intervenció. Quart.- Es compromet a retirar i impedir qualsevol tipus de subvenció o assignació de recursos públics a entitats amb marcat caràcter partidista els objectius de les quals siguin contribuir a l'assenyalament de ciutadans, escolars i estudiants inclosos, de negocis o

d'empreses únicament per la llengua que utilitzin, així com a denunciar aquestes pràctiques discriminatòries. Cinquè.- Es compromet a complir i fer complir la Constitució, especialment en la defensa de tots els ciutadans i dels seus drets, amb l'objectiu de protegir i fomentar els recollits a l'article 3 de la Constitució espanyola i a l'article 6.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Sisè.- Rebutjar qualsevol pràctica o imposició lingüística que suposi una discriminació de qualsevol de les llengües oficials de Catalunya, ja que suposa un perjudici per al conjunt dels ciutadans, tant en l'àmbit quotidià com educatiu, i un greuge comparatiu respecte de la resta de ciutadans espanyols. Setè.- Rebutjar l'article acordat i aprovat pel Govern d'Espanya del PSOE i Unidas Podemos, amb ERC i Bildu, en el marc de la reforma de la Llei educativa, que elimina el castellà com a llengua vehicular a Espanya i, en concret, també del sistema educatiu a Catalunya, i insta la retirada de l'article esmentat de la llei. Vuitè.- Insta el Govern d'Espanya a promoure una nova llei educativa que prioritzi els criteris objectius pedagògics per damunt dels criteris polítics o ideològics, per tal de protegir els drets del conjunt de la ciutadania. Novè.- Instar el Departament d'Educació de la Generalitat a complir i fer complir les resolucions judicials favorables a l'ensenyament també en castellà, garantint que s'imparteixin un mínim del 25% de les matèries en aquesta llengua, a través dels projectes lingüístics del centre (PLC) i de la Inspecció d'Educació. Desè.- Treballarà per promoure i aconseguir un sistema trilingüe a l'ensenyament públic i concertat a la ciutat de Barcelona i al conjunt de Catalunya, que permeti a l'alumnat conèixer i aprendre les dues llengües cooficials de Catalunya i la llengua anglesa, millorant el sistema educatiu i donant-los suport per obtenir millors competències per al seu futur. Onzè.- Traslladarà el resultat de la votació d'aquesta proposició als grups del Congrés dels Diputats i del Senat, així com al Ministeri d'Educació. Així mateix, es comunicarà a tots els ciutadans pels mitjans de comunicació i xarxes socials de titularitat municipal.

La Sra. GUILARTE posa de manifest que, des de fa molts anys, diversos col·lectius i persones denuncien una continuada discriminació dels drets lingüístics i culturals de la qual són objecte els ciutadans de parla espanyola a Catalunya, la majoritària en aquest territori, per part de l'Administració, també de l'Ajuntament de Barcelona, una situació que es produeix amb el consentiment, la tolerància i la connivència dels diferents governs d'Espanya i dels successius governs independentistes de la Generalitat, així com per part de governs com el de Barcelona, format pels comuns i pel PSC, enyorats dels tripartits amb l'independentisme.

Subratlla que amb aquesta mala pràctica es persegueix l'objectiu d'imposar el monolingüisme en una societat com la catalana, majoritàriament bilingüe, per tal que els catalans de parla espanyola substitueixin la seva llengua habitual quotidiana i pròpia i, consegüentment, renunciïn a la seva llengua i a la seva cultura, i s'actua en contra de la composició sociolingüística de Catalunya, de la Constitució espanyola i de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, així com dels tractats internacionals de protecció dels drets humans.

Especifica que l'article 3 de la Constitució espanyola estableix quins són els drets i els deures lingüístics vigents: "El castellà és la llengua espanyola oficial de l'Estat. Tots els espanyols tenen el deure de conèixer-la i el dret d'usar-la" (article 3.1) i "Les altres llengües espanyoles seran també oficials en les respectives comunitats autònomes d'acord amb els seus estatuts" (article 3.2). D'altra banda, l'Estatut d'autonomia de Catalunya diu que la Generalitat ha de garantir l'ús d'ambdós idiomes, el català i l'espanyol, adoptar les mesures necessàries per assegurar els seus coneixements, i crear les condicions que permetin assolir la plena igualtat en allò que es refereix als drets i deures dels ciutadans de Catalunya. A més, tots els tractats, convencions i declaracions

internacionals relacionats amb els drets lingüístics prohibeixen la discriminació per raó de llengua i emparen el dret de qualsevol comunitat i de qualsevol ciutadà a cultivar i conservar la seva llengua i la seva cultura.

Observa que la coartada legislativa per establir aquesta discriminació resideix en la introducció del concepte de llengua pròpia atribuït al català, amb el qual es desenvolupa la idea que equival a una llengua única amb presència a les institucions, com ara aquest Ajuntament, que imposa de manera progressiva el monolingüisme en tota la seva activitat pública, amb la consegüent discriminació de l'espanyol. Subratlla que Cs defensa l'oficialitat de l'espanyol a tots els efectes i es basa en criteris constitucionals, sociolingüístics i de respecte als drets humans i històrics. En aquest sentit, assenyala que a l'obra de Milà i Fontanals ja es troben referències al fet que els romanços castellans eren tradicionals a Catalunya a l'edat mitjana, i qualifica de molt greu que una administració local com l'Ajuntament de Barcelona, que hauria de representar a tots els seus ciutadans, mai no utilitzi l'espanyol en els seus documents i comunicacions, i hagi aconseguit crear l'atmosfera necessària per menysprear els barcelonins de parla espanyola que suposadament també representa.

Afegeix que la instrumentalització de la llengua a Catalunya des de les mateixes administracions públiques és la punta de llança de l'estratègia de les formacions polítiques independentistes al servei del processisme, que estableixen el català com a llengua pròpia i única de les persones que viuen en un territori determinat, perseguint l'objectiu d'homogeneïtzació lingüística i adoctrinament polític i cultural de la ciutadania a través del monolingüisme com un pas intermedi cap a un objectiu superior, la sobirania política plena de Catalunya, en benefici d'una ideologia i d'uns partits polítics determinats, tot plegat amb l'inestimable suport dels grups dels comuns i del PSC.

En darrer lloc, remarca que no votar a favor d'aquesta proposició significaria donar una nova empenta als partits independentistes en l'assoliment d'un objectiu ideològic que vulnera els drets de tota la ciutadania.

La Sra. SENDRA manifesta sorpresa per la capacitat de ficció que té el Grup Municipal de Cs en relació amb la llengua i la cultura, i diu a la Sra. Guilarte que no sap d'on treu les dades ni d'on treu que el castellà és una llengua que està en perill a Catalunya.

Tot seguit, posa de manifest que el 91% dels ciutadans a Catalunya parla el català i el 86% l'entén. Així, la majoria entén una llengua que és pròpia del territori. Explica que ser llengua pròpia significa que té una història i una cultura darrere i que és el mitjà d'expressió històric i patrimonial del lloc, i puntualitza que això no vol dir que el castellà no sigui una llengua cooficial: l'Estatut —no sap com enganxa els articles la Sra. Guilarte— diu que el català i el castellà són llengües cooficials a Catalunya, que el català és la llengua pròpia d'ús normal de les institucions públiques i que qualsevol ciutadà pot adreçar-se en la llengua que vulgui a les institucions, però que les institucions han de comunicar-se en la llengua que és pròpia del territori. Entén que no hi ha cap vulneració jurídica ni cap buit legal.

D'altra banda, comenta que, en un món globalitzat amb una franquícia cultural important, cal defensar una llengua, el català, que és minoritària en un món de 9.000 persones, i subratlla que a Barcelona no hi ha una ciutadania que parli castellà i que no pugui expressar-se, sinó una ciutadania múltiple: el multilingüisme és la realitat de la ciutat, on es parlen 300 llengües. Davant això, cal defensar la llengua pròpia i no caure en paternalismes.

A continuació, diu a la Sra. Guilarte, que ha parlat d'ideologia, que la ideologia d'alguna manera és hegemonia o diversitat, una diversitat que defensa Nacions Unides i que defensa la UNESCO, i a partir de la qual s'ha construït Europa.

Conclou que Barcelona ha de defensar la diversitat lingüística, cosa que implica defensar la llengua pròpia i facilitar eines perquè les 300 llengües que es parlen a la ciutat tinguin un canal de formació i siguin una fortalesa col·lectiva per a tothom, i diu a la Sra. Guilarte que, a parer seu, està desviant totalment el focus d'aquesta intervenció.

El Sr. MASCARELL diu a la Sra. Guilarte que no votar a favor d'aquesta proposició significa apostar per la pluralitat, per la diversitat i per la democràcia, així com rebutjar una idea d'estat monolingüe, un model ideològic absolutament nacionalista, ranci i autoritari com el que defensa Cs, que té un problema greu amb els drets lingüístics de les persones, que no respecta. A més, aquest grup té un problema greu amb la interpretació de les lleis.

Tot seguit, observa que el català és la llengua pròpia de Catalunya i de l'Ajuntament de Barcelona, tal com estableix la Carta municipal, que el Grup Municipal de Cs hauria de respectar, com també hauria de respectar la mateixa Constitució espanyola i l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

D'altra banda, afirma que aquest grup també té un problema amb el concepte de bilingüisme: en fa servir un concepte absolutament caduc que simplement significa repetir-ho tot dues vegades, quan el bilingüisme és que tothom tingui l'oportunitat d'utilitzar dues llengües en plena llibertat. Respecte d'això, assenyala que el 98% dels ciutadans que viuen a Barcelona poden utilitzar, coneixen i poden aprendre la llengua castellana amb absoluta llibertat, i utilitzen aquesta llengua sense cap problema, i el 2% restant correspon a les persones que han arribat d'altres països i encara no l'han après, però l'aprendran. Afegeix que el percentatge de persones que poden utilitzar o han après la llengua catalana és inferior, i demana al grup de Cs que no distorsioni la realitat, com fa constantment.

Per acabar, subratlla que les llengües són lloc d'encontre i no de confrontació, però Cs, des dels orígens de la seva política, en fa un lloc de confrontació, i, consegüentment, fa molt de mal a la societat catalana i també a la societat espanyola, fa una interpretació errònia del bilingüisme i practica un tipus de política lingüística que fa mal al conjunt de la societat. El Grup Municipal de JxCat li demana que no manipuli amb les llengües i que deixi que el català i el castellà puguin treure rendiment de la seva existència i puguin donar a les persones la capacitat d'expressar-se sense cap mena d'autoritarisme lingüístic.

El Sr. BOU indica que els baròmetres municipals que es publiquen cada any posen de manifest que els barcelonins utilitzen el català i el castellà aproximadament al 50% com a llengües habituals, i més del 90% dels barcelonins enquestats es mostren a favor que l'Ajuntament s'adreci a la ciutadania en les dues llengües oficials, català i castellà, i gràcies al recurs interposat pel PP contra el Reglament d'ús de la llengua catalana a l'Ajuntament de Barcelona es va decretar la nul·litat de l'article que recollia l'ús preferent del català i es va aconseguir que qui volgués que l'Ajuntament s'hi dirigís en castellà no hagués de demanar-ho per escrit.

Tot seguit, comenta que ha sentit coses bastant grosses aquí i diu a la Sra. Sendra que la seva besàvia, de Vic, també es deia Sendra. Li demana que deixi de somiar truites i que vagi a les comarques del Bages, del Berguedà, d'Osona o del Solsonès per veure quina és la situació allà, que no és la mateixa que la de Barcelona, on hi ha molta varietat de partits —la qual cosa és bona— i on el concepte de llengua, a parer seu, es respecta bastant.

A continuació, exposa que ell va ser sancionat amb una multa de 1.200 euros per posar un cartell en castellà, i pregunta al Sr. Mascarell què n'opina i si creu que això és llibertat lingüística. Afegeix que grups com JxCat o ERC estan fent mal a la llengua

catalana: ara mateix tenen algunes persones tan emprenyades que estan disposades a no parlar en català. Subratlla que no es pot imposar la llengua de Cinto Verdaguer, una llengua extraordinària, i indica que ell pensa, compta, somia i resa en català, però alguns s'estan equivocant en la manera de defensar-lo. D'altra banda, remarca que és absurd creure que actualment el català està en perill de desaparèixer, quan no ho va estar ni amb Felip V ni amb Franco, i assegura que el català no desapareixerà mai.

En darrer lloc, subratlla que el castellà s'ha de respectar, perquè és una arma molt important, com l'anglès, per entendre's al món, i observa que cinc presidents de la Generalitat han portat els fills, que s'estimen molt, a col·legis trilingües i quadrilingües, i no pot ser que d'una banda es faci això i, de l'altra, s'obligui els fills dels treballadors a fer-ho tot en català i a tenir només dues assignatures en castellà.

El Sr. VALLS qualifica de perillós fer de la llengua una arma política, com han fet molts, no només pels efectes que té la vinculació d'una llengua a una causa política, sinó també per la vulneració constant de drets lingüístics que pateixen els que parlen la llengua que a poc a poc es veu relegada a un segon pla, i comenta que, en un escenari normal on imperés el sentit comú i la voluntat de facilitar la vida als ciutadans, potser no hi hauria aquests debats, però a Catalunya els ha generat la lògica partidista, sectària i de confrontació sistemàtica; en un escenari de normalitat, els ciutadans rebrien les comunicacions en les llengües oficials —això és el bilingüisme—, i aquestes cohabitarien en la vida dels ciutadans en llibertat i sense imposicions.

Pregunta com es pot justificar, per exemple, que el Govern municipal utilitzi de forma tan desigual el català i el castellà, fins al punt que sigui necessari demanar-li que faci publicitat institucional en els dos idiomes oficials de Catalunya, i pregunta si tant costa fer que tots els ciutadans —a més, en una ciutat tan oberta— puguin sentir com a pròpies les institucions.

A continuació, indica que aprovar aquesta proposició seria un pas important en la normalització de l'ús de les llengües oficials, i subratlla que els que defensen la idea del bilingüisme i defensen el castellà són precisament els que tenen un sentit comú del que és la democràcia i el progressisme. D'altra banda, recorda que Cs va ser precisament el fruit d'un combat d'homes d'esquerres i de dretes de tots els sectors de Catalunya per defensar una idea de llengua i per criticar la immersió lingüística. Per tot plegat, i perquè la situació, que ja era complexa fa uns anys, ara encara ho és més, entén que cal abordar aquest debat sense perdre ni un minut.

Tot seguit, subratlla que l'acord al qual ha arribat el Govern d'Espanya amb ERC afecta directament els drets lingüístics de la meitat dels nens catalans, que tenen com a llengua materna el castellà —ho ha expressat molt bé i d'una manera molt sincera el Sr. Bou— i que queden en una clara situació de desavantatge respecte de l'altra meitat. Nega que això siguin polítiques progressistes: els que les defensen, els nacionalistes, són profundament reaccionaris perquè tenen una visió petita i provinciana del món, i tanquen un país o una regió amb el tema de la llengua.

Pels motius exposats, i per no caure en el xantatge nacionalista, el Grup Municipal de BxCanvi vota a favor de la proposició.

El Sr. SUBIRATS manifesta que el Govern municipal vol continuar defensant el caràcter plurilingüe del país com una riquesa i un bé a preservar i protegir des dels poders públics, i informa que des del 2010 només s'han presentat 20 peticions relacionades amb qüestions d'usos lingüístics de la institució (9 a la síndica, 7 al síndic de Catalunya i 4 al defensor del poble, i el 2019, de 180.000 alumnes matriculats al sistema educatiu català, hi va haver cinc peticions relacionades amb temes lingüístics, i el 2020, una. No entén, doncs, com s'ha construït el fantasma de la desaparició del castellà o del predomini del

català sobre el castellà.

A continuació, cita la directora general de la UNESCO, que el Dia Internacional de la Llengua Materna d'enguany va dir que “les llengües maternes són font d'inclusió social, innovació i imaginació; incorporen la diversitat cultural, i són instruments de pau, així com un factor, en el context del segle XXI, d'integració i de cohesió fonamental”. Afirmar que dir que defensar això és fer el caldo gros a l'independentisme és una confusió total que només té sentit des d'un partit polític que ha construït la seva identitat a partir del conflicte lingüístic.

Pels motius exposats, el Govern vota en contra de la proposició.

La Sra. GUILARTE subratlla que el model dels independentistes és el d'una educació monolingüe per a la ciutadania i una educació plurilingüe en col·legis privats, que són els únics que la garanteixen, per a ells i per als seus, un model amb el qual redueixen la competitivitat i el futur dels nens catalans, excepte dels seus, que sí que tenen dret a adquirir aquesta competitivitat.

Lamenta que el PSC, un cop més, s'amagui quan es tracta aquest tema i torni a fer el joc als independentistes, sense donar la cara —no ho farà mai— pel respecte als drets lingüístics de la ciutadania, uns drets que fa anys que vulneren tant el PSC com BC, que deixarien orfes i desemparats la majoria de castellanoparlants de la ciutat, i subratlla que el Govern municipal només s'adreça en català i en castellà a la ciutadania quan fa propaganda electoral de la Sra. Colau, que fins i tot es justifica per haver fet ús del castellà a les seves xarxes socials, la qual cosa és vergonyosa.

Dit això, subratlla que el Govern municipal tracta els ciutadans castellanoparlants com si fossin ciutadans de segona, i fins i tot el Grup Municipal de Cs fa anys que reclama que se'l respecti i no es tradueixin les seves intervencions ni les iniciatives que presenta, la literalitat i el sentit absolut de les quals s'arriba a modificar a les actes, a les comissions, als plens i als ordres del dia.

Per tot això, al Grup Municipal de Cs no el sorprèn que determinats grups votin en contra de la proposició, ja que són els mateixos grups que subvencionen plataformes xenòfobes que tenen com a finalitat assenyalar públicament els ciutadans i els negocis que utilitzen l'espanyol com a llengua habitual.

Per acabar, subratlla que no aprovar aquesta proposició significa deixar abandonats, un cop més, la majoria dels ciutadans de Barcelona, que són castellanoparlants.

La Sra. SENDRA lamenta que, malgrat totes les intervencions que han aportat dades i informació, continui la confusió que té la Sra. Guilarte. Comenta que en aquest moment dir que la vulneració dels drets lingüístics és sobre el castellà és una ficció encara més aberrant, i no acceptar que la immersió lingüística ha estat una eina eficaç per a la cohesió i l'equitat en aquest país és no veure ni analitzar el progrés dels darrers vint anys. D'altra banda, insisteix que, a parer seu, el debat ideològic és sobre l'hegemonia i la diversitat, i no sobre una visió petita d'un país, al contrari: aquest país sempre ha defensat la seva llengua i ha connectat amb altres llengües, amb altres cultures i amb el món.

El Sr. MASCARELL diu a la Sra. Guilarte i al Sr. Valls que els reaccionaris són ells, i recorda una frase que va pronunciar fa poc el portaveu del Grup Municipal de BxCanvi: “Classes en bretó, basc o català? No, de cap manera. La República és una unitat i té una llengua que és el francès”.

El Sr. VALLS aconsella al Sr. Mascarell que no llegeixi la Sra. Rahola, que és qui diu mentides.

El Sr. SUBIRATS exposa algunes dades de l'enquesta de l'IDESCAT sobre usos lingüístics feta el 2018: el 25% de la població de Barcelona ha nascut fora de l'Estat; hi ha 500.000 persones que reclamen conèixer i aprendre el català —el Consorci de Normalització Lingüística de Barcelona és el primer de tot Catalunya amb classes de català els dissabtes i els diumenges i per a totes les edats—, i en les relacions i les comunicacions amb les administracions locals i la Generalitat s'usen de forma similar el català i el castellà (el 33,8% hi fa servir el català, el 33,7%, només el castellà, i la resta, totes dues llengües).

Demana que no es construeixin fets que no tenen una base empírica i real, que es deixi de treballar a partir de notícies falses, i que es treballi realment sobre el fet demostrat històricament que la gent d'aquest país veu en el català una font de progrés social i personal, i que hi ha un interès clar de tothom que arriba per aprendre el català.

Observa que això no treu que la població de la ciutat tingui un interès enorme per conèixer la llengua que més es parla a tot el món com a primera llengua, el castellà —pregunta qui pot estar interessat a no conèixer aquesta llengua—, i insisteix que s'està construint un fantasma sobre el conflicte lingüístic que no té raó de ser.

A continuació, diu a la Sra. Guilarte que, a més de la normativa ja esmentada, la Llei de política lingüística diu que a les administracions locals s'ha d'utilitzar de forma general el català (article 9). Així, en aplicació de la normativa vigent, no hi ha l'obligació de fer les publicacions i les campanyes de publicitat en ambdues llengües. A més, insisteix que és un fet que hi ha moltes persones que volen aprendre català i que van a classes de català, perquè això forma part de la normalitat d'aquest país.

Per acabar, comenta que, a parer seu, tot plegat demostra que el model d'immersió que s'ha seguit en aquest país aporta cohesió social, i, a parer del Govern, cal mantenir aquest model.

ES REBUTJA aquesta proposició / declaració de grup amb trenta-tres vots en contra —emesos pels Srs. i les Sres. Colau, Subirats, Sanz, Pérez, Martí Grau, Badia, Martín, Rabassa, Serra i Tarafa, pels Srs. i les Sres. Collboni, Bonet, Batlle, Ballarín, Escudé, Marcè, Alarcón i Riera, pels Srs. i les Sres. Maragall, Alamany, Puig, Benedí, Coronas, Baró, Sendra, Zañartu, Castellana i Gassol, i també pels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Vila, Mascarell i Martí Galbis—, i vuit vots a favor de la resta de membres del consistori.

Del Grup Municipal Barcelona pel Canvi:

2. – (M1923/1467) El Plenari del Consell Municipal acorda instar el Govern municipal a 1) Crear, abans del proper plenari, una taula de treball amb les quinze empreses que més ocupació generen a Barcelona per tal que aquestes presentin una llista de propostes i mesures sobre com impulsar la creació d'ocupació des de l'acció del Govern municipal.

I

- 2) Presentar els resultats d'aquesta taula de treball abans del plenari del mes de gener.

El Sr. VALLS exposa que la caiguda de l'activitat econòmica expressada en la variació anual del PIB prevista per al 2020 a la ciutat avui se situa entre el 9,5% i l'11% respecte al 2019, i en sectors com el comerç, l'hostaleria, el transport, la informació i les comunicacions i la cultura, alguns dels sectors més importants de la ciutat, la variació podria ser de fins el 16,9%.

Posa de manifest que aquesta caiguda de l'activitat ha suposat un augment de l'atur a Barcelona amb creixements percentuals més elevats que els de Catalunya i la resta

d'Espanya: segons dades del tercer trimestre del 2020, a la ciutat l'atur ha pujat 3,6 punts percentuals (del 9,4% al 13%), mentre que la mitjana de Catalunya i d'Espanya ha crescut 2,4 punts. Per tant, cal centrar bona part de l'actuació municipal en el combat contra l'atur, un dels principals determinants de situacions de vulnerabilitat i pobresa que preocupen tothom.

A continuació, explica que aquesta proposició consta de dos punts concrets: constituir una taula de treball amb les quinze empreses que més ocupació generen a Barcelona, i presentar els resultats i les propostes d'aquesta taula el primer trimestre del 2021. A parer seu, és una oportunitat perquè la part del Govern municipal que es fa dir *business friendly* realment ho sigui.

Considera que la proposició és necessària, ja que amb l'actual conjuntura econòmica, les pimes, que poden suposar més de la meitat de l'ocupació a Barcelona, difícilment podrien contractar més persones, de manera que caldrà treballar en el marc dels ajuts provinents de l'Estat, de la Generalitat o de l'Ajuntament per ajudar-les a mantenir l'activitat i l'ocupació, però qui tindrà múscul per generar nous llocs de treball i per acompanyar la represa econòmica seran les grans empreses de la ciutat, que generen una ocupació indirecta que sovint ajuda a mantenir vives moltes pimes i amb les quals cal establir complicitats. El Grup Municipal de BxCanvi entén que aquestes empreses estan disposades a col·laborar amb la institució municipal, com s'ha vist a Madrid, on aquestes empreses han ajudat, per exemple, a finançar el test de la covid-19.

D'altra banda, considera que és una proposició útil, ja que pot ajudar tots els grups municipals a entendre quines mesures poden facilitar la creació d'ocupació que, en definitiva, ajuda milers de famílies que generen ocupació real (en altres països han implementat mesures similars de cooperació entre el sector públic i el privat).

Per acabar, demana a la resta de grups que donin suport a aquesta proposició concreta, necessària i útil perquè l'Ajuntament escolti les grans empreses de la ciutat i pacti amb elles per ajudar-se mútuament a generar nous llocs de treball i garantir-ne els ja existents.

El Sr. CASTELLANA exposa que a Catalunya les grans empreses generen 870.000 llocs de treball, mentre que les pimes en generen 2 milions (dades de 2018), gairebé 2,5 vegades més que les grans empreses, i l'esperit de les polítiques d'ocupació que s'han desenvolupat a la ciutat els darrers anys o fins i tot les darreres dècades, que coincideix amb el que defensa ERC, és precisament el de parlar amb tothom. Entén que, si bé el Sr. Valls hi feia referència al principi de la intervenció, la iniciativa no va en el mateix sentit, sinó que defensa un model de poques grans empreses, molt vinculat a determinades elits, i no fa èmfasi en el teixit productiu real de la ciutat.

Subratlla que les polítiques públiques d'ocupació es fan amb diàleg social amb la participació d'agents, sindicats, patronals, organitzacions empresarials, organitzacions de cooperatives i d'iniciatives de l'economia social, etcètera, perquè el món és molt plural, no es redueix a quinze empreses, i Barcelona tampoc no es redueix a quinze empreses, sinó que, afortunadament, té un ecosistema econòmic molt divers en el qual moltes iniciatives que no són precisament de grans empreses estan generant, en aquests moments, molta ocupació, per exemple en l'àmbit tecnològic o alimentari, en què molt comerç vinculat a aquestes empreses no es pot veure representat per aquestes quinze grans empreses.

El Sr. MASCARELL manifesta l'opinió del Grup Municipal de JxCat que aquesta proposició no acaba d'aportar claredat a la situació actual, sinó que més aviat hi introdueix confusió, atès que, si bé és evident que s'ha de parlar amb les empreses petites, amb les grans i amb les mitjanes, ja s'ha fet el procés del Pacte per Barcelona,

del qual emanava un procés de treball en el qual estava convidat i hauria de seguir estant convidat tothom per treballar conjuntament. Així, a parer d'aquest grup, no és necessari plantejar ara aquesta proposició, que té un punt de mimetisme respecte d'algunes propostes que s'han fet a Madrid i a altres ciutats, que no acaben de transmetre la idea exacta del que és la societat empresarial en aquest país.

Dit això, subratlla que a Barcelona el 72% de l'ocupació la generen les pimes, on treballen, per tant, pràcticament tres de cada quatre treballadors.

Conclou que cal deixar clar que es treballa amb tots els sectors per tal que sigui a partir de tots ells que es trobin les solucions que el país necessita.

El Sr. SIERRA diu al Sr. Valls que aquí quan no se sap ben bé què fer amb una cosa, es crea una comissió, i quan no es té ni idea de què fer, es crea una taula de treball, però en tots dos casos el resultat és el mateix: es perd el temps i no es resol absolutament res.

Tot seguit, pregunta quines són les quinze empreses que generen més ocupació —potser entre elles hi ha Amazon i aleshores es genera un conflicte i l'alcaldeessa ven menys llibres—, i per què en són quinze i no trenta, i manifesta l'opinió del Grup Municipal de Cs que les administracions no han de crear ocupació —no és competència seva—, sinó crear les condicions favorables perquè autònoms i empreses de qualsevol mida puguin dur a terme la seva activitat, generar ocupació i créixer.

Per acabar, manifesta l'opinió que és difícil instruir el Govern municipal i que deixi de veure l'empresari com l'enemic.

El Sr. BOU expressa el vot favorable del Grup Municipal del PP, que tant en aquest mandat com en els anteriors ha defensat la col·laboració publicoprivada per fer avançar Barcelona, una col·laboració necessària en les èpoques bones i encara molt més en les dolentes, quan esdevé imprescindible.

Tot seguit, observa que, quan es parla de recursos, no només es fa referència als recursos econòmics, sinó també als intangibles que poden aportar tant les grans empreses com les pimes, com ara el saber fer de la seva activitat diària. Aquest grup troba encertat que a l'hora de pensar les polítiques d'ocupació es tingui en compte el coneixement i les millors pràctiques de les empreses de la ciutat que generen més llocs de treball.

A continuació, subratlla que comptar amb aquest tipus d'empresariat no hauria de ser una excepció, sinó la predisposició habitual del Govern. Lamentablement, però, aquesta no és la seva prioritat, i està més acostumat a fer declaracions o a prendre decisions unilaterals que a discutir amb els agents comercials o econòmics. Per exemple, en relació amb l'ampliació de l'aeroport o amb els canvis de mobilitat de la ciutat només s'ha comptat amb determinats sectors. El Grup Municipal del PP espera que el Govern rectifiqui, i hi continuarà insistint.

El Sr. COLLBONI qualifica la proposta de pertinent i de coherent amb allò que s'ha de fer en unes circumstàncies de crisi excepcional com l'actual, en què la prioritat del Govern municipal ha estat la petita economia de la ciutat. Així, s'han invertit més de 30 milions directament en el teixit econòmic de la ciutat, autònoms i pimes; el proper dilluns se signarà el conveni de col·laboració amb la PIMEC; s'han impulsat plans extraordinaris d'ocupació a favor de la creació d'ocupació; s'ha subvencionat la contractació directa per part de les pimes, i s'han impulsat 76 projectes d'economia de proximitat als barris, entre altres accions. Observa, però, que això no és incompatible amb el fet de tenir una política de relació institucional i econòmica amb les grans empreses de la ciutat i del país, sinó tot el contrari: és complementari, s'ha de fer i, en certa manera, ja s'està fent, amb empreses —no sap si en són quinze o vint-i-cinc— com ara Endesa, Telefónica, CaixaBank, Seat, Agbar, Naturgy, Sacyr, Damm, Vueling,

Cellnex, Vodafone o Puig, mitjançant fons europeus —moltes d'aquestes empreses impulsen projectes a fons europeus en els quals la ciutat hi hauria de ser—, projectes tractors que generen ocupació i que ajuden el teixit de les pimes a crear ocupació —cal que estiguin alineats amb les estratègies polítiques i d'horitzó compartit des del punt de vista econòmic—, i la creació de llocs de treball, que és allò que preocupa més quan es pensa en el moment que passi la pandèmia i s'hagin de començar a retirar els ajuts que en aquests moments s'estan donant, sobretot l'Estat.

Dit això, indica que el Govern dona suport a la proposició, ja que en comparteix l'esperit, i caldrà veure com s'acaba formalitzant, i repeteix que ja s'ha començat a treballar en aquesta línia, i que és perfectament compatible donar suport a la petita economia i alinear la gran economia de la ciutat que ha d'ajudar a sortir d'aquesta situació.

El Sr. VALLS diu al Sr. Sierra que aquí han de ser útils i, per tant, fer propostes, no pas votar en contra de tot i callar quan arriben projectes amb una idea, i dona les gràcies als grups que han donat suport a la proposició.

Tot seguit, agraeix que el primer tinent d'alcaldia hagi dit que poden ser quinze empreses o vint-i-cinc, i observa que ha facilitat una llista molt clara del que són aquestes empreses, que, a més de representar llocs de treball directes i llocs de treball indirectes per a les pimes, també contribueixen a la força econòmica de Barcelona, de la metròpoli i de Catalunya, una força econòmica que ha fet el que és la marca Barcelona juntament amb molts altres elements.

D'altra banda, diu al representant del Grup Municipal d'ERC que aquí no hi ha representants dels uns i dels altres, sinó que tots són regidors, i que quan més tard presenti el prec sobre instar el Govern municipal a facilitar l'ajornament del pagament de l'IBI per a tots els locals comercials, especialment els de l'hostaleria i el turisme, li podria dir que és el representant dels comerços i de les petites empreses. Observa que això no té cap sentit i subratlla que el teixit econòmic d'una ciutat com Barcelona ha de funcionar amb totes les empreses, i aquest és el sentit d'aquest pacte, un pacte en el qual ell continua creient i que el Grup Municipal de BxCanvi continuarà treballant fins a l'últim moment perquè sigui una de les solucions a la crisi econòmica i social de la ciutat.

El Sr. CASTELLANA qualifica de molt preocupant que el Govern del PSC i de BC se sumin a aquesta iniciativa, i aclareix que el Grup Municipal d'ERC entén que s'ha de tenir relació amb tothom, evidentment, i que les polítiques d'ocupació s'han de fer amb concertació per garantir llocs de treball de qualitat i que tots els col·lectius se'n beneficiïn, però aquí del que estan parlant és de crear una mena de consell assessor de grans empreses, que legítimament tenen els seus interessos, però no sap si són compartits per tota la ciutat.

Assenyala que, com ha dit el mateix tinent d'alcaldia, a Barcelona qui genera més ocupació són les pimes, motiu pel qual aquesta mena de consell assessor de grans empreses no sembla que tingui gaire sentit i va en contra de l'esperit del Pacte per Barcelona, té una visió molt monolítica de l'economia i fa un flac favor al diàleg social i a la concertació com a formes de dissenyar bones polítiques d'ocupació que arribin a tots els col·lectius i a tots els barris de la ciutat.

Pels motius exposats, el Grup Municipal d'ERC vota en contra de la proposició.

El Sr. MASCARELL diu que res no és incompatible i que, evidentment, s'ha de parlar amb tothom —seria estrany que el Govern encara no hagués començat a parlar amb tot tipus d'empreses—, però han d'actuar amb coherència, ja que aquesta dona sentit a les coses i fa que la ciutadania entengui el que estan fent. Observa que la coherència implica

creure que el Pacte per Barcelona tenia una voluntat estratègica: suposadament, incorporava tot el conjunt de les dinàmiques empresarials de la ciutat (grans, petites o mitjanes), i dissenyava una idea de futur de la ciutat que implicava posar sobre la taula el talent dels professionals, les estratègies d'economia verda, les economies digitals, els sectors creatius, els sectors de salut i de qualitat, els sectors culturals, etcètera. Subratlla que tot això té a veure amb empreses grans, petites i mitjanes, i és important que tingui una continuïtat de fons, que les persones entenguin que finalment delimitaran el futur d'aquesta ciutat.

Demana que no es busquin solucions que fan olor de naftalina dels anys setanta, de models ja caducats, i que no impregnin d'aquesta confusió el conjunt de la resposta estratègica que ha de donar Barcelona, i pregunta quin sentit té, si ja s'està parlant amb tothom, posar sobre la taula un nou instrument que segurament servirà per fer una fotografia i prou, quan el que cal és donar continuïtat a les idees estratègiques del Pacte per Barcelona.

Pels motius exposats, el Grup Municipal de JxCat s'absté en aquesta votació.

El Sr. SIERRA diu al Sr. Valls que no pot tenir les expectatives gaire altes pel que fa a aquesta iniciativa si té en compte com funcionen les taules de treball i les comissions amb aquest Govern municipal, que és el mateix que va convocar els grups i multitud d'empreses i gremis a un pacte de ciutat que no va servir per a gaire més que perquè es fessin moltes fotos i publiquessin algun tuit. No obstant això, el Grup Municipal de Cs entén les bones intencions del Grup Municipal de BxCanvi i de la proposta, de manera que hi vota a favor, però sense gaires esperances que el Govern municipal, més enllà d'anuncis, tuits i informes, faci res en relació amb l'atur a la ciutat, que ha augmentat de manera considerable.

D'altra banda, insisteix que les institucions han de crear les condicions necessàries perquè torni l'ocupació a Barcelona, i diu al Sr. Collboni que per a això cal que ell s'imposi en un govern on impera el populisme i on l'empresa continua sent l'enemic. Demana al Govern que superi aquesta fase.

El Sr. BOU subratlla que absolutament totes les empreses són Barcelona i fan Barcelona i la seva àrea metropolitana i que, si bé és molt difícil fer-ho bé per a tots els sectors i hi ha sectors enfrontats, amb criteris de mercat diferents, el que no pot fer l'Ajuntament de cap manera és dir que no o tancar una porta a una empresa pel seu volum. Afegeix que cal ser conscients que el futur és el que és, agradi més o menys, i han de ser capaços de reconduir-lo i de fer-se càrrec de com van canviant les coses, tenint idees clares, per exemple, pel que fa a la defensa del comerç de proximitat —Barcelona segueix sent un gran aparador de botigues— i pel que fa a les botigues tradicionals, que no es poden perdre. D'altra banda, però, cal assumir la realitat, i seria un error dir que no a aquestes empreses.

El Sr. COLLBONI manifesta preocupació pel fet que els representants d'alguns partits que aspiren a ser hegemònics a Catalunya o a tenir la presidència a la Generalitat opinin com opinen de les grans empreses de Catalunya o que són a Catalunya, quan són aliades del desenvolupament i de la sortida de la crisi, i subratlla que no es pot plantejar la transformació del model econòmic en el sentit digital o en el sentit ecològic, per exemple de l'automoció, si no és amb empreses com la Seat o la Nissan; no es poden atreure inversions multimilionàries afavorides o no pels fons europeus Next Generation si no és en col·laboració amb les grans empreses tractores que generen riquesa per si mateixes i que generen riquesa a les empreses proveïdores —hi ha l'exemple de la Nissan, en què, per estar desatès el tema durant pràcticament una dècada, s'ha perdut

una gran oportunitat de reconvertir l'empresa, i en aquests moments no només es pateix per la continuïtat dels llocs de treball de la factoria, sinó també per les més de 200 pimes que en depenen només a Barcelona—, i no podria ser que no fos d'interès per al Govern municipal de Barcelona, com ho hauria de ser per al de la Generalitat —malauradament, no ho ha estat prou—, tenir un full de ruta compartit amb les grans empreses que han de generar riquesa a la ciutat, mitjançant la fórmula més adient —això no ho pot decidir només el Govern municipal.

Per acabar, insisteix que el Govern municipal —entén que molts ho han compartit— treballa en el seu dia a dia amb moltes d'aquestes grans empreses perquè les veu com a aliades del desenvolupament econòmic de la ciutat i del país que han d'ajudar i catalitzar els canvis que necessita el model econòmic en el sentit de la transformació mediambiental sostenible i en el sentit de la transició digital.

El Sr. VALLS comenta que aquestes grans empreses poden facilitar els fons europeus dels quals parlava el Sr. Collboni fa un moment, de manera que també en aquest sentit són creadores de riquesa.

D'altra banda, torna a donar les gràcies als grups que han donat suport a la proposició, i diu que el vot del Grup Municipal de Cs no podia ser diferent perquè era una proposta que portaven junts durant la campanya electoral.

S'APROVA aquesta proposició / declaració de grup amb deu vots en contra —emesos pels Srs. i les Sres. Maragall, Alamany, Puig, Benedí, Coronas, Baró, Sendra, Zañartu, Castellana i Gassol—, cinc abstencions —emeses pels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Vila, Mascarell i Martí Galbis—, i vint-i-sis vots a favor de la resta de membres del consistori, amb el text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal acorda instar el Govern municipal a 1) Constituir, abans de final de gener de 2021, una taula de treball amb les 15 empreses que més ocupació generen a Barcelona per tal que aquestes presentin una llista de propostes i mesures sobre com impulsar la creació d'ocupació des de l'acció del Govern municipal. I 2) Presentar els resultats d'aquesta taula de treball en el decurs del primer trimestre del 2021.

b) Proposicions amb contingut de declaració institucional

del Grup Municipal Barcelona en Comú:

– (M1923/1484) El Plenari del Consell Municipal acorda: Expressar el més absolut suport a la petició de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca i de la resta d'associacions en defensa del dret a l'habitatge, al Govern de l'Estat, per a l'aprovació immediata d'un nou decret que suspengui TOTS els desnonaments i talls de subministraments de famílies vulnerables que no tinguin l'alternativa d'un habitatge digne, segur i estable, adoptant les compensacions adequades, en el cas que fos necessari, en els desnonaments de petit propietari. La moratòria haurà de durar fins a l'entrada en vigor de la nova Llei d'habitatge que ha de regular, de forma definitiva, la impossibilitat de dur a terme desnonaments que no comptin amb un habitatge alternatiu, i donar, així, compliment a l'article 47 de la Constitució i a les diferents mesures que les Nacions Unides recomana a l'Estat espanyol per donar compliment als acords internacionals subscrits per Espanya en matèria de drets humans. No només per justícia social i en compliment dels drets humans, ni tan sols només per donar resposta a les indicacions que l'informe recent presentat pel Sr. Philip Alston, relator especial de

l'ONU sobre l'extrema pobresa, ni tan sols només per complir amb els dictàmens condemnatoris a Espanya per vulneració d'aquest dret, i amb les recomanacions que tots dos contenen, sinó també i molt especialment, per raons de salut pública. Avui més que mai, hi ha vides en joc.

La Sra. MARTÍN llegeix la proposició que la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca ha fet arribar a tots els grups i que compta amb el suport de BC, el PSC, ERC i JxCat:

Per salut pública i responsabilitat política, posem fi als desnonaments en plena pandèmia. Els més d'un milió de desnonaments que ha patit la societat espanyola des de l'inici de la crisi anterior, el 2008, ha estat una vulneració injustificable d'un dret humà i constitucional tan important com el de l'habitatge, suport d'altres drets fonamentals.

Com es pot comprovar per les dades del Consell General del Poder Judicial, els desnonaments segueixen sent una realitat quotidiana. Com indica l'últim informe de l'Ajuntament de Barcelona, en només cinc setmanes (del 14 de setembre al 23 d'octubre de 2020) es van dictar 443 ordres judicials de desnonament, que van afectar 1.211 veïns i veïnes, entre els quals hi havia 463 menors d'edat, en situació d'extrema vulnerabilitat. No obstant això, i tal com va indicar Leilani Farha, exrelatora d'habitatge de l'ONU, l'habitatge hauria de ser la primera línia de defensa davant la covid-19. Sembla que no és el cas ni a Barcelona ni a Espanya.

En temps de pandèmia se li està demanant a la ciutadania que faci tota mena de sacrificis i, en nom de la salut pública, se li retallen llibertats i capacitat de moviment; és insistent el requeriment de quedar-se a casa. El nostre estat social i de dret no pot, al mateix temps, mirar a una altra banda mentre continuen els desnonaments d'un sector important de la població: el de famílies i persones vulnerables, posant en risc la seva salut i la de totes.

El tercer trimestre portarà xifres demolidores de desnonaments, només cal fixar-nos en el gran nombre de convocatòries diàries que es fan per evitar-los per part de PAH Barcelona i dels nombrosos col·lectius que lluiten cada dia pel dret a un habitatge digne. Desnonaments, fins i tot de Bankia i de la Sareb, entitats amb la majoria del seu capital públic. Aquestes, per tant, amb més motiu, han d'actuar de manera coherent i compromesa amb l'article 47 de la Constitució.

La PAH i altres entitats socials vam indicar que les mesures inicials que es van aprovar per pal·liar els efectes de la covid-19 en temes d'habitatge van suposar un alleujament temporal per a moltes persones, però que eren clarament insuficients perquè deixaven sense protecció les famílies que ja estaven en vulnerabilitat amb anterioritat a l'esclat de la pandèmia, a les que tenien processos judicials en curs i a les que s'han vist obligades a viure en precari a causa de la manca clamorosa d'un parc públic d'habitatge, del qual sí que disposen països del nostre entorn. A més, la recent supressió de la moratòria de les hipoteques i dels talls de subministraments ha agreujat més la situació de vulnerabilitat de les famílies.

És per tot el que s'ha expressat anteriorment que fem la proposta següent al Consell Municipal: Expressar el més absolut suport a la petició de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca i de la resta d'associacions en defensa del dret a l'habitatge, al Govern de l'Estat, per a l'aprovació immediata d'un nou decret que suspengui TOTS els desnonaments i talls de subministraments de famílies vulnerables que no tinguin l'alternativa d'un habitatge digne, segur i estable, adoptant les compensacions adequades, en el cas que fos necessari, en els desnonaments de petit propietari. La moratòria haurà de durar fins a l'entrada en vigor de la nova Llei d'habitatge, que ha de regular, de forma definitiva, la impossibilitat de dur a terme desnonaments que no comptin amb un habitatge alternatiu, i donar, així, compliment a l'article 47 de la Constitució i a les diferents mesures que les Nacions Unides recomana a l'Estat

espanyol per donar compliment als acords internacionals subscrits per Espanya en matèria de drets humans, no només per justícia social i en compliment dels drets humans, ni tan sols només per donar resposta a les indicacions que l'informe recent presentat pel Sr. Philip Alston, relator especial de l'ONU sobre l'extrema pobresa, ni tan sols només per complir amb els dictàmens condemnatoris a Espanya per vulneració d'aquest dret, i amb les recomanacions que tots dos contenen, sinó també, i molt especialment, per raons de salut pública. Avui més que mai, hi ha vides en joc.

La Sra. BARÓ agraeix a la PAH, en nom del Grup Municipal d'ERC, la possibilitat de debatre aquesta iniciativa al Plenari, i vota a favor de la proposició amb un sí contundent i combatiu, ja que, malauradament, serà molt difícil que aquesta proposició canviï la realitat que ara s'està intentant canviar a Madrid. D'altra banda, aquest és un sí a la proposició perplex, ja que sembla mentida que a aquestes altures encara calgui defensar la necessitat d'una moratòria universal per a totes les persones en situació de vulnerabilitat i indefinida fins que canviï la situació, i és un sí tenaç, perquè aquest grup no deixarà d'insistir i de treballar fins que això sigui un assoliment.

Tot seguit, subratlla que ERC ha fet aquesta petició arreu: a la Comissió de Drets Socials, fa un mes (no va aconseguir el suport del Govern i, de fet, el PSC hi va votar en contra); al Congrés dels Diputats, juntament amb una esmena de Bildu i de Podem (el PSOE hi va votar en contra); al Parlament de Catalunya; a la Diputació de Barcelona (ni tan sols es van prendre la molèstia de respondre, no deu ser un tema important per a ells), i a tots els ajuntaments on governa (el PSC s'hi ha posat sempre de perfil).

Dit això, subratlla que, en la situació de crisi actual, l'objectiu que els ha de moure i que han de fer realitat és aprofitar tots els instruments i totes les escales per ser útils a la ciutadania, independentment d'on vinguin aquestes eines i aquests ajuts i de qui les estigui plantejant i impulsant. El Grup Municipal d'ERC celebra sincerament que avui els comuns portin aquesta iniciativa, perquè, més enllà de les picabaralles que comporta la pràctica política i de la manca d'entusiasme davant algunes iniciatives, és evident que aquesta és una lluita compartida i un compromís que es reconeixen mútuament. Retreu als socis del Govern, però, que avui aquí hagin corregut tots a fer-se la foto amb la PAH, mentre que a Madrid, on són els únics que poden posar-se d'acord i prendre una decisió, no ho facin, un fet incomprensible i, amb la situació actual, gairebé imperdonable.

Lamenta la manca d'eficàcia de l'univers dels comuns per incidir en aquesta presa de decisions a Madrid, així com l'exercici d'hipocresia que ha protagonitzat avui el PSC en fer-se la foto amb la PAH, quan aquest partit és el principal escull a Madrid per poder ampliar la moratòria de desnonaments, com demostra el seu posicionament institucional arreu. Espera que això d'avui sigui l'inici d'un canvi de posicionament real, i no pas un intent un xic desesperat d'intentar blanquejar les vergonyes del Govern espanyol, on estan governant. Demana a tothom que deixi de banda els tacticismes i les travetes i avantposi l'interès de les persones en situació de vulnerabilitat en una pandèmia que està fent autèntics estralls.

El Sr. MARTÍ GALBIS agraeix, en nom del Grup Municipal de JxCat, la iniciativa impulsada per la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca i la resta d'entitats que treballen pel dret a l'habitatge, que aquest matí s'ha presentat públicament i que finalment ha acabat cristal·litzant en una proposició assumida pel Grup Municipal de BC.

Tot seguit, observa que la greu crisi sanitària provocada per la covid se suma a la crisi anterior, una crisi econòmica i social molt forta que colpeja la societat. En aquest context, i sabent que els propers mesos podria continuar la tendència negativa, cal que tots facin passos valents per protegir les persones que més ho necessiten, i en aquest sentit va aquesta proposta, una proposta valenta que el Grup Municipal de JxCat fa molt de temps que ha fet seva. En relació amb això, fa èmfasi en el fet que la proposta

d'ampliació de la moratòria que també afecti la moratòria dels talls de subministrament energètic la va impulsar, reclamar i reivindicar el president Torra ja fa mesos, i JxCat va celebrar que el Govern de l'Estat establís aquesta moratòria, però considera que és un greu error diferenciar entre vulnerabilitat ocasionada per la covid i la que ja es patia prèviament, ja que qui era vulnerable el març del 2020, moment en què es va decretar l'estat d'alarma, ara encara ho és més.

Dit això, manifesta l'opinió d'aquest grup que cal protegir també el petit propietari per evitar que més persones caiguin en situació de vulnerabilitat —en molts d'aquests casos la renda de lloguer és dels pocs ingressos que poden percebre—, i vota a favor de la proposició. Observa, però, que aquesta iniciativa, impulsada inicialment per la PAH i altres entitats en defensa del dret a l'habitatge, la presenta el Grup Municipal de BC i va dirigida al Govern de l'Estat, compost pel PSOE i per Podem, de manera que són ells qui tenen la clau d'aquesta solució. Espera que l'anunci que tot just ha fet el vicepresident Pablo Iglesias que d'aquí a quinze dies hi haurà una solució no sigui un altre titular que després es queda en res, i que no aparegui un altre ministre del mateix Govern, com pot ser el Sr. Ábalos, del PSOE, per plantejar un altre tipus de solució que no doni resposta al que estan demanant aquí.

Per acabar, subratlla que cal una solució radical i definitiva, i diu a la Sra. Colau i a la Sra. Martín que mentrestant el Govern de l'Estat ha de fer moltes altres coses que no està fent, per exemple en relació amb l'ingrés mínim i els pagaments del SEPE.

La Sra. BARCELÓ indica que el Grup Municipal de Cs s'absté en aquesta votació, i diu als membres del Grup Municipal de BC que han de recordar que no estan darrere les pancartes, sinó governant, amb responsabilitats a l'Ajuntament de Barcelona, al Govern de Madrid i a l'Àrea Metropolitana, i no estan gestionant el problema de l'habitatge perquè no en saben. Els pregunta on han quedat les promeses electorals que parlaven del dret a l'habitatge per a tothom, i subratlla que ara, de sobte, com que no saben gestionar el problema de l'habitatge, s'han inventat aquesta nova modalitat que és instar els seus companys.

Insisteix que el Govern, que ja fa cinc anys que governa a la ciutat, hauria de governar i no delegar responsabilitats, i posa de manifest que a Barcelona hi ha moltíssimes famílies que estan patint: ja abans de la pandèmia, a la ciutat hi havia més d'un 24% de persones en risc de pobresa i d'exclusió social, i les solucions, que han de venir de les administracions públiques, no arriben. D'altra banda, diu que no tot és admissible, i recorda que a la darrera sessió de la Comissió de Drets Socials va preguntar a la Sra. Martín què opinava de l'ocupació il·legal i no li va contestar, tot i que tenia temps per fer-ho, però el Grup Municipal de BC de vegades confon la gent i és molt permissiu amb l'ocupació il·legal, de la qual és còmplice. D'altra banda, subratlla que la Constitució, a la qual va fer referència la Sra. Martín en aquella sessió, a més de llegir-la s'ha de respectar, de manera que no es pot envair la propietat privada.

Tot seguit, remarca que el petit propietari, a qui potser el pis que té en lloguer li permet arribar a final de mes, no s'ha de fer càrrec d'allò que l'Administració pública no fa, i remarca també que, quan s'és còmplice de l'ocupació il·legal, s'hi destinen diners que haurien de destinar-se a habitatge. Per exemple, la Sra. Colau el 2017 va regularitzar una ocupació il·legal a Gràcia —fins i tot li va fer les obres—, una ocupació que ara es vol fer fora perquè no paguen les quotes ni presenten les memòries.

En darrer lloc, diu al Grup Municipal de BC —insisteix que ara no està darrere la pancarta, sinó governant— que el que hauria de fer, entre altres coses, és donar una solució a les 500 famílies que tenen adjudicat un habitatge a Barcelona i no el reben perquè no n'hi ha; donar més recursos a l'oficina d'habitatge de la Zona Nord, tal com reclamen insistentment, i obrir l'oficina de la Zona Nord a Nou Barris —pregunta quan

s'obrirà, i anuncia que el Grup Municipal de Cs portarà una proposta sobre aquesta qüestió a la propera sessió del Plenari—, accions que pot impulsar l'Ajuntament de Barcelona sense delegar responsabilitats en Madrid.

El Sr. RAMÍREZ posa de manifest que el Govern presenta poques mesures en relació amb el problema de l'habitatge a Barcelona i, quan ho fa, gairebé mai no són mesures eficients —una de les seves mesures estrella és la modificació del PGM per destinar la cessió del 30% de grans rehabilitacions i reformes a la construcció d'habitatge protegit—, i li retreu que li agradin tant els focs d'artifici des del punt de vista polític encara que sigui a costa dels més necessitats. Aquesta iniciativa n'és un bon exemple.

Afegeix que el Grup Municipal de BC amb aquesta iniciativa trasllada la responsabilitat a un tercer, com fa sempre, i en culpa la resta: fa anys, a l'inici del seu mandat, culpava del problema de l'habitatge els apartaments turístics, els hotelers, les terrasses i el turisme en general, que “expulsava els veïns més necessitats dels seus barris”; més tard, en culpava la LAU, però ara, sense turisme i amb la LAU reformada, els problemes continuen, perquè la política del Govern, que no té una planificació adequada, és erràtica, i ara el Grup Municipal de BC, amb aquesta proposta, diu que el problema són els propietaris i que s'ha de complir la llei, i sol·licita suport per a una petició de la PAH que demana que se suspenguin tots els desnonaments i talls de subministraments a les famílies vulnerables, però el que intenta amb aquesta proposició és amagar la seva inoperància.

Subratlla que, com que són incapaços com a Govern municipal de donar una sortida raonable a la crisi de l'habitatge a Barcelona i a les necessitats dels més vulnerables, traslladen el problema a tercers, en aquest cas als propietaris d'habitatges. A més, normalment distingeixen entre grans tenidors i petits propietaris, però en aquest cas la proposició els inclou a tots, quan hi ha molts ciutadans, especialment persones grans, als quals les rendes dels immobles els serveixen per completar els ingressos mensuals, i algunes famílies necessiten aquestes rendes per viure.

D'altra banda, observa que la modificació que es pretén aprovar avui per decret és un canvi en les regles del joc que no contribuirà gens a millorar el mercat de lloguer de Barcelona, i subratlla que la moratòria universal que es proposa és una barbaritat i és inviable. Pregunta al Govern, que continua sense reconèixer que no sap com fer front a les necessitats d'habitatge de la ciutat, si de debò pensa que els petits propietaris estaran disposats a llogar amb entusiasme els seus habitatges en el mercat del lloguer quan la proposta es posi en marxa, i demana als grups que donen suport a la proposició que assumeixin ells la responsabilitat, que incloguin a les ordenances que, en el cas de desnonament, sigui l'Ajuntament de Barcelona, i no els petits propietaris ni els grans tenidors, qui garanteixi a l'arrendatari un habitatge digne.

Per acabar, explicita que el Grup Municipal del PP vota en contra de la proposició; pregunta a la Sra. Martín si és que no vol aplicar-se a si mateixa el que exigeix a tercers per donar resposta a les necessitats d'habitatge, i li demana més valentia política a l'hora d'aplicar polítiques d'habitatge a la ciutat.

La Sra. PARERA diu al Grup Municipal de BC que no té cap credibilitat en matèria d'habitatge quan fins i tot s'esmena els seus propis pressupostos al Congrés i el seu soci de govern li rebutja l'esmena perquè és més fàcil “colar-la per la porta del darrere” en un consell de ministres, i subratlla que aquest grup transita permanentment per una línia molt fina entre la defensa del dret a l'habitatge i la defensa del dret a l'ocupació, i ara demana aturar tots els desnonaments perquè no ha estat capaç de donar resposta a les necessitats de famílies vulnerables en matèria d'habitatge durant els seus anys de mandat. A més, fa pagar la seva incompetència als propietaris, si bé en aquesta

proposició parla de compensacions per als petits propietaris —la resta sembla que no tinguin drets—, però no especifica quines mesures compensatòries té pensades ni com pensa pressupostar-les i regular-les.

Pregunta on queden els drets dels propietaris per al Grup Municipal de BC, que està confrontant dos drets constitucionals (el dret a l'habitatge i el dret a la propietat privada) només per culpa de la seva inacció i la seva inoperància els darrers anys, i insisteix que no han estat capaços de donar resposta a aquesta problemàtica.

Per acabar, explicita que el Grup Municipal de BxCanvi vota en contra de la proposició, i insta el Govern municipal a fer la seva feina: buscar solucions per a les famílies i no traslladar la responsabilitat a tercers, a propietaris que es veuran afectats per mesures com aquesta, també econòmicament.

El Sr. RIERA observa que, un cop més, és oportú posicionar-se en defensa del dret a l'habitatge i la protecció dels més vulnerables, i posa de manifest que el seu partit està a favor de l'aturada dels desnonaments, no només en el cas de les famílies vulnerables en temps de pandèmia i, per això, els ha aturat en dues ocasions: ho va fer amb el Reial decret 11/2020, de 2 d'abril, i amb el Reial decret 30/2020, de 29 de setembre, en vigor fins al 31 de gener. Està convençut que ho tornaran a fer mentre la situació d'alarma motivada per l'emergència sanitària continuï.

Tot seguit, subratlla que aquest partit està treballant pel dret a l'habitatge des de tots els fronts, amb les moratòries que tot just ha esmentat i amb la promoció pública d'habitatge per part de l'Ajuntament, amb els 3.000 habitatges que hi ha en marxa, el conveni marc de cessió de sòl que avui s'ha portat al Plenari, l'impuls del nou operador metropolità o el conveni signat entre el Ministeri d'Agenda Urbana i l'Ajuntament de Barcelona per a l'aplicació a la ciutat del pla "20.000 habitatges". Tot això, com diu la mateixa proposició, donant compliment a l'article 47 de la Constitució espanyola.

Dit això, indica que l'article 9 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que la Generalitat de Catalunya té competència exclusiva sobre les matèries d'ordenació del territori i del litoral, urbanisme i habitatge, i pregunta on és el Govern de Catalunya en la lluita pel dret a l'habitatge, ja que és evident que a Barcelona ni hi és ni se l'espera, que és el més trist.

La Sra. MARTÍN lamenta que tres dels partits de dretes del Plenari continuïn donant l'esquena al dret a l'habitatge, que continuïn sense haver après res i que continuïn defensant les polítiques que han provocat el desastre actual pel que fa a l'emergència d'habitatge, i subratlla que la Unitat Antidesnonaments de Barcelona, juntament amb les veïnes, està aturant el 90% dels desnonaments que s'ordenen a la ciutat, que afecten veïnes com ara la dona gran amb un 80% de discapacitat i amb greus problemes de salut que fa uns dies van real·lotjar d'urgència davant el tercer intent de desnonament en plena pandèmia; o com la veïna de la Rambla que s'està acompanyant per trobar una solució habitacional estable per a ella, que va haver de passar per un intent de desnonament amb moltíssima tensió i angoixa malgrat trobar-se en una situació de màxima vulnerabilitat, o com les famílies que no fa gaire van ser desnonades al bloc del carrer d'Aragó, propietat de Norvet, gran tenidor, que va incomplir el seu deure d'oferir un lloguer social i va exigir executar el desnonament sense miraments i sense tenir en compte, entre altres coses, que hi havia una nena que havia d'estar confinada al seu pis.

Dit això, agraeix profundament a les activistes de la PAH i de la resta d'entitats, col·lectius, Grup d'Habitatge, Sindicat de Llogateres, etcètera, la seva lluita diària per protegir aquest dret essencial de manera constant, any rere any, sense defallir ni tan sols en les condicions més adverses, activistes que avui, en plena pandèmia, a més, estan rebent multes per defensar quelcom tan bàsic com que tothom ha de tenir dret a un

habitatge, i activistes que, malgrat tot, continuen posant el cos per defensar persones que es troben en les situacions més febles i més vulnerables.

La Sra. PARERA qualifica de bastant lamentable que es vulguin fer blocs amb això entre ideologies polítiques, quan entén que tots comparteixen la necessitat de defensar i protegir les famílies vulnerables, i observa que l'únic que estan debatent és de qui és aquesta responsabilitat. A parer del Grup Municipal de BxCanvi, la responsabilitat és de l'Administració pública, però els grups del Govern eludeixen aquesta responsabilitat. Demana que es deixi de fer demagògia amb aquest tema i de portar-lo al terreny del simplisme absolut com es fa reiteradament.

El Sr. RIERA subratlla que el Grup Municipal del PSC està a favor de la nova moratòria i que ara el nou repte és tirar endavant la nova Llei estatal d'habitatge, cosa que s'ha de fer escoltant tothom, no només la PAH, sinó també els sindicats majoritaris (Comissions Obreres i UGT) i les confederacions veïnals, que segur que hi tenen molt a dir.

La Sra. MARTÍN subratlla que pensar que algun parc públic d'aquest món pot assumir 1.000 persones al mes que es queden sense casa és viure en la inòpia, i subratlla també que cal corresponsabilitat, especialment en la situació actual.

D'altra banda, remarca que és necessari habilitar ajuts per als petits propietaris perquè tinguin una compensació i que l'aturada del desnonament no els suposi un problema d'ingressos i de renda —això està previst a la proposta—, però els grans propietaris, que són causants de la situació, han de ser corresponsables de la solució.

S'APROVA aquesta proposició amb contingut de declaració institucional amb quatre vots en contra —emesos pels Srs. Bou i Ramírez, i també pel Sr. Valls i la Sra. Parera—, quatre abstencions —emeses pels Srs. i les Sres. Guilarte, Sierra, Barceló i Corbacho—, i trenta-tres vots a favor de la resta de membres del consistori.

Del Grup Municipal Partit Popular:

– (M1923/1477) El Plenari del Consell Municipal acorda: 1- Instar el Govern d'Espanya a tornar al Pacte constitucional en matèria educativa i a respectar la doctrina constitucional en les seves diferents sentències que garanteixen el dret de les famílies a triar el model educatiu i el centre on escolaritzar els seus fills, així com la presència al sistema educatiu dels centres d'ensenyament diferenciat com una opció pedagògica més a què les famílies tenen dret a accedir en condicions d'igualtat. 2- Respectar i complir l'article 27.3 de la Constitució, que obliga els poders públics a garantir el dret que assisteix els pares perquè els seus fills rebin la formació religiosa i moral que estigui d'acord amb les seves conviccions. 3- Adoptar les mesures oportunes perquè l'ensenyament de la llengua castellana i les llengües cooficials no sigui font de discriminació en l'exercici del dret a l'educació. 4- Estendre la gratuïtat a les etapes postobligatòries: batxillerat i formació professional, i configurar l'etapa d'educació infantil de 0-3 anys com una etapa voluntària i gratuïta, garantint que cap alumne quedi sense escolaritzar per raons socioeconòmiques. 5- Garantir l'existència i la gratuïtat dels centres d'educació especial tant a la xarxa pública com privada concertada com a elements importants d'un model educatiu especialitzat i plural que permeti elegir a les famílies l'opció més adequada als seus interessos i necessitats. 6- Incorporar les mesures de qualitat i d'excel·lència referents als països del nostre entorn per tal de superar els nivells de coneixements i competències exigibles als sistemes educatius en el marc europeu: avaluació transparent i rendició de comptes, autonomia dels centres, reforç de

la funció directiva, etcètera. 7- Respectar els cossos nacionals de professorat. En aquest marc, aprovar un sistema de selecció, formació i carrera professional per als docents que permeti situar en l'epicentre de la millora de la qualitat del sistema educatiu. 8- Implantar aquelles mesures que augmentin la cohesió i vertebració del sistema educatiu i garanteixin la igualtat d'oportunitats: - Creació d'un fons de cohesió territorial que permeti un finançament adequat de les comunitats autònomes i permeti actuacions preferents en aquelles zones geogràfiques o centres educatius que necessitin mesures de qualitat específiques. - Reforç de l'alta inspecció educativa per assegurar que el dret a l'educació sigui exercit en igualtat d'oportunitats a tot Espanya i que els ensenyaments s'imparteixen amb observança del que disposa la Constitució espanyola.

- Implantar una prova general de batxillerat, única a tot Espanya conduent a títol per tal de garantir uns nivells bàsics de qualitat en tot el sistema i assegurar la igualtat d'oportunitats en l'accés a la universitat. - Implantar un pla d'avaluació general del sistema educatiu, de periodicitat triennal, que permeti a l'estat disposar d'un diagnòstic precís del sistema i adoptar les decisions adequades per a la millora contínua d'aquesta. - Dissenyar un currículum comú a tot Espanya que representi el 65% dels ensenyaments comuns en els seus propis termes en aquelles comunitats autònomes sense llengua cooficial i el 55% en aquelles que tinguin llengua cooficial. 9- Avançar cap a la modernització i transformació del sistema educatiu. En aquest sentit: - Desenvolupar un pla integral per a la modernització i transformació digital del sistema educatiu avançant cap al ple domini, per part de tots els alumnes, de les competències digitals. - Incorporar l'obligatorietat en el sistema educatiu espanyol de l'aprenentatge d'una segona llengua estrangera. - Reforçar i modernitzar la formació professional dual adequant-la a les exigències del nostre model productiu. - Incorporar a la legislació bàsica un pla d'emergència educativa per a situacions de catàstrofes, crisis sanitàries o contaminacions greus. 10- Donar suport al recurs d'inconstitucionalitat anunciat pel Partit Popular contra la LOMLOE per garantir que no es vulneren drets recollits en la nostra Carta magna com la llibertat d'elecció o el dret a rebre educació en castellà, llengua oficial d'Espanya, segons marca l'article 3 de la Constitució. 11- Donar trasllat d'aquest acord al president del Govern i la ministra d'Educació i Formació Professional, així com als portaveus dels grups polítics amb representació al Congrés dels Diputats.

El Sr. BOU assenyala que aquesta proposició tracta de respecte, de dignitat i de llibertat, i amb ella el Grup Municipal del PP no defensa cap ideologia concreta, sinó drets recollits a la Constitució espanyola, una constitució democràtica referendada per la immensa majoria dels espanyols.

Dit això, subratlla que aquest grup, que creu en l'ensenyament a l'escola pública, entén que aquesta ha de ser de qualitat, ja que, si no ho és, cal recórrer a la concertada, i posa de manifest que l'escola pública sempre ha existit i sempre ha funcionat, però a la dècada dels vuitanta van començar a funcionar les escoles concertades, i ara cal defensar la voluntat dels pares, tant si volen portar els fills a l'escola pública com si els volen portar a la privada o a la concertada, que és la simbiosi de totes dues i és extremadament rendible per a l'Estat. D'altra banda, cal defensar també, per humanisme i per la bondat que s'hi respira, els centres d'educació especial. Remarca que entre totes les escoles se satisfà la demanda de tot tipus de docència i, per tant, la llibertat de tots els espanyols (tots han de tenir cabuda a les escoles).

A continuació, indica que la LOMLOE o Llei Celaá, que tot just s'ha aprovat al Congrés dels Diputats, es caracteritza per un sectarisme que arriba a trepitjar els pilars de la democràcia i drets fonamentals dels espanyols recollits a la Constitució del 1978; representa un projecte antiquat que no dona resposta als reptes que hauran d'afrontar les noves generacions, i no forma un sistema educatiu modern i flexible homologable als de

països de l'entorn. Explica que això és així, entre altres motius, perquè per reduir els alts índexs de repetició limita la possibilitat de repetir curs i permet obtenir el títol amb assignatures suspeses; perquè inclou l'esbiaixada memòria democràtica imposada per PSOE i Podem en els currículums educatius; perquè ataca el dret de les famílies i dels alumnes a triar el tipus d'educació que volen —Podem a les seves esmenes parla d'assignar centre educatiu, no pas de triar-lo, de manera que no hi ha llibertat—; perquè elimina el castellà com a llengua vehicular a Espanya, amb la qual cosa incompleix l'article 3 de la Constitució; perquè ataca l'educació especial, ja que obre la porta al traspàs en aproximadament deu anys de la majoria dels alumnes amb discapacitat a col·legis ordinaris (disposició addicional quarta de la Llei), la qual cosa implica, de facto, la desaparició d'aquests centres, i perquè ataca l'escola concertada, ja que, com ha dit, els pares perden la llibertat de triar el centre per als seus fills, atès que s'elimina el concepte de demanda social que regeix actualment. A més, prohibeix els concerts de l'educació diferenciada, ignorant la sentència del Tribunal Constitucional del 2018, en què declarava totalment constitucional i no discriminatòria aquesta opció educativa.

No entén la voluntat dels grups que governen d'interferir en aquest sentit, quan si existeixen les opcions educatives que existeixen és perquè hi ha famílies que les volen, i se les ha de respectar.

Davant això, el PP al Congrés dels Diputats ha presentat una esmena a la totalitat de la llei, que ha estat rebutjada, i 156 esmenes a l'articulat, de les quals el Govern només n'ha admès dues, amb la qual cosa demostra que mai no ha tingut la voluntat de consensuar amb el principal partit de l'oposició. Assenyala que les esmenes pretenen mantenir i augmentar la qualitat del sistema educatiu i protegir els drets fonamentals dels espanyols recollits a la Constitució: cal garantir el dret dels pares, com a primers responsables de l'educació dels seus fills, a triar el tipus d'educació i el centre educatiu on s'escolaritzaran els seus fills, ja que l'Estat responsabilitza els pares, evidentment, de coses que puguin ocórrer com a fets subsidiaris, i si els pares són responsables dels fills, han de tenir la potestat d'educar-los —si no, que l'Estat sigui responsable de tot, però això no funcionaria—; cal dur a terme plans i mesures que augmentin la cohesió del sistema educatiu i fomentin la igualtat d'oportunitats i no el totalitarisme, que vetllin pel dret dels espanyols a rebre l'ensenyament en castellà, la llengua oficial de l'Estat, i que reforcin la qualitat de l'ensenyament i del sistema d'elecció del professorat en àmbits nacionals, i cal potenciar l'autonomia dels centres tant pel que fa a l'organització com pel que fa a la gestió econòmica i pedagògica.

El Sr. MARAGALL comenta que el PP torna a estar en campanya, ben acompanyat en aquest tema, com sempre, per Cs, tant aquí com arreu de l'Estat, i avui s'hi ha afegit també el Sr. Valls, des del seu acreditat monolingüisme francès o, potser, nacionalisme francès, i afirma que l'objectiu de la proposició és actuar, com de costum, contra un govern progressista de l'Estat i contra el català i Catalunya com a realitats polítiques, culturals i lingüístiques, així com destruir el model educatiu català i, de passada, esborrar tot indici de personalitat diferenciada de Catalunya.

A continuació, observa que ni en la proposició ni en la intervenció del Sr. Bou —que, naturalment, ha fet en castellà— no apareixen ni un sol cop ni el català com a llengua ni Catalunya com a país, i sí que hi apareixen, en canvi, la uniformitat, l'homogeneïtzació, salvar la unitat d'Espanya i defensar l'escola privada i, molt especialment, el model d'educació segregada. Posa de manifest que el PP està repetint l'operació que el 2006 ja va llençar contra l'Estatut de Catalunya (ja ha iniciat la recollida de signatures i ha anunciat la presentació del recurs al Tribunal Constitucional), i afirma que aquest grup no és que vulgui defensar només la Llei Wert, sinó que gairebé vol tornar al model horrible del franquisme, en què l'escola pública es concebia com a oferta secundària, residual, refugi obligat dels qui no podien exercir el sagrat dret d'elecció de centre, i,

evidentment, amb el castellà com a llengua central i hegemònica i amb el català reduït a la condició de peculiaritat, de llengua per a la intimitat.

Dit això, subratlla que el castellà mereix molt més que ser utilitzat com a eina política contra una altra llengua, el català, la llengua pròpia del seu país i del país del Sr. Bou, a qui diu que aquesta proposició és la negació directa de Catalunya com a nació amb cultura, llengua i personalitat pròpies; és la negació de la realitat de Barcelona i de Catalunya com a ciutat i com a país: en vint anys s'ha passat del 6% al 25% de ciutadans d'origen divers, ni català ni espanyol, i avui a Barcelona es parlen 300 llengües, però el PP ni ho sap ni ho admet, com no admet el rol del model educatiu català amb la llengua del país com a eina central per convertir la diversitat en riquesa col·lectiva, en tret distintiu de Barcelona com a gran capital europea i mundial, i per això presenta una proposició que és tot el contrari a la que ha presentat la Sra. Sendra en nom del Grup Municipal d'ERC, una proposició que és exemple de voluntat transformadora, d'inclusió social, d'ambició de qualitat educativa i de concepció de l'educació com a peça central i definidora de la societat.

Per acabar, diu al Sr. Bou que no pot acceptar el pin que li ha regalat perquè la Legió no entrarà a casa seva si no és per la força, ja que és incompatible amb la seva concepció de la societat.

La Sra. MUNTÉ comenta que el Grup Municipal del PP està fent espots electorals del seu posicionament ideològic respecte a la recentment aprovada LOMLOE o Llei Celaá, i indica que el Grup Municipal de JxCat no entrarà a debatre punt per punt el que proposa, perquè és impossible, però sí que li recorda que Catalunya té competències en educació —sembla que ho hagi oblidat en redactar aquesta proposta—, i li diu que és d'una gran irresponsabilitat política utilitzar l'educació com a arma llancívola.

Tot seguit, subratlla que canviar les lleis educatives de dalt a baix cada vegada que hi ha un canvi de govern a l'Estat espanyol impedeix que hi hagi un sistema educatiu fort i consolidat, i observa que aquesta responsabilitat —o, més ben dit, irresponsabilitat— recau tant sobre el PP com sobre el PSOE. Observa, també, que no passa el mateix a països com Finlàndia, que obté un dels millors resultats en l'informe PISA i que té el mateix sistema educatiu des de fa molts anys, i demana als senyors del PP que, quan parlin d'excel·lència de països de l'entorn, es fixin en això, en els consensos polítics i socials fermes que permeten assentar un sistema educatiu i perfeccionar-lo.

A continuació, explica que el Grup Municipal de JxCat no comparteix el plantejament que ha exposat abans el Sr. Subirats, que també ha fet referència a Finlàndia, però per subratllar el pes de l'escola pública, ja que el sistema que hi ha aquí és ric, precisament, perquè està compost per centres sostinguts amb fons públics independentment de la seva titularitat, i això enriqueix i enforteix el sistema.

Insisteix que el fet que cada partit que arriba al Govern de l'Estat anul·li la llei anterior i en vulgui aprovar una de nova per canviar el sistema educatiu i controlar-lo no fa més que consolidar les deficiències del sistema, i especifica que ja s'han aprovat vuit lleis orgàniques d'educació en democràcia i ara el PP mostra, sense cap mena de dissimulació, la seva intenció de fer-ne una altra, d'uniformitzar el currículum escolar, de recentralitzar i d'interferir.

Observa que potser l'única cosa bona que té la nova llei educativa és que contraresta alguns dels efectes de la Llei Wert, la llei que volia espanyolitzar els alumnes catalans, i el Grup Municipal de JxCat considera molt preocupant el menysteniment de les llengües oficials i la desprotecció de la immersió lingüística, però no comparteix moltes de les crítiques que en fa el Grup Municipal del PP: el Grup Municipal de JxCat la rebutja perquè no planteja reformes ambicioses, no dona resposta a reptes tan importants com l'èxit escolar o la lluita contra l'abandonament, i tampoc no resol la universalització de

l'etapa 0-3 o l'allargament dels ensenyaments obligatoris fins als 18 anys.

Subratlla que a Catalunya fa més de deu anys que es va poder aprovar una llei pròpia, la LEC, que reconeix la pluralitat educativa, integrada a través del Servei d'Educació de Catalunya i un model d'escola catalana amb llengua i continguts. Afegeix que aquest és el camí i que, òbviament, cada partit té valors diferents (per exemple, alguns estan d'acord amb l'ensenyament segregat per raó de sexe, com el PP, i d'altres no, com JxCat).

Per acabar, explicita que el Grup Municipal de JxCat vota en contra d'aquesta proposició.

La Sra. GUILARTE subratlla que la nova llei d'educació és un atac a les famílies i al dret reconegut a l'article 27 de la Constitució, així com una autèntica imposició que prioritza la ideologia per sobre de la cerca de la qualitat educativa, i el Govern, format per socialistes i comuns, no ha estat capaç de desenvolupar una autèntica proposta de consens. Fins ara, cap govern d'Espanya ha estat capaç de fer-ho, però aquesta serà, sens dubte, la pitjor llei educativa, una llei amb la qual es vol aconseguir el separatisme i que torna a sacrificar els espanyols, que són convertits en ostatges i en moneda de canvi dels interessos partidistes. D'altra banda, és una llei absolutament retrògrada, exclouent i classista que pretén tapar el fracàs escolar i elimina el premi a la meritocràcia i a l'esforç. Els que la promouen entenen l'educació com una cosa ideològica i no com una cosa de futur, important per a la formació i el desenvolupament dels nens i els joves. També és una llei que posa traves a les famílies que volen optar per l'escola concertada o l'especial, que fan una tasca importantíssima i que estalvien molts diners a l'Estat (fins i tot li surt més barata que la pública), i una llei amb la qual perden tots els espanyols: només hi guanya el nacionalisme exclouent.

Insisteix que aquesta llei implica un retrocés, fa minvar la formació dels nens i els joves, perjudica el seu futur i, al final, no és més que una contrapartida a ERC per a uns pressupostos generals de l'Estat a mida dels Srs. Iglesias, Otegi i Rufián, i, per tant, dolenta per als espanyols.

Remarca que eliminar la llengua majoritària dels espanyols, l'espanyol, com a llengua vehicular, és eliminar la riquesa i la diversitat lingüística i cultural del país, i afegeix que, des de fa dècades, a Catalunya no es pot escolaritzar els nens a l'escola pública en totes dues llengües cooficials perquè els governs del PP i del PSOE ho han permès, han permès que es vulnerin els drets dels catalans.

Per acabar, assenyalava que no hi ha cap democràcia amb un règim lingüístic com el del model que promouen els separatistes, que exclou una llengua oficial que, a més, és la llengua materna de la majoria dels catalans, i subratlla que, un cop més, els socialistes permeten aquesta humiliació i donen ales a la xenòfoba Plataforma per la Llengua, que ha reivindicat l'autoria de l'esmena d'exclusió de la LOMLOE.

La Sra. PARERA observa que aquesta proposició del Grup Municipal del PP reflecteix un sentit totalment contrari al de la llei educativa que s'està tramitant ara mateix al Congrés, i qualifica de trist que s'hagi de demanar respecte a la Constitució, com fa aquesta proposició, ja que això hauria de ser bàsic, com també ho hauria de ser un pacte constitucional en matèria educativa, ja que una llei educativa s'ha de fonamentar en una estabilitat en el temps i en un gran consens, no només entre totes les forces polítiques, sinó també amb la comunitat educativa. En aquest sentit, recorda a ERC i a JxCat, que fan grans discursos parlant de consensos, que van votar a favor d'impedir a la comunitat educativa ser escoltada en el tràmit d'esmenes de la Llei Celaá.

A continuació, subratlla que també és molt trist haver de demanar amb una proposició que es respecti la doctrina del Tribunal Constitucional i el dret de lliure elecció de

centre, que inclou, entre altres, els centres segregats: els pares que hi vulguin recórrer han de ser lliures per fer-ho, i el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya acaba de donar un bon cop respecte d'aquesta qüestió a la Generalitat, que ha fet una persecució encoberta contra l'escola segregada.

Tot seguit, indica que també és bàsic permetre que es rebi educació també en castellà, i pregunta als grups que no hi estan d'acord si volen formar bé els alumnes o volen portar el debat nacionalista a les aules. Trobaria molt irresponsable que és busqués la confrontació per la llengua a les escoles per a rèdits electorals propis.

D'altra banda, diu que pensar que les concertades són elitistes és ridícul i demostra que no es coneix la realitat de les escoles, de les famílies, de la societat i de l'educació, i subratlla que, si realment preocupa que aquestes escoles siguin elitistes, el que s'ha de fer és finançar-les degudament i complir amb el que es deu a la concertada, cosa que la Generalitat no està fent.

Demana que es compleixi el que diu la llei i critica que, en lloc de treballar per l'excel·lència, es doni suport per camuflar uns resultats acadèmics, i que es vulguin unes generacions futures ignorants, que és el que sembla que es vulgui.

Per acabar, explicita que el Grup Municipal de BxCanvi vota a favor de la proposició, que estableix uns principis bàsics en els quals s'hauria de fonamentar tota llei educativa.

El Sr. SUBIRATS observa que, si bé és possible que la nova llei d'educació se situï en un àmbit de mobilitat i de canvi legislatiu excessiu, ha estat aprovada per majoria absoluta amb el suport de set partits polítics. Com a part d'aquesta majoria, els grups del Govern reafirmen el suport a aquesta llei i, per tant, voten en contra d'aquesta proposició, que apunta en una direcció totalment oposada a la visió que tenen aquests grups d'una escola de qualitat, compromesa amb la igualtat i que promogui la construcció d'uns valors compartits.

Dit això, nega que la LOMLOE suprimeixi la llibertat d'elecció d'escola: el que intenta corregir aquesta llei és el que a tot arreu es coneix com una situació de "descrematge" del sistema sanitari (en aquest cas, del sistema educatiu), que consisteix a carregar els malalts de més complexitat en el sistema públic. En aquest cas, es carreguen els alumnes amb necessitats educatives especials i amb més complexitat, en les escoles públiques, de manera que es facilita que les escoles concertades tinguin molta menys càrrega des del punt de vista de la inclusió. Subratlla que això és un tema clau perquè, en l'àmbit de les escoles privades i concertades, en molts casos no són les famílies les que escullen l'escola, sinó que és l'escola la que escull les famílies. És a dir, hi ha capacitat de selecció adversa, en què l'escola tria qui vol que hi vagi, i la LOMLOE no intenta suprimir l'educació concertada, sinó evitar aquest frau que es produeix. Observa que confondre la idea que escollir el centre educatiu és anar contra la llibertat seria com afirmar que tots els països d'Europa on el 90% de les escoles són públiques vulneren la llibertat.

Nega també que s'elimini la religió de les aules (s'hi manté, però deixa de qualificar-se com fins ara i els alumnes que optin per no cursar-la no estaran obligats a fer una "assignatura mirall") i que es posi en discussió l'educació especial. El que diu la LOMLOE és que hi ha dues vies per atendre persones amb necessitats educatives especials: o especialitzar o aconseguir que totes les escoles siguin capaces de tractar de manera inclusiva tota mena d'alumnes, de manera que, en lloc d'especialitzar, s'universalitzi la capacitat de tractament de la inclusió i la diversitat.

Indica que alguns grups confonen la igualtat amb l'homogeneïtat, quan el que intenta la Llei és mantenir i relacionar reconeixement amb redistribució, igualtat amb reconeixement de la diversitat. A parer seu, aquesta confusió és un dels problemes greus que hi ha.

D'altra banda, assenyala que parlar d'inspecció educativa centralitzada i de prova de batxillerat única és una altra manera de confondre igualtat amb homogeneïtat, i demana que es reconegui que hi ha dos valors igualment perseguibles que són la igualtat i la diversitat.

Sobre l'educació diferenciada, observa que, si bé és evident que cadascú ha de poder portar els fills on vulgui, l'educació diferenciada no pot finançar-se amb fons públics, perquè consolida prejudicis sexistes i els seus presumptes avantatges pedagògics no tenen cap fonament científic.

Respecte al castellà, entén que no val la pena continuar insistint en el que ja han dit, ja que abans ja ha comentat molts elements sobre aquesta qüestió, i considera que és bastant absurd seguir mantenint de manera molt forçada aquesta mirada tan esbiaixada sobre el contingut d'aquesta llei.

Pels motius exposats, tots dos grups del Govern voten en contra d'aquesta proposició.

La Sra. GUILARTE diu al Sr. Subirats que la Llei Celaá precisament elimina la diversitat, i qualifica d'aberració la immersió lingüística, que no és més que un sistema monolingüe, un model que internacionalment no reconeix ningú i ple de falsedats. Per exemple, és rotundament fals que els alumnes catalans tinguin un nivell d'espanyol superior al de la resta d'Espanya, ja que no es pot aprendre millor un idioma amb dues hores a la setmana que amb vint (a Catalunya ni tan sols es compleix el 25% d'hores en castellà que estableix la llei).

D'altra banda, la llei vulnera la igualtat d'oportunitats: els mateixos Srs. Pujol, Mas, Montilla i Junqueras han optat precisament pel model que defensa Cs, el de tres llengües vehiculars, per als seus fills, en centres privats, i el mateix exconseller d'Educació del tripartit, el Sr. Ernest Maragall, present a la sessió, reconeixia el 2007 que hi ha zones de Catalunya on els escolars tenen problemes per expressar-se correctament en castellà.

Per acabar, diu al Sr. Maragall que, efectivament, les llengües han de servir per comunicar-se, per unir i per progressar, no pas per dividir, per discriminar i per retrocedir, com pretenen el Govern i els seus socis.

El Sr. SUBIRATS llegeix un fragment d'un article del director de *La Vanguardia*, Jordi Juan, publicat el dimarts passat, que li va agradar molt: "El dominio del castellano está garantizado al final de la educación obligatoria en Catalunya. Lo ha estado, lo está y lo estará. Hay aspectos de la ley que se podrían hacer mejor, algunos en los que podemos discrepar, pero no se puede decir que el Gobierno quiere acabar con los centros de educación especial o que se quieren prohibir las clases de religión. Hay una vieja canción infantil que habla de que las liebres corren por el mar y por el monte las sardinas, pero ya va siendo hora de que se dejen de contar mentiras y además de forma tan intencionada".

ES REBUTJA aquesta proposició / declaració de grup amb trenta-tres vots en contra — emesos pels Srs. i les Sres. Colau, Subirats, Sanz, Pérez, Martí Grau, Badia, Martín, Rabassa, Serra i Tarafa, pels Srs. i les Sres. Collboni, Bonet, Batlle, Ballarín, Escudé, Marcè, Alarcón i Riera, pels Srs. i les Sres. Maragall, Alamany, Puig, Benedí, Coronas, Baró, Sendra, Zañartu, Castellana i Gassol, i també pels Srs. i les Sres. Artadi, Munté, Vila, Mascarell i Martí Galbis—, i vuit vots a favor de la resta de membres del consistori.

c) Precs

Del Grup Municipal Esquerra Republicana:

1. – (M1923/1482) Que el Govern municipal faci públic l'estudi de capil·laritat de la xarxa de bus de Barcelona que afirma haver realitzat, i que impulsi una nova fase de creació i revisió de línies de bus del barri, així com de la nova xarxa de bus (NxB), amb l'objectiu de millorar-ne l'accessibilitat, la freqüència i el servei.

El Sr. ZANARTU exposa que ja fa més de dos anys que es van implantar les dues darreres fases de la nova xarxa d'autobús, i més de vuit anys que se'n va implantar la primera, i, si bé el balanç global entén que en general és positiu, atès que el servei ha millorat, té alguns punts febles, entre els quals hi ha la manca de capil·laritat de la xarxa o la necessitat de microcirurgia, ja que s'ha passat d'un model d'autobús porta a porta a un model d'una xarxa d'autobusos que fomenta el transbord i la intermodalitat.

Observa que, en una societat en què la població cada dia és més gran i té més necessitats d'accessibilitat, cal fer èmfasi en l'accessibilitat total de la xarxa, no només dels vehicles, i, potser, donar un nou impuls als autobusos de barri, en una nova fase d'expansió del servei lligada a complementar la xarxa ortogonal. No en va sorgeixen múltiples demandes veïnals de millora de freqüències del bus del barri, com per exemple el 113 al barri de la Mercè, el 128 a Vallvidrera i les Planes, el 112 al Carmel o el 135 a Montbau, o demandes lligades a millores en el recorregut. D'altra banda, es reclamen nous busos de barri, per exemple a la zona de Farró-Galvany, per connectar amb el CAP Adrià i l'Hospital Plató —hi ha diverses demandes per millorar l'accessibilitat dels centres sanitaris o sociosanitaris—, i hi ha demandes de modificació del recorregut, per exemple, l'encreuament entre el V19 i el V23, atesa la massificació turística que hi havia al Park Güell, o la creació d'un bus horitzontal que connecti el barri de la Marina per la part baixa de Montjuïc.

Entén que el Govern municipal pot estar més d'acord o menys d'acord amb algunes d'aquestes reclamacions, però hi ha moltes d'aquestes demandes que avui no han trobat resposta, i la resposta constant que hi ha hagut per part de la regidora és que s'està en espera dels resultats d'un estudi de capil·laritat, de microcirurgia, a TMB, per veure quines línies de bus del barri es milloren, quines no i quines modificacions es fan a la nova xarxa d'autobús.

Per acabar, indica que el que demana aquesta proposició és que es faci públic aquest estudi de capil·laritat que fa temps que es reivindica, per veure com es pot avançar i que hi hagi una nova fase de millores de microcirurgia sobretot en el bus de barri i en la nova xarxa de bus.

La Sra. ALARCÓN agraeix el prec, que el Govern accepta, i comenta que de vegades la feina a fons necessita temps i, en aquest cas, hi ha hagut l'imprevist de la pandèmia. Tot i així, l'estudi de capil·laritat està fet i per al Govern en aquest moment és molt important tot el que té a veure amb l'apropament als centres hospitalaris, als CAP i als CUAP, un àmbit en què de vegades no és fàcil trobar la millor fórmula, però hi ha propostes i hi ha la manera de tirar-les endavant.

Dit això, assenyala que el 135 és un dels autobusos que ha de guanyar en hores de desplaçament, igual que altres autobusos de barri, i indica que la proposta del Govern és anar estenent a tots els busos de barri l'experiència pilot de bus a demanda que va començar fa dos anys a Torre Baró, que finalitza ara i que ha estat un èxit, una proposta que el Govern està convençut que serà una bona forma de tirar endavant.

Per acabar, explicita que faran públic l'estudi i les mesures, que, com sempre, s'han fet amb l'objectiu de millorar el transport públic.

ACCEPTAT

2. – (M1923/1481) Que es realitzi formació específica en el cos de la Guàrdia Urbana sobre les persones sense llar i un protocol d'intervenció específic en aquest àmbit concret que inclogui sempre l'acompanyament de personal, ja sigui del mateix cos de la Guàrdia Urbana o extern, amb aquesta formació.

El Sr. CORONAS posa de manifest que dissabte a la tarda van conèixer, a través d'una trucada del Sr. Batlle —la hi agraeix molt—, l'incident que va ocórrer entre la Guàrdia Urbana i una persona sense llar que, malauradament, va acabar amb dos trets i el Marjan ferit greu —el Grup Municipal d'ERC li desitja la recuperació més ràpida possible.

Tot seguit, indica que, després de veure les imatges i escoltar les explicacions, si bé els membres d'aquest grup no pretenen jutjar ningú, ja que no són ells qui han de valorar la intervenció que es va fer amb la informació de què disposen, sí que volen posar de manifest elements que els preocupen com a ciutadans i, sobretot, com a representants públics: després d'una trucada veïnal per molèsties, va acudir a la zona un nombre molt elevat d'agents i, malgrat que era evident que es tractava d'una persona sense llar i, per tant, en una situació de vulnerabilitat extrema, es va optar per seguir-lo i per intentar reduir-lo en lloc d'avisar Serveis Socials o algun agent especialitzat —a la Guàrdia Urbana n'hi ha de molt bons. El Grup Municipal d'ERC està convençut que amb una actuació diferent s'hauria pogut evitar el desenllaç que es va produir.

A continuació, recomana a tothom l'entrevista que s'ha fet al director d'Arrels Fundació, que, quan es refereix al funcionament del protocol d'intervenció, diu: “En Marjan no estava fent el que volia sinó el que podia. Un desplegament de sis agents i un furgó és totalment desproporcionat. Probablement el més adient hauria estat donar temps i que els agents caminessin al seu costat fins a aconseguir parlar amb ell per establir algun tipus de diàleg”.

Davant la intervenció que es va produir, el Grup Municipal d'ERC presenta aquest prec per tal que es faciliti formació específica al cos de la Guàrdia Urbana, així com un protocol d'intervenció específic en l'àmbit de les persones sense llar que inclogui sempre l'acompanyament de personal especialitzat.

La Sra. ALCALDESSA agraeix el prec, que fa referència a un fet absolutament excepcional que ha trasbalsat a tothom, així com el to constructiu amb què s'ha presentat, que fa que el Govern l'accepti.

Entén que, igual que al Govern i al grup proponent, a tots els regidors i regidores del Ple els preocupa l'estat de salut de Marjan, que, per sort, s'està recuperant bé. En aquest sentit, exposa que la regidora de Salut comunicava avui que de l'hospital informaven que estava sortint de la situació crítica, cosa que celebren, i esperen que es recuperi al més aviat possible. D'altra banda, el tinent d'alcaldia Albert Batlle, a part de la trucada que va fer als grups en un primer moment, ha comparegut aquesta setmana per dir que els fets ocorreguts no agraden a ningú i obliguen a revisar fins a l'últim mil·límetre l'actuació i els protocols.

Subratlla que el fet que la Guàrdia Urbana dispari un tret a la ciutat és una cosa que passa molt estranyament i que, de fet, ha de ser l'últim recurs, no es pot normalitzar. Per això, el mateix tinent d'alcaldia va anunciar, en nom de tot el Govern, que es revisarà tot allò que calgui revisar i les vegades que calgui.

A continuació, es mostra d'acord que cal respectar la investigació judicial que hi ha en curs, sobretot ella com a responsable institucional de l'Ajuntament, i col·laborar-hi en qualsevol cosa que es requereixi. El Govern, però, no només fa això, sinó que també ha obert una investigació interna a la Unitat d'Afers Interns de la Guàrdia Urbana, que té la instrucció del mateix cap de la Guàrdia Urbana de revisar absolutament tots els detalls d'aquesta actuació, que, hi insisteix, és excepcional.

En darrer lloc, confirma que el sensellarisme és una situació de vulnerabilitat social, i indica que la Guàrdia Urbana ja treballa amb protocols a tots els districtes amb taules compartides amb Serveis Socials, que fan que normalment els milers d'intervencions que es fan es resolguin sense incidents, però encara que només s'hagi produït un incident, és un incident greu i, per tant, cal revisar-ho tot i millorar el que es pugui.

El Sr. CORONAS comenta que d'aquí a una estona sentiran opinions d'altres grups que creuen que el prestigi del cos de la Guàrdia Urbana implica altres coses, i pregunta a aquests grups si pensen que la Guàrdia Urbana amb pistoles Taser serà prestigiada. A parer seu, avui és molt important el missatge que emeti el Plenari Municipal precisament pel prestigi i per tenir la millor policia possible a la ciutat, cosa que requereix vetllar perquè els protocols i els instruments siguin precisament perquè la policia tingui la millor cura possible de les persones, especialment de les que es troben en situació de màxima vulnerabilitat.

La Sra. ALCALDESSA es mostra completament d'acord amb les paraules del Sr. Coronas i torna a donar-li les gràcies.

ACCEPTAT

Del Grup Municipal Junts per Catalunya:

– (M1923/1479) Que l'Ajuntament de Barcelona adapti la seva normativa interna, amb caràcter immediat, per tal que els treballadors i treballadores de l'Ajuntament, que duen a terme tasques totalment presencials i que no tenen opció a fer la seva feina en modalitat de treball a distància, puguin accedir als mateixos beneficis de conciliació que aquells establerts per la Generalitat de Catalunya (Resolució PDA/2554/2020, de 16 d'octubre i la instrucció 5/2020, de 24 de maig).

La Sra. MUNTÉ explicita que a l'Ajuntament hi ha diversos col·lectius de professionals que, per les característiques de la seva feina, han de desenvolupar-la de manera cent per cent presencial, com és el cas de les educadores d'escola bressol —és una plantilla eminentment feminitzada—, i aquest fet comporta que, quan el grup del fill o la filla d'una d'aquestes treballadores està confinat però el fill o la filla no són positius, han de fer vida normal i anar a treballar, sense beneficiar-se dels mateixos drets que un treballador o treballadora que treballi per a l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Així, les treballadores que es troben en aquesta situació i no poden deixar el fill sol, si tenen parella i aquesta pot fer teletreball o vacances ho poden resoldre, però si no, estan agafant permisos sense sou, quan no tothom pot fer-ho ni es pot traspasar aquesta responsabilitat als metges, que ja han dit públicament que no és tasca seva donar permisos retribuïts encoberts perquè en aquest cas l'Estat espanyol no és capaç de fer-ho. Demana a l'alcaldeessa que parli amb els representants sindicals de l'IMEB perquè li'n donin més exemples.

Dit això, manifesta el parer del Grup Municipal de JxCat que una administració pública ha de donar exemple de protecció dels seus treballadors. En aquest sentit, recorda que la Generalitat sí que ha resolt aquesta qüestió, amb la cobertura mitjançant un permís retribuït a tots els treballadors i treballadores que presten la seva feina de manera presencial i tenen fills menors de 12 anys o persones dependents. Aquest grup demana al Govern municipal que adapti la normativa municipal per tal que els treballadors de l'Ajuntament puguin accedir a les mateixes condicions de conciliació.

La Sra. ALCALDESSA posa de manifest que entre els treballadors i les treballadores municipals hi ha moltes situacions diferents, també en el cas de les professionals de les escoles bressol, un dels molts treballs essencials que hi ha a l'Ajuntament, que té la responsabilitat d'oferir solucions per a tota la plantilla, sempre amb diàleg amb els sindicats. Per això, la regulació municipal va ser negociada i acordada per unanimitat de la Mesa General de Negociació al juliol i està vigent actualment, i, entre altres coses, permet que el personal vulnerable decideixi voluntàriament mantenir-se en teletreball sense cap autorització prèvia —això no ho preveu la Generalitat—, que el personal amb dependents a casa pugui fer teletreball sense cap autorització prèvia —això ha estat adoptat recentment per la Generalitat—, i flexibilitat en les hores d'entrada i de sortida de tots els llocs de treball per facilitar la conciliació, motiu pel qual des del març no es duu a terme el control horari. D'altra banda, per acord de condicions els treballadors i les treballadores disposen de fins a 80 hores de flexibilitat per a conciliació que poden recuperar trimestralment.

El Govern municipal entén que totes aquestes possibilitats donen resposta a totes les situacions de treballadors i treballadores municipals en el cas que s'hagin de quedar a casa cuidant fills menors de 16 anys confinats sense diagnòstic, sobretot mentre no hi hagi una altra alternativa regulada per la normativa estatal.

La Sra. MUNTÉ subratlla que les educadores de les escoles bressol no poden fer teletreball i pregunta —entén que el prec no s'accepta— on queda tot allò de l'Ajuntament feminista, de treballar pels drets de les persones treballadores, de la conciliació, etcètera. Entén que és un altre dels “rotllos asfixiants” d'aquesta setmana, però aquest grup hi continuarà insistint, i haurà de continuar dient a les treballadores de les escoles bressol municipals que quan es trobin amb la situació específica que ha definit s'hauran d'agafar un permís sense sou o hauran d'anar al metge.

Insisteix que la Generalitat sí que ha fet els deures en aquest sentit, i subratlla que el Grup Municipal de JxCat lamenta moltíssim que el Govern més progressista de la història sigui incapaç de resoldre aquesta qüestió.

La Sra. ALCALDESSA lamenta el to emprat per la Sra. Munté, que troba molt fora de lloc en una situació com l'actual, i repeteix que totes les persones treballadores municipals tenen garantit poder fer-se càrrec de persones dependents en diferents situacions. Observa que, de fet, les administracions públiques han de pensar que la majoria de la població està en situacions de màxima precarietat i les administracions el que han de fer és reforçar els serveis públics tant com sigui possible, perquè es deuen a la ciutadania més precaritzada i més vulnerable, de manera que cal molt servei públic i tan presencial com sigui possible.

D'altra banda, comenta que la comparació amb la Generalitat està molt fora de lloc o bé la Sra. Munté està molt mal informada. En aquest sentit, recorda que, en la primera onada de la covid, la Generalitat, de forma irresponsable i sense preveure el que això provocaria, ho va tancar tot, també serveis essencials, com ara la DGAIA, que s'ocupa de la infància més vulnerable, i l'Ajuntament de Barcelona es va haver de fer càrrec de diferents serveis de la Generalitat.

Per acabar, assegura que l'Ajuntament continuarà fent el màxim esforç per servir la ciutadania, així com per vetllar per la conciliació i per tots els drets de treballadors i treballadores municipals.

ES DONA PER TRACTAT

Proximitat (UREP) de la Guàrdia Urbana, incrementant el nombre d'efectius per fer-la més operativa i pugui portar a terme les seves funcions i competències amb més eficàcia, i la doti de recursos com les pistoles taser i càmeres unipersonals per fer front a amenaces greus contra la seva integritat i contra la resta dels agents del cos.

El Sr. MARTÍ GALBIS assenyala que els dos episodis violents viscuts els darrers dies han obligat a revisar les estratègies i els dispositius de prevenció i seguretat de l'Ajuntament, i han situat la Guàrdia Urbana en el focus de l'atenció ciutadana i mediàtica. Concreta que es refereix als atacs violents provocats per alguns dels manifestants que es van concentrar a la plaça Sant Miquel la nit del 31 d'octubre, que van obligar els agents de la Unitat de Reforç, Emergències i Proximitat (UREP) a retirar-se dins les dependències municipals per evitar la intrusió d'aquestes persones, la majoria de les quals van provocar danys importants a l'edifici de l'Ajuntament, i a l'intent d'agressió d'un sensestose a agents de la Guàrdia Urbana seguit del tiroteig que va ferir greument aquesta persona el dissabte 21 de novembre al passeig de Sant Joan, uns fets que estan investigant tant els Mossos d'Esquadra com la mateixa Divisió d'Afers Interns de la Guàrdia Urbana.

Dit això, indica que, després que a la darrera sessió de la Comissió de Presidència aconseguissin, entén que propositivament i amb un bon to, aprovar per unanimitat una proposició que instava el Govern a revisar els protocols i els plans de protecció dels edificis municipals, avui presenten aquest prec, que enuncia.

Entén que les mesures que demana aquest prec evitarien situacions com la del dissabte passat, que ningú vol que es reproduïxin, i donarien més garanties de seguretat tant als agents de la Guàrdia Urbana com, especialment, a les persones que són objecte de les seves actuacions —en garantirien els drets i la integritat.

El Sr. BATLLE posa de manifest que l'alcalde ha fet una intervenció prou extensa en relació amb determinats aspectes derivats de l'actuació de la Guàrdia Urbana, una intervenció que subscriu totalment, i explica que el Govern accepta aquest prec pel que fa al reforç de recursos humans i determinats aspectes de reforç de recursos materials, però no pel que fa a l'ús de pistoles Taser.

Explica que la Unitat de Reforç, d'Emergències i Proximitat està en procés d'ampliació amb 25 agents més (actualment en té 128), i també s'estan reforçant altres unitats, especialment les nocturnes, cosa que es pot fer gràcies a la previsió d'incorporació d'efectius de la Guàrdia Urbana durant els propers anys en funció de l'acord de govern que es va signar a l'inici del mandat. D'altra banda, actualment la unitat disposa de quatre dispositius personals de gravació, i la implementació de càmeres personals s'està treballant en el marc de la mesura de govern del nou model de Guàrdia Urbana que es va presentar al febrer a la Comissió de Presidència en el marc del Pla estratègic de la Guàrdia Urbana, concretament a l'eix d'innovació i processos, que busca estendre la utilització de càmeres unipersonals després d'una etapa de proves pilot i fent una aposta pel 5G com a tecnologia en ple desenvolupament, així com augmentar les possibilitats de millora del servei i la prevenció. Amb aquesta acció es vol donar resposta a les necessitats de transparència, de seguretat jurídica i de garanties tant de la ciutadania com dels membres de la Guàrdia Urbana.

A continuació, subratlla que, com ja va dir públicament, els debats sobre qüestions com les pistoles Taser no es poden fer en calent. Per això, s'analitzaran amb rigor tots els possibles elements de millora de la seguretat, amb transparència i escoltant totes les opinions abans de prendre cap decisió, i, sobretot, garantint sempre la seguretat i el compliment de totes les normes de respecte a les persones que la utilització de qualsevol mitjà policial ha de tenir.

El Sr. MARTÍ GALBIS agraeix que s'hagi acceptat una part del prec i diu al Sr. Batlle que si fa dos anys, quan van plantejar l'estudi d'implementació de les pistoles Taser, s'haguessin pres les decisions corresponents, avui no estarien prenent decisions en calent. D'altra banda, li recorda que els sindicats de Guàrdia Urbana demanen aquests instruments per a la seva seguretat i per a la de la ciutadania, i tant els Mossos d'Esquadra com moltes policies locals de Catalunya, en alguns casos de municipis molt petits, tenen l'autorització de la Generalitat per utilitzar aquestes armes que segurament haurien evitat la desgràcia que es va viure dissabte al passeig de Sant Joan.

El Sr. BATLLE repeteix que es farà un debat serè i amb totes les garanties sobre aquesta qüestió, i demana al Sr. Martí, a qui recorda que va ser director general de la Policia, que es fixi en el debat que es va produir i en les conseqüències que va tenir aquest debat en el cap dels cossos de Mossos, així com en quines circumstàncies excepcionals es va autoritzar la utilització d'aquests mitjans.

ACCEPTAT PARCIALMENT

Del Grup Municipal Ciutadans:

– (M1923/1470) Que el Govern municipal insti el Consorci d'Educació de Barcelona, del qual forma part, a garantir la continuïtat de l'Escola Can Clos i el seu projecte educatiu i social, i a desenvolupar amb l'equip directiu i l'AMPA del centre, en el termini màxim de tres mesos, el diagnòstic de les necessitats estructurals que té el centre educatiu, incloent-hi el calendari i pressupost de l'execució de les obres i les actuacions necessàries.

La Sra. BARCELÓ agraeix el diàleg mantingut amb el Sr. Subirats, que permetrà que aquest prec s'accepti, i saluda els membres de l'AMPA de l'Escola Can Clos que estan seguint la sessió.

Tot seguit, remarca que l'Escola Can Clos és un referent al barri de la Marina pel seu projecte educatiu, per l'entorn del qual disposa i per la funció social que fa al barri i al districte, però el Consorci d'Educació, del qual forma part l'Ajuntament, va expressar la voluntat de tancar l'escola i mantenir-hi l'escola bressol municipal. El Grup Municipal de Cs considera que el projecte educatiu de l'Escola Can Clos no es pot perdre, i per això presenta aquest prec —l'enuncia—, que inclou una esmena del Govern en el sentit de canviar el termini d'elaboració del diagnòstic, que passa de tres mesos a “el termini més ràpid possible”.

El Sr. SUBIRATS agraeix la disponibilitat de la Sra. Barceló per comentar aquest prec, i exposa que la realitat de l'Escola Can Clos, com la d'altres escoles de la ciutat, és que hi ha una part de les famílies del barri (en aquest cas, una tercera part) que opten per portar els fills fora del barri, la qual cosa fa que les escoles del barri quedin amb un excés d'oferta i que en molts casos, com en el de Can Clos, les vacants tendeixin a omplir-se amb el que se'n diu matrícula viva, que fa que hi hagi una concentració d'alumnes en situació de vulnerabilitat. Observa que, com ha recordat moltes vegades el síndic de greuges, la segregació d'aquests centres afecta negativament el rendiment acadèmic global del sistema i amenaça la cohesió social. Per això, no fer res en aquest cas no era cap opció, i la solució que es va proposar va ser fer el mateix que s'havia fet a la Trinitat Nova: unificar dos centres, en aquest cas l'Escola Can Clos i l'Escola Enric Granados, per crear un nou projecte, millorar l'oferta educativa, generar confiança i impulsar les

preinscripcions. Observa, però, que encara no s'ha pogut discutir de manera ferma i amb temps amb els claustres i amb les AMPA d'ambdues escoles, tant per la covid com per la situació que s'ha anat generant posteriorment, de manera que el tema no està madur i, per tant, aquesta fusió no es produirà el curs vinent. No obstant això, aquesta és la posició que defensa l'Ajuntament en el marc del Consorci, i espera poder reiniciar el diàleg amb les parts afectades per millorar al màxim aquesta possibilitat.

La Sra. BARCELÓ agraeix la resposta i demana al Govern, que ha dubtat sobre la possible fusió amb un altre centre educatiu, que no dubti, ja que el prec és clar: demana la continuïtat de l'Escola Can Clos.

D'altra banda, entén que no tindria sentit fer servir com a excusa per tancar l'escola el fet que les ràtios d'alumnes siguin més baixes, quan els dos grups que governen a l'Ajuntament no deixen de demanar ràtios més baixes als centres educatius al Parlament de Catalunya.

Per acabar, insisteix que cal donar continuïtat a l'Escola Can Clos amb fermesa, pel seu projecte educatiu i per la funció social que fa al barri de la Marina, al districte i a la ciutat, i demana que es comencin a fer obres, començant pel sòl, pels sostres i pel mobiliari de les aules, que és dels anys vuitanta.

El Sr. SUBIRATS diu a la Sra. Barceló que, com ja li va manifestar, el Govern acceptava aquest prec sent perfectament conscient que cal posar-s'hi a treballar de seguida, però observa que, si bé primerament es parlava de la fusió el curs 2021-2022, ara ja s'ha decidit que aquesta fusió no es farà aquest curs. No obstant això, el Govern es posarà a treballar immediatament per millorar l'oferta educativa de la Marina garantint la continuïtat del projecte educatiu de Can Clos, de manera que accepta aquest prec.

ACCEPTAT amb la nova redacció següent:

(M1923/1470) Que el Govern municipal insti el Consorci d'Educació de Barcelona, del qual forma part, a garantir la continuïtat de l'Escola Can Clos i el seu projecte educatiu i social, i a desenvolupar amb l'equip directiu i l'AMPA del centre, en el termini més ràpid possible, el diagnòstic de les necessitats estructurals que té el centre educatiu, incloent-hi el calendari i pressupost de l'execució de les obres i les actuacions necessàries.

4. – (M1923/1471) Que l'alcaldeessa de Barcelona, com a màxima responsable de la seguretat a la ciutat, procedeixi a l'aprovació del reforç de places de la unitat UREP, abans coneguda com USP, i a la dotació del material adequat per dur a terme les seves funcions, a més del personal necessari.

La Sra. GUILARTE diu a l'alcaldeessa que, com ja sap, el 31 d'octubre els seus aliats ocupes van causar destrosses importantíssimes a l'Ajuntament i van evidenciar la manca d'efectius de la Unitat de Reforç, Emergències i Proximitat, motiu pel qual el Grup Municipal de Cs li demana, com a màxima responsable de la seguretat de Barcelona, que aprovi i dugui a terme el reforç de places i mitjans per a la unitat.

La Sra. ALCALDESSA diu a la Sra. Guilarte que està barrejant dues qüestions diferents: uns incidents concrets i la situació de la UREP, la unitat de reforç de l'actuació policial habitual de la Guàrdia Urbana, una de les funcions de la qual és protegir autoritats municipals, actes, espais públics o edificis en situacions específiques. Dit això, exposa que actualment la UREP està en procés d'ampliació de personal amb

25 places, i l'equipament, tal com es va explicar a la sessió del maig de la Comissió de Presidència, Drets de Ciutadania, Participació i Seguretat, s'actualitza de manera permanent en funció de les necessitats que la mateixa Guàrdia Urbana detecta, ja que la seguretat dels agents és sempre una prioritat per al Govern municipal.

La Sra. GUILARTE celebra que l'alcaldeessa per fi sigui conscient de com d'important és mantenir la seguretat a la ciutat, la primera preocupació dels barcelonins fins que va arribar la crisi social i econòmica, però subratlla que la manca d'efectius i de mitjans de la UREP és conseqüència de la política de desprestigi i desdotació de recursos de la unitat que el Govern municipal ha dut a terme des del 2015.

Remarca que, si bé la UREP és essencial com a suport a la resta d'unitats de la Guàrdia Urbana i a altres cossos policials quan se la requereix en una situació d'emergència, la Sra. Colau sempre ha intentat menysprear, i fins i tot criminalitzar, tots els cossos policials, quan precisament la UREP va ser la primera a arribar el terrible dia dels atemptats de la Rambla.

A continuació, posa de manifest que la Carta municipal estableix que la competència de la defensa dels edificis municipals i dels membres de la corporació correspon a la Guàrdia Urbana, però observa que, perquè els cossos policials, en aquest cas la UREP, puguin desenvolupar les seves funcions amb eficàcia necessiten molts més mitjans i agents, i el Govern municipal s'ha dedicat a anunciar que desmantellava la unitat, fins i tot amb l'habitual populisme del qual l'alcaldeessa feia gala quan deia que suprimiria la unitat antidisturbis. El resultat de tot plegat és que a Barcelona hi ha hagut un augment dels disturbis i de l'incivisme per part dels radicals.

D'altra banda, assenyala que actualment, en general, només s'estan cobrint les baixes de la Guàrdia Urbana que es produeixen per jubilació, quan el dèficit total continua sent de més de 1.000 agents, i només es proposa una ampliació de 25 agents de la UREP, una ampliació absolutament ridícula.

Espera que l'alcaldeessa abandoni, per fi, els comportaments i les proclames antisistema habituals, que deixi de presentar els cossos policials, concretament la UREP, com una amenaça, i que els proporcioni el material que necessiten urgentment, així com el personal necessari per a la protecció pròpia i de tota la ciutadania (ells sí que estan cada dia al servei de tots els ciutadans).

La Sra. ALCALDESSA diu a la Sra. Guilarte que, tant si parla de la situació del castellà a la ciutat com si parla de la Guàrdia Urbana, menteix sobre les seves declaracions, fa exageracions i barreja coses que no tenen cap relació entre elles. A parer seu, si parlen de proclames semblaria més aviat que això és el que ve a fer la Sra. Guilarte al ple. En tot cas, li respon amb total respecte.

Insisteix que es reforçarà la UREP, la situació de la qual ja ha exposat, i que els fets del 31 d'octubre no tenen a veure amb l'actuació habitual de la Guàrdia Urbana, i posa de manifest —potser la Sra. Guilarte desconeix o vol desconèixer la llei— que les qüestions d'ordre públic, manifestacions, etcètera corresponen a Mossos d'Esquadra, de manera que en la manifestació a la qual ha fet referència era aquest cos qui portava el dispositiu, si bé Guàrdia Urbana sempre col·labora normalment amb temes de trànsit. En aquest cas, la situació, de manera sobrevinguda, va arribar a la plaça de Sant Miquel, on es van produir uns incidents i els comandaments de Guàrdia Urbana van prendre les decisions que van considerar millors per protegir, primer de tot, els mateixos agents, la seva integritat, i, en segon lloc, l'edifici.

D'altra banda, diu a la Sra. Guilarte que si realment l'interessa la situació dels edificis municipals, sap que s'està revisant el Pla de seguretat dels edificis municipals i, evidentment, totes les millores que es puguin fer es faran, però no pot barrejar el debat

de les funcions de la UREP amb el de la Guàrdia Urbana en general i amb la situació de la seguretat a la ciutat, que el darrer any ha millorat molt, mal que li pesi.
Conclou que la Sra. Guilarte fa un flac favor a la Guàrdia Urbana cada cop que fa aquestes intervencions totalment exagerades i partidistes.

ES DONA PER TRACTAT

Del Grup Municipal Partit Popular:

5. – (M1923/1469) Instar el Govern municipal a dotar els agents de la Guàrdia Urbana de pistoles Taser per tal de garantir la seva seguretat i la dels ciutadans.

El Sr. BOU posa de manifest que dissabte passat es va produir un incident quan un agent de la Guàrdia Urbana va disparar a una persona que pretenia agredir-lo amb una arma blanca i va resultar ferida, i que el Grup Municipal del PP presentava aquest prec arran d'aquest incident.

Assenyala que aquest grup ha demanat insistentment una major dotació i un millor equipament per a la Guàrdia Urbana per ajudar el cos a combatre la delinqüència i evitar situacions com la de dissabte passat, així com per protegir els agents en el compliment del seu deure. Per això, demana, com han demanat també diversos sindicats i altres grups, que es doti la Guàrdia Urbana d'armes de descàrrega elèctrica tipus Taser com a eina eficaç a la dotació policial i que aquestes armes no siguin un substitut de les pistoles de foc, sinó un complement que ajudi els agents a guanyar temps per immobilitzar el presumpte agressor.

Per acabar, indica que la pistola Taser s'empra en més de cent països, també a Espanya i a altres països de la Unió Europea, i a Catalunya són molts els municipis en què els policies en disposen, també els Mossos d'Esquadra —en aquest cas, van ser adquirides sota el mandat del Sr. Batlle.

El Sr. BATLLE manifesta sorpresa per la vocació que tenen molts d'establir doctrines sobre temes de seguretat: ell és molt respectuós amb els cossos policials i no s'atreveix a fer segons quines incursions especulatives que sovint ha sentit per part de polítics, periodistes i opinadors de tota mena.

Subratlla que, per descomptat, respecta profundament la Guàrdia Urbana, que a finals de mandat estarà formada per 3.500 agents de diverses unitats (la Unitat de Reforç, Emergències i Proximitat, els Serveis de Seguretat Ciutadana, els Serveis d'Investigació, etcètera), totes al servei dels interessos de la ciutadania i totes fent una molt bona feina, també pel que fa a la competència fonamental de la Guàrdia Urbana com a policia de trànsit.

A continuació, manifesta l'opinió que la Guàrdia Urbana està passant un bon moment, i indica que hi ha hagut una renovació absolutament serena de la prefectura del cos amb ple respecte a totes les situacions personals.

Lamenta que alguns vulguin introduir elements de discòrdia on no n'hi ha: els comandaments del cos estan absolutament alineats amb les posicions que han anat mantenint entre tots plegats i els agents se senten confortables amb les instruccions i amb les indicacions que estan rebent. A més, qualsevol decisió de millora que es pren respecte a la dotació de personal i de material de la Guàrdia Urbana es pren amb molta serenitat.

Qualifica d'absolutament demagògiques les especulacions sobre si els fets s'haurien produït si hi hagués hagut determinats elements, i assegura, tot i no ser especialista, que els fets que es van produir el dissabte passat no tenen res a veure amb el fet que hi

hagués o no determinats elements d'intervenció per part de la policia.

Tot seguit, indica que continuaran treballant amb diàleg i aprofundint en els temes, sovint traient-los de les sessions ordinàries dels òrgans de govern —aquí estan molt limitats pel temps— per seure i, serenament, fer un abordatge integral de totes les qüestions que els grups vulguin plantejar.

Per acabar, demana que no s'intenti sectorialitzar la Guàrdia Urbana, un cos íntegrament al servei del conjunt de la ciutadania, cada unitat amb les seves funcions específiques.

El Sr. BOU diu al Sr. Batlle que segur que sap, perquè el coneix, que no pretén introduir elements de discòrdia, i li pregunta, com ja li ha preguntat en nombroses ocasions — però continua sense rebre'n explicacions—, per què rebutgen les pistoles Taser, quin problema tècnic tenen. D'altra banda, observa que els guàrdies porten unes pistoles amb una munició 9 mm Parabellum i 13 o 14 cartutxos, que són 13 o 14 impactes amb un projectil que fa 200 metres de tir tens, amb el perill que això implica, i subratlla que una pistola Taser no és més perillosa que això, no és disparar amb una arma de foc. A parer seu, seria útil portar-ne als cotxes i a la nit, i no és una opinió basada en el que ha passat recentment ni motivada per una decisió presa en calent.

Per acabar, insisteix que, com ha dit el Sr. Martí, ja fa temps que es demana tot això, que creu que seria positiu per a la Guàrdia Urbana.

NO ACCEPTAT

Del Grup Municipal Barcelona pel Canvi:

6. – (M1923/1468) Instar el Govern municipal a facilitar l'ajornament del pagament de l'IBI corresponent a 2021 dels locals comercials, especialment els relacionats amb l'hostaleria i el turisme, a posteriors exercicis econòmics, en un calendari de pagaments consensuat amb el sector.

La Sra. PAMERA posa de manifest que els comerços d'hostaleria i restauració de la ciutat han patit unes restriccions de l'activitat terribles, primer amb l'estat d'alarma i després amb les restriccions imposades pel Govern de la Generalitat, a les quals s'afegeix la important baixada del turisme i la gran incertesa sobre quan hi haurà disponible una vacuna que pugui fer tornar una mica la normalitat als carrers i, per tant, a l'activitat econòmica. Davant aquesta situació, el Grup Municipal de BxCanvi demana que s'intenti adoptar una mesura que els ajudi una mica en el sentit de facilitar l'ajornament del pagament de l'IBI corresponent al 2021 en aquests locals, especialment els relacionats amb l'hostaleria i el turisme, que ho puguin pagar en exercicis econòmics posteriors. Aquest grup deixa la porta oberta a establir un calendari consensuat entre l'Ajuntament i el sector.

La Sra. BALLARÍN assenyala que, com ja ha explicat en el marc del debat de la proposició del Grup Municipal de JxCat, l'Ajuntament des de l'inici de la pandèmia s'ha esforçat al màxim per flexibilitzar el pagament de les obligacions tributàries, aportant tots els recursos possibles per fer més fàcil i més àgil el procediment d'ajornament i fraccionament. Així, des del primer moment va modificar el calendari fiscal i, a més, va crear una oficina fiscal per donar resposta a les nombroses peticions d'ajornament que va rebre, i ha introduït canvis en la tramitació dels fraccionaments que han suposat una reducció molt significativa del temps per concedir-los: s'ha passat de tres setmanes a tres dies.

Dit això, recorda que si l'IBI està domiciliat es cobra en quatre fraccions sense interessos el mateix exercici de la meritació i, en el cas d'ajornaments o fraccionaments,

si es va més enllà d'un exercici, per imperatiu legal és necessari cobrar interessos de demora si no es modifica la llei estatal per eximir-ne. No obstant això, en el cas dels titulars de locals comercials, especialment els que estan relacionats amb l'hostaleria i el turisme, si estan passant per dificultats que temporalment els impedeixen efectuar el pagament de l'IBI en els terminis establerts, en poden sol·licitar l'ajornament o fraccionament i l'Institut Municipal d'Hisenda els fa el pla personalitzat de pagament, un pla acordat amb cadascun d'ells. Per tant, el Govern accepta el prec.

La Sra. PARERA celebra l'acceptació del prec i la sensibilitat compartida, i observa que això incideix directament en les ordenances fiscals, que tot just s'estan debatent. Afegeix que l'IBI és una de les relacions tributàries de més impacte en aquest sector i en la relació que tenen amb l'Ajuntament, i comenta que, a parer seu, és important tenir molt clar quan s'aborda aquest tema que és millor deixar de recaptar ara que no poder tornar a recaptar mai més perquè ara no s'ha pogut donar un flotador a determinats negocis i locals i que després no puguin tornar a obrir.

Dit això, torna a agrair l'acceptació del prec i expressa la total disposició del Grup Municipal de BxCanvi per arribar a un consens al qual espera que s'afegeixin els altres grups de l'Ajuntament.

La Sra. BALLARÍN subratlla que el pla personalitzat de pagament que ha esmentat és el que permet donar solucions més ajustades a cada cas concret, i observa que, atès que l'IBI el paguen els propietaris, en el cas de les activitats d'hostaleria i de restauració moltes vegades els afectats són els llogaters. Per tant, cal comprovar en cada cas concret si l'ajornament de l'IBI efectivament està beneficiant el titular de l'activitat. Per acabar, expressa la voluntat del Govern de treballar consensuadament amb ells amb plans de pagament personalitzats.

ACCEPTAT

d) Preguntes

Del Grup Municipal Partit Popular:

1. – (M1923/1478) Quines mesures ha previst l'alcaldeessa per tal d'incentivar el comerç de proximitat i per quins motius no ha entrat en funcionament encara el *marketplace* en línia del comerç de proximitat de Barcelona anunciat pel Govern municipal.

El Sr. BOU explicita que la crisi ha afectat greument la majoria del teixit social i comercial de la ciutat, especialment durant el període de confinament, però també durant els períodes de desescalada i amb les noves restriccions parcials, temps durant el qual s'ha comprovat la importància del canal en línia, dominat per les grans empreses de distribució. Per això, des de molt abans de la pandèmia, però especialment a partir del confinament, diverses veus han demanat la creació d'un *marketplace* en línia per al comerç de proximitat a Barcelona. El Govern en va anunciar la creació fa mesos i en una mesura de govern presentada al juny a la Comissió d'Economia preveia que estaria preparat aproximadament a finals d'estiu, i també el Pacte per Barcelona signat a finals de juliol incloïa com una de les mesures "impulsar el comerç electrònic de proximitat amb la creació d'un mercat web *marketplace* en línia". No obstant això, el *marketplace* continua sense haver-se executat i ara es preveu per a mitjan any vinent.

El Grup Municipal del PP voldria que l'alcaldeessa entengués que hi ha grans empreses que han de formar part de Barcelona i no se'n pot provocar el boicot, entre altres motius

perquè hi ha milers de treballadors de Barcelona i de Catalunya, com també de la resta d'Espanya, que hi treballen, i perquè consumeixen molts productes de pimes. A parer seu, l'important és dedicar-se realment a ajudar el comerç de proximitat amb campanyes de promoció, alleugerint-ne la càrrega fiscal en la mesura que es pugui i donant-li les eines necessàries, com ara el *marketplace*.

La Sra. ALCALDESSA explica que el Govern vol fer bé tota la feina relacionada amb el *marketplace* i observa que un *marketplace* de tot el comerç i tota la restauració de la ciutat no és una cosa que es pugui improvisar. Per això, ja s'ha començat a treballar amb el teixit comercial i de la restauració, i el dijous passat la Comissió de Govern va aprovar un acord marc de col·laboració amb les entitats de comerç i de restauració.

Subratlla que el Govern vol dissenyar, amb els sectors interessats, un instrument realment potent que pugui funcionar i ser un referent, i remarca que durant la pandèmia, enmig de l'excepcionalitat, es va impulsar el que es podria considerar una prova pilot del *marketplace*, el *marketplace* dels mercats municipals, però el que es vol fer és molt més ambiciós, atès que és un web de referència per a tota la ciutat, un projecte tan ambiciós que fins i tot podria ser candidat a un finançament europeu: entén que, quan es parla d'impulsar la transició digital, acompanyar a escala urbana tots els sectors comercials de forma col·lectiva, més enllà de solucions individuals, en aquest plantejament en línia, és d'una ambició tan gran que podria ser un candidat a fons europeus, i així ho plantejarà.

D'altra banda, respecte al debat sobre Amazon, una de les empreses més grans del món, i altres grans plataformes, que el Sr. Bou no ha esmentat explícitament però sí implícitament, comenta que ella continuarà aconsellant comprar en el comerç de barri abans que en gegants com Amazon, que el representant del Grup Municipal del PP ha dit que ajuden les pimes. Respecte d'això, puntualitza que aquestes empreses utilitzen productes de les pimes, però rebenten preus, agafen les dades d'aquestes pimes i els acaben fent competència deslleial, com la mateixa PIMEC i les entitats de comerç han denunciat. A més, tenen un impacte ambiental elevadíssim i precaritzen els treballadors, de manera que no són cap bon exemple.

Per acabar, subratlla que ella continuarà defensant els drets laborals dels treballadors i el comerç local, que aporta un valor afegit a la ciutat i dona vida als barris, a diferència d'aquestes grans plataformes que no paguen impostos aquí, com sí que fan el comerç i la restauració locals.

El Sr. BOU diu que considera encertat que s'hagi començat el projecte del *marketplace* pels mercats municipals, on hi ha una gran professionalitat, i que després s'atenguin altres sectors del comerç, i subratlla que cal estendre el projecte amb la màxima celeritat possible.

D'altra banda, diu a la Sra. Colau que, com a alcaldessa de Barcelona, no pot estar en contra de ningú, menys encara de cap empresa, i observa que Amazon, tant si li agrada com si no, formarà part del futur. Per tant, s'hi hauran d'entendre d'alguna manera, i no és un bon començament tancar-li les portes.

ES DONA PER TRACTADA

Del Grup Municipal Barcelona pel Canvi:

2. – (M1923/1473) En quin estat es troba la implementació d'aquest pla? Quants pisos s'han llogat a data d'avui o estan en procés de negociació? Per què no s'han llogat més pisos? S'ha tingut en compte llogar altres tipus de pisos, no turístics?

La Sra. PARERA indica que aquesta pregunta fa referència al pla que va anunciar el Govern i que va negociar amb els propietaris d'habitatges d'ús turístic de lloguer temporal per cobrir les necessitats de més de 600 casos d'emergència habitacional a la ciutat, una solució que el Grup Municipal de BxCanvi va trobar encertada i original i va pensar que permetia, amb la col·laboració amb els propietaris, solucionar un problema per a ambdues parts, atesa la caiguda del turisme i la situació econòmica, però no hi ha gaires notícies respecte a l'assoliment de l'objectiu que es perseguia o les notícies que apareixen no són gaire bones. Per això, aquest grup pregunta per l'estat actual de la implementació d'aquest pla.

La Sra. ALCALDESSA puntualitza que el que es va presentar no va ser un pla, sinó que, enmig de l'emergència, es van valorar totes les idees possibles que podien ajudar a fer-hi front, ja que aquesta és l'obligació de l'Ajuntament.

Tot seguit, posa de manifest que aquests mesos, per desgràcia, el turisme ha caigut completament i molts allotjaments turístics han quedat en desús, i, de la mateixa manera que es va fer un plantejament amb els hotels per fer els hotels salut, que han permès allotjar professionals sanitaris, etcètera, es va fer un plantejament amb els apartaments turístics tenint en compte que ja des d'abans de la pandèmia hi havia famílies amb criatures, dones víctimes de maltractament, etcètera, en situació d'emergència d'habitatge

—la situació s'ha agreujat amb la pandèmia—, i no té sentit tenir milers de pisos buits (9.000 apartaments turístics). Per això, l'Ajuntament ha fet propostes en positiu i raonables: no ha pretès que els propietaris cedissin els pisos gratuïtament, sinó que s'ha ofert a pagar de manera estable i amb totes les garanties uns preus que no són els del mercat dels pisos turístics, ja que això no tindria cap sentit i seria un mal ús del diner públic.

Dit això, informa que durant aquests mesos s'han inspeccionat més de 200 pisos turístics per veure si s'adequaven a les necessitats, i ja se n'han llogat 22, que allotgen més de 60 persones. A més, cada cop més propietaris s'estan interessant per la mesura, en veure que la crisi s'allarga, i les properes setmanes s'ultimaran els detalls de 100 pisos més que ja s'han inspeccionat.

La Sra. PARERA manifesta l'opinió que probablement la mesura haurà de continuar molt més enllà d'un any, a diferència del que es pensava a l'inici, i celebra que s'afegeixin 100 pisos més als 22 que ja hi ha.

D'altra banda, constata que el preu que es paga és raonable i que, lògicament, no s'ha de pagar el preu de mercat.

Per acabar, indica que el Grup Municipal de BxCanvi comparteix absolutament els arguments exposats per la Sra. Colau i està d'acord a buscar solucions originals com aquesta, que sembla que funciona. Ho celebra i espera que a partir d'ara s'hi incorporin més pisos, perquè és un gran ajut.

La Sra. ALCALDESSA comenta que li agradaria poder utilitzar tots els pisos que estan en desús, i assenyala que alguns propietaris estan constatant que tenir-los buits implica un risc de manca de manteniment i, fins i tot, d'ocupacions delinqüencials. Explica el cas d'una finca d'apartaments turístics del Poble-sec que va ser ocupada per una xarxa delinqüencial, i posa en relleu la feinada que va fer respecte d'això el regidor del Districte de Sants, que s'hi va implicar en primera persona, amb Guàrdia Urbana, Mossos d'Esquadra i els mateixos veïns, per aconseguir no només el desallotjament, sinó també parlar amb la propietat i redirigir això cap a un lloguer social on tothom surt

guanyant.

Dit això, manifesta l'opinió que aquí l'Ajuntament està fent la seva feina i que cal apel·lar a la responsabilitat dels propietaris perquè es preocupin perquè els pisos compleixin la funció social que tenen, sobretot en una situació d'emergència on tothom ha de col·laborar, especialment quan hi ha garanties com en aquest cas.

Per acabar, dona les gràcies per la pregunta.

ES DONA PER TRACTADA

e) Seguiment de proposicions / declaracions de

grup Del Grup Municipal Junts per Catalunya:

– (M1923/1475) Que s'informi sobre l'estat de compliment de la proposició aprovada al Plenari del Consell Municipal de 29 de novembre de 2019 amb la redacció següent: (M1923/306) El Plenari del Consell Municipal insta el Govern de la ciutat a implementar una tarifa plana (sistema de pagament per quotes de forma fraccionada mensualment i amb el mateix import per a cada quota) a la ciutadania en el cobrament d'impostos, taxes i preus periòdics, informant-los prèviament i personalment de la possibilitat, de l'import total dels tributs que correspon pagar a cada contribuent en el corrent exercici, i comparant-lo amb els pagaments dels exercicis anteriors.

La Sra. ARTADI diu a la Sra. Ballarín que aquesta sessió sembla dedicada a exigir al Govern municipal que compleixi els compromisos que havia assolit però que a l'hora de la veritat no està complint: ni ha presentat l'informe d'avaluació de les mesures per a la reactivació econòmica, ni hi ha les subvencions per ajudar les famílies vulnerables en el pagament de l'IBI, ni hi ha fraccionament d'impostos.

Dit això, indica que aquesta sol·licitud de seguiment fa referència a una proposició que va aprovar el Plenari fa un any, que demanava la implementació de la tarifa plana en el cobrament d'impostos, taxes i preus periòdics, una proposició que va rebre el suport de tota l'oposició i en la qual els grups del Govern es van abstenir amb un argument que entén que tenia sentit: no hi havia temps per tenir-ho implementat al gener d'enguany. Ara, però, ha passat un any, ho han tornat a plantejar diverses vegades, el Govern hi ha donat suport, ho van portar a les al·legacions de les ordenances fiscals, el Govern ho va acceptar, i està dins de l'acord de pressupostos que hi havia per a aquest any, però no a la proposta d'ordenances fiscals que s'ha fet per al 2021. El Grup Municipal de JxCat no sap si no s'ha fet per manca de temps o per manca de voluntat, o si s'ha fet i no ho ha sabut trobar, per això presenta aquesta sol·licitud de seguiment.

La Sra. BALLARÍN explicita que la pandèmia, l'estat d'alarma i totes les emergències que han aparegut durant aquest any han estat absolutament inesperades i disruptives, i han trastocat tots els plans de treballs que tenien programats l'Ajuntament, la resta d'administracions i institucions públiques, les empreses i, segurament, totes les llars del país, i l'Institut Municipal d'Hisenda no n'ha estat una excepció. Així, volia posar-se a treballar en profunditat en el disseny i la materialització de l'acord del Plenari del 29 de novembre de l'any passat, però aquesta feina també s'ha vist afectada per les conseqüències de la declaració de l'estat d'alarma i per la covid, que han fet que s'haguessin de dedicar els recursos tecnològics, materials i humans a garantir el teletreball i les reprogramacions informàtiques derivades de la modificació del calendari fiscal, amb ajornament del pagament dels tributs, que també és una de les necessitats a les quals s'ha donat resposta. D'altra banda, també s'ha hagut de dedicar tota l'atenció,

els recursos materials i els recursos humans a redissenyar l'atenció a la ciutadania, que en aquests moments requereix unes mesures sanitàries absolutament diferents de les habituals. La idea que va proposar el Grup Municipal de JxCat, però, és una bona idea, i per això, malgrat les dificultats de la situació actual, s'ha creat una taula de treball que ja ha mantingut dues reunions per analitzar quines són les diferents possibilitats i els canvis tecnològics necessaris per adequar el sistema informàtic actual al cobrament individualitzat i, a més, amb un sistema de tarifa plana, tal com proposava aquest grup. D'altra banda, s'està analitzant el que han fet altres ajuntaments per veure quines opcions de pagament es poden habilitar.

Per acabar, assenyala que hi estan treballant, però que en aquest moment no poden expressar quins en són els resultats en positiu.

La Sra. ARTADI agraeix la sinceritat de la Sra. Ballarín, però subratlla que ja fa vuit mesos que va començar la pandèmia, i que no es pot recórrer a aquesta cantarella eternament: hi ha la sensació que, amb l'excusa de la covid, deixaran de fer algunes coses a les quals s'havien compromès.

Remarca que la mesura de la qual demana seguiment aquest grup es va aprovar fa exactament un any, de manera que ja s'hi hauria d'estar treballant, i és una qüestió de transparència, que és el que el Govern municipal no està demostrant, així com de donar certeses a la ciutadania, a les famílies i a l'activitat econòmica, que és el que necessiten en un moment de tanta incertesa en què tot és tan complicat i en què almenys hi hauria d'haver un mínim de previsibilitat.

Lamenta que el Govern municipal, un cop més, opti per l'opacitat, com ha fet amb l'explicació que ha facilitat respecte a la subvenció de l'IBI, que diu que es fa, però que a la pàgina web no apareix com a convocada, i no se n'ha informat les famílies.

La Sra. BALLARÍN diu que, efectivament, fa vuit mesos que va començar la pandèmia, però subratlla que en aquests vuit mesos no han estat de braços plegats, sinó fent una feina intensíssima per intentar donar resposta a totes les necessitats que han emergit. Afegeix que, per a la Sra. Artadi, que hi estiguin treballant és una mala notícia, però per al Govern és tot el contrari: malgrat el moment complicat, malgrat totes les circumstàncies que s'estan vivint, continuen treballant per anar posant les bases per implementar la solució que el Grup Municipal de JxCat va proposar.

ES DONA PER TRACTAT

Del Grup Municipal Partit Popular:

1. – (M1923/1476) Se sol·licita al Govern municipal que informi sobre les gestions realitzades i l'estat d'execució de la proposició següent aprovada en la sessió del dia 29 d'abril de 2020 del Plenari del Consell Municipal: El Plenari del Consell Municipal acorda: Tenir en compte pel Pacte per Barcelona les mesures següents per a l'obtenció de recursos per fer front als greus efectes econòmics i socials de la crisi de la covid-19:
 1. Elaborar, en el termini màxim d'un mes, un informe d'optimització de l'estructura del grup Ajuntament i reduir o eliminar partides no essencials incloses en el pressupost per al 2020 i, posteriorment, sotmetre les seves conclusions a debat de tots els grups municipals per tal d'incorporar-les a la modificació pressupostària prevista pel Govern.
 2. Utilitzar la col·laboració publicoprivada entre administracions públiques i el sector privat (entitats, empreses, etcètera) per a la recerca, mobilització i destinació de fons i recursos per als programes municipals de promoció econòmica i atenció social que es duren a terme per sortir de la situació de crisi causada per la covid-19.

RETIRAT

E) Mocions

F) Declaracions institucionals

- El Plenari del Consell Municipal acorda: Primer.- Ratificar el nostre compromís, com a Ciutat Amiga de la Infància que som des de l'any 2007, amb els drets de la infància i l'adolescència per assegurar un futur més just, equitatiu i sostenible. Segon.- Implicar totes les àrees municipals en la promoció dels drets dels infants i els i les adolescents, de tal manera que les accions es facin de forma coordinada. Tercer.- Treballar coordinadament amb altres administracions i entitats per activar estratègies i mecanismes per: - Detectar i atendre els infants i adolescents que han patit més les conseqüències econòmiques i socials generades per la covid-19. - Detectar i atendre infants i adolescents que han vist incrementades situacions de maltractament, agressió o abús arran del confinament. Ampliar espais protectors on existeixin protocols de protecció contra qualsevol tipus de violència cap als infants. - Garantir, en un moment d'increment exponencial de les relacions virtuals, els drets digitals dels infants i adolescents, així com la prevenció de violències *online*, com ara el ciberassetjament o el *grooming*. - Reconèixer el dret a l'educació en el lleure com una activitat essencial per al benestar físic i emocional d'infants i joves de la ciutat. - Vetllar per la millora del medi ambient i la reducció de la contaminació, per millorar el benestar i la salut dels infants i de la població en general. Quart.- Impulsar mesures encaminades a: - Reforçar les ajudes socials per a famílies amb infants en situació de vulnerabilitat econòmica. - Reforçar els programes educatius adreçats a nens i nenes amb risc d'exclusió social. Reduir la bretxa digital, que s'ha fet més palesa arran del confinament. - Potenciar l'educació en el lleure com a foment de l'aprenentatge i el desenvolupament dels infants. - Donar suport emocional i a la salut mental dels infants i adolescents, així com combatre el sentiment de soledat. - Promoure accions i mesures per tal que l'activitat de l'associacionisme educatiu de base comunitària pugui desenvolupar-se de forma adient. - Incorporar a la planificació urbana i a les estratègies de mobilitat un enfocament d'infància i de sostenibilitat. - Fomentar la cura i el respecte de l'entorn, l'accés a espais verds i saludables i sense contaminació, així com el desenvolupament d'activitats a l'aire lliure i a la natura. - Promoure accions per incorporar la veu dels infants i arribar a una participació efectiva i real dels infants i adolescents en aquelles polítiques que tinguin impacte, directe o indirecte, en la seva vida quotidiana.

S'APROVA per unanimitat aquesta declaració institucional que ha estat llegida pel Sr. Riera, que agraeix el suport de tots els grups.

1. - Per tal de commemorar l'arribada del poble gitano a Catalunya, el 26 de novembre de 1415, el Plenari del Consell Municipal de Barcelona vol manifestar: PRIMER.- El compromís de la ciutat de Barcelona en la lluita contra l'antigitanisme: fenomen estructural, històricament construït, persistent i quotidià a la nostra ciutat, i de tota altra forma de racisme i discriminació existent. SEGON.- El reconeixement al treball dut a terme per les entitats que formen part del Consell Municipal del Poble Gitano en la lluita per reduir les desigualtats i promoure oportunitats del poble gitano, així com valorar la cultura gitana i aportar la mirada gitana a la ciutat. TERCER.- La importància de la commemoració de dates assenyalades pel que suposa de reconeixement de la diversitat des de plantejaments de coneixement, d'interacció positiva, de participació i de no

discriminació, per garantir que es respecti, valori i apreciï la diferència sense que suposi deixar de ser iguals en drets i obligacions. És en aquest sentit, que commemorar la presència del poble gitano a Catalunya des de fa 605 anys ha de posar en relleu la impossibilitat de concebre la nostra història i la nostra cultura sense el fet gitano. QUART.- Comunicar aquests acords al Consell Municipal del Poble Gitano, al Consell Assessor del Poble Gitano, a la Generalitat de Catalunya, així com a la resta d'entitats i associacions que treballen en favor del poble gitano.

S'APROVA per unanimitat aquesta declaració institucional que ha estat llegida per la Sra. Baró.

No havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència aixeca la sessió a les quinze hores i cinquanta minuts.

Signat electrònicament per
: CPISR-1 C Anna Martori
Salichs
Data: 2020.12.16 12:18:23 CET
Raó: Aixecament de
l'acta Lloc: Barcelona